Tijdschrift@ipr.be

Tijdschrift voor
Internationaal Privaatrecht

Revue de Droit International Privé

Revue@dipr.be

9de jaargang – nr. 2 – juni 2010

9ième année – n° 2 – juin 2010

Tijdschrift@ipr.be – Revue@dipr.be

Redactie – Rédaction:

Frans Bouckaert (emerit. KU Leuven), Johan Erauw (U Gent), Marc Fallon (UC Louvain la Neuve), Erna Guldix (VU Brussel), Johan Meeusen (U Antwerpen), Marta Pertegás Sender (U Antwerpen), Paul Torremans (U Nottingham), Hans van Houtte (KU Leuven), Herman Verbist (U Gent), Nadine Watté (UL Bruxelles), Patrick Wautelet (U Liège)

Samenstelling van dit nr. – Composition de ce n°:

Lotte Vanfraechem (UGent)

Uw bijdragen
Bijdragen om in het tijdschrift op te nemen zijn welkom, en kunnen via e-mail worden toegezonden op het adres: tijdschrift@ipr.be. Het tijdschrift werkt met “peer-review”. Publicatie gebeurt alleen na controle door de redactieraad. Een weigering moet niet worden gemotiveerd.

Citeerwijze
Tijdschrift@ipr.be 2010, nr. 2, p. …

Vos contributions
Nous sommes heureux de recevoir vos contributions. Celles-ci peuvent être envoyées par courrier électronique à l'adresse suivante: Revue@dipr.be
La revue fonctionne selon le système de "peer review". La publication est soumise à l'accord du comité de rédaction. Un éventuel refus ne doit pas être motivé.

Mode de citation
Revue@dipr.be 2010, n° 2, p. ...

Inhoud/Contenu

RECHTSPRAAK/JURISPRUDENCE

Hof van Justitie, zaak C-19/09 (*Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH* / *Silva Trade SA*), arrest van 11 maart 2010

Hof van Justitie, zaak C-381/08 (*Car Trim GmbH* / *KeySafety Systems Srl*), arrest van 25 februari 2010

Hof van Justitie, zaak C-444/07 (*MG Probud Gdynia sp. z o. o.*), arrest van 21 januari 2010

Rechtbank van koophandel te Gent, vonnis van 23 april 2010

Rechtbank van eerste aanleg te Gent, vonnis van 9 september 2009

Formulieren en brieven Europese betalingsbevelprocedure

RECHTSLEER/DOCTRINE

Michael Traest - Quelques aspects concernant l'application dans l'espace du nouveau règlement européen 4/2009 en matière d'obligations alimentaires

Karolien Dockers – Het Europees Betalingsbevel EBB – De praktijk en de visie van de gerechtsdeurwaarder

ACTUALITEIT/ACTUALITÉ

Aankondigingen / Annonces

Regelgeving / Réglementation

INHOUDSOPGAVE/TABLE DES MATIÈRES

RECHTSPRAAK/JURISPRUDENCE 6

Hof van Justitie, zaak C-19/09 (*Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH / Silva Trade SA*), arrest van 11 maart 2010 6

Agentuurovereenkomst – Internationale bevoegdheid – Forum executionis contractus – Brussel I Verordening – Artikel 5, lid 1, sub b – Begrip leveringsplaats – Uitvoering in verschillende lidstaten – Handelsagent verricht kenmerkende prestatie – Plaats van de hoofdlevering – Bepalingen van de overeenkomst – Daadwerkelijke uitvoering – Woonplaats handelsagent 6

Contrat d'agent commercial – Compétence internationale – Forum executionis contractus – Règlement Bruxelles I – L'article 5, paragraphe 1, sous b) – La notion de lieu de livraison – Exécution dans plusieurs États membres – L'agent commercial exécute la prestation caractéristique – Le lieu de la fourniture principale – Les dispositions du contrat – L'exécution effective – Le lieu où l'agent est domicilié 6

Hof van Justitie, zaak C-381/08 (*Car Trim GmbH / KeySafety Systems Srl*), arrest van 25 februari 2010 15

Overeenkomst tot verkoop van nog te vervaardigen of voort te brengen goederen – Internationale bevoegdheid – Forum executionis contractus – Brussel I Verordening – Artikel 5, lid 1, sub b – Kwalificatie overeenkomst als koopovereenkomst of dienstverstrekkingsovereenkomst – Interpretatie aan de hand van Unie- en internationaal recht – Geen levering van materiaal door de koper – Wel aansprakelijkheid van de verkoper voor conformiteit – Begrip leveringsplaats – Geen conflictenrechtelijke methode – Bepalingen van de overeenkomst – Plaats van de materiële overdracht van de goederen waarmee de koper op de eindbestemming van de verkooptransactie de feitelijke macht om over deze goederen te beschikken heeft verkregen of had moeten verkrijgen 15

Contrat de vente de marchandises qui doivent d'abord être fabriquées ou produites – Compétence internationale – Forum executionis contractus – Règlement Bruxelles I – L'article 5, paragraphe 1, sous b) – La qualification du contrat comme vente ou fourniture de services – Interprétation selon le droit de l'Union et le droit international – Pas de fourniture de matériaux par l'acheteur – Responsabilité du fournisseur de la conformité – La notion de lieu de livraison – Pas de méthode de conflits de lois – Les dispositions du contrat – Le lieu de la remise matérielle des marchandises par laquelle l'acheteur a acquis ou aurait dû acquérir le pouvoir de disposer effectivement de ces marchandises à la destination finale de l'opération de vente 15

Hof van Justitie, zaak C-444/07 (*MG Probud Gdynia sp. z o. o.*), arrest van 21 januari 2010 26

Faillissement – Executiemaatregelen in strijd met de lex concursus gelast in een andere lidstaat met betrekking tot de aldaar gelegen goederen – Insolventieverordening – Artikelen 3, 4, 5, 10, 16, 17, 25 en 26 – Verplichting tot erkenning en tenuitvoerlegging beslissingen – Universele strekking van de hoofdinsolventieprocedure kan alleen worden beperkt door opening van een secundaire insolventieprocedure 26

Faillite – Des mesures d'exécution ordonnées en violation de la lex concursus dans un autre État membre portant sur les biens situés là-bas – Règlement relatif aux procédures d'insolvabilité – Les articles 4, 5, 10, 16, 17, 25 et 26 – L'obligation de reconnaître et d'exécuter les décisions – La portée universelle de la procédure principale d'insolvabilité ne peut être restreinte que par l'ouverture d'une procédure secondaire d'insolvabilité 26

Rechtbank van koophandel te Gent, vonnis van 23 april 2010 35

Koopovereenkomst – Europees betalingsbevel – Taalwet gerechtszaken – Nietigheid van het verweerschrift / formulier F 35

Contrat de vente – Injonction de payer européenne – La loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire – La nullité du contredit / formulaire type F 35

Rechtbank van eerste aanleg te Gent, vonnis van 9 september 2009 38

Koopovereenkomst – Internationale bevoegdheid – Artikel 5, § 1, tweede lid WIPR – Woonplaats medeverweerder – Artikel 8, 1° – Vordering tot vrijwaring of tot tussenkomst – Niet-conformiteit – CISG – Artikelen 35, 45 en 74 – Verjaring – Verjaringsverdrag – Overgangsbepalingen – Lex contractus – EVO-Verdrag – Artikel 4.2 – Recht van de staat Tennessee – Rechtstreekse vordering – Overgang contractuele rechten – Lex contractus – Recht van de staat Tennessee – Onrechtmatige daad – Lex loci delicti commissi – Artikel 3, eerste lid BW (oud) – Recht van de staat Tennessee of Arkansas 38

Contrat de vente – Compétence internationale – L'article 5, § 1, deuxième alinéa CDIP – Le domicile d'un co-défendeur – L'article 8, 1° – Demande en garantie ou en intervention – Non-conformité – CVIM – Les articles 35, 45 et 74 – La prescription – Convention sur la prescription – Dispositions transitoires – Lex contractus – Convention de Rome – L'article 4.2 – Le droit de l'état du Tennessee – L'action directe – La transmission des droits contractuels – Lex contractus – Le droit de l'état du Tennessee – L'acte illégitime – Lex loci delicti commissi – L'article 3, premier alinéa du Cc (ancien) – Le droit de l'état du Tennessee ou de l'Arkansas 38

Formulieren en brieven Europese betalingsbevelprocedure 72

Vredegerecht te Tongeren, formulier D van 27 november 2009 72
Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, formulier D van 12 februari 2010 76
Vredegerecht te Tongeren, formulier E van 9 december 2009 78
Vredegerecht te Maasmechelen, formulier B van 2 februari 2010 80
Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, brief van 11 december 2009 82
Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Formulier B van 7 december 2009 83
Rechtbank van koophandel te Antwerpen, formulier B van 22 maart 2010 85
Vredegerecht te Antwerpen, formulier B van 8 februari 2010 87
Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 19 januari 2010 89
Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Formulier B van 26 januari 2010 90
Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, formulier B van 12 maart 2010 92
Vredegerecht te Borgerhout, formulier C van 30 maart 2010 95
Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, formulier D van 18 januari 2010 97
Rechtbank van koophandel te Turnhout, formulier E van 8 maart 2010 99
Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 29 maart 2010 102
Rechtbank van koophandel te Kortrijk, formulier D van 3 mei 2010 103

RECHTSLEER/DOCTRINE 105

Michael Traest - Quelques aspects concernant l'application dans l'espace du nouveau règlement européen 4/2009 en matière d'obligations alimentaires 105

Karolien Dockers – Het Europees Betalingsbevel EBB – De praktijk en de visie van de gerechtsdeurwaarder 111

Territoriale en materiële bevoegdheid 112
Verkoopsvoorwaarden 112
Het verzoek om een Europees Betalingsbevel 113
Formulier A 113
Ondertekening van het verzoekschrift 113
Liquide en opeisbare geldvorderingen 114
Griffierechten 115
Het verzoek om een Europees betalingsbevel in behandeling nemen of afwijzen 115
Formulier B 115
Formulier C 117
Formulier D 117
Het uitvaardigen binnen dertig dagen van een Europees betalingsbevel 118
Formulier E 118
Het betekenen of kennisgeven aan verweerder van het Europees betalingsbevel 119
Formulier F 120
Uitvoerbaarverklaring van het Europees betalingsbevel 120
Formulier G 120
Conclusie 121

ACTUALITEIT/ACTUALITÉ 122

Aankondigingen / Annonces 122

Boek Henri Storme / Livre Henri Storme 122
Status Haags Protocol onderhoudsverplichtingen / Etat Protocole de la Haye obligations alimentaires 122
Status en rapport verdrag van Lugano 2007 / Etat et rapport Convention de Lugano 2007 122

Regelgeving / Réglementation 123

Wet marktpraktijken / Loi pratiques du marché 123
Verdrag maritieme vorderingen / Convention créances maritimes 123
Wijziging van de bijlagen bij de Brussel I verordening / Modification des annexes du Règlement Bruxelles I 123
Wijziging van de lijsten van insolventie- en liquidatieprocedures en curatoren/Modification des listes des procédures d'insolvabilité, des procédures de liquidation et des syndics 124

Hof van Justitie, zaak C-19/09 (*Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH / Silva Trade SA*), arrest van 11 maart 2010

Agentuurovereenkomst – Internationale bevoegdheid – Forum executionis contractus – Brussel I Verordening – Artikel 5, lid 1, sub b – Begrip leveringsplaats – Uitvoering in verschillende lidstaten – Handelsagent verricht kenmerkende prestatie – Plaats van de hoofdlevering – Bepalingen van de overeenkomst – Daadwerkelijke uitvoering – Woonplaats handelsagent

Contrat d'agent commercial – Compétence internationale – Forum executionis contractus – Règlement Bruxelles I – L'article 5, paragraphe 1, sous b) – La notion de lieu de livraison – Exécution dans plusieurs États membres – L'agent commercial exécute la prestation caractéristique – Le lieu de la fourniture principale – Les dispositions du contrat – L'exécution effective – Le lieu où l'agent est domicilié

Procestaal: Duits.

In zaak C-19/09,

betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens de artikelen 68 EG en 234 EG, ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) bij beslissing van 23 december 2008, ingekomen bij het Hof op 12 januari 2009, in de procedure

Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

tegen

Silva Trade SA,

wijst

HET HOF (Derde kamer),

samengesteld als volgt: K. Lenaerts (rapporteur), kamerpresident, R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský, T. von Danwitz en D. Šváby, rechters,

advocaat-generaal: V. Trstenjak,

griffier: B. Fülöp, administrateur,

gezien de stukken en na de terechtzitting op 29 oktober 2009,

gelet op de opmerkingen van:

- Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH, vertegenwoordigd door J. Zehetner, Rechtsanwalt,

- Silva Trade SA, vertegenwoordigd door K. U. Janovsky en T. Berend, Rechtsanwälte,

- de Duitse regering, vertegenwoordigd door M. Lumma en J. Kemper als gemachtigden,

- de regering van het Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door S. Ossowski als gemachtigde, bijgestaan door A. Henshaw, barrister,

- de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A.-M. Rouchaud-Joët en S. Grünheid als gemachtigden,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 12 januari 2010,

het navolgende

Arrest

1 Het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van de bijzonderebevoegdheidsregel die voor overeenkomsten voor de verrichting van diensten is opgenomen in artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1; hierna: „verordening").

2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH (hierna: „Wood Floor"), gevestigd te Amstetten (Oostenrijk), en Silva Trade SA (hierna: „Silva Trade"), gevestigd te Wasserbillig (Luxemburg), betreffende een vordering tot schadevergoeding voor de beëindiging van een in verschillende lidstaten uitgevoerde agentuurovereenkomst.

Rechtskader

3 De eerste overweging van de considerans van de verordening luidt:

„De Gemeenschap heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en ontwikkelen waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is. Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een dergelijke ruimte dient de Gemeenschap onder meer de maatregelen op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken vast te stellen die voor de goede werking van de interne markt nodig zijn."

4 In de tweede overweging van de considerans van de verordening wordt verklaard:

„Sommige verschillen in de nationale regels inzake de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning van beslissingen bemoeilijken de goede werking van de interne markt. Bepalingen die de eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken mogelijk maken alsook de vereenvoudiging van de formaliteiten met het oog op een snelle en eenvoudige erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissingen van de lidstaten waarvoor deze verordening verbindend is, zijn onontbeerlijk."

5 Volgens de elfde overweging van de considerans van de verordening „[moeten] bevoegdheidsregels […] in hoge mate voorspelbaar zijn, waarbij als beginsel geldt dat de bevoegdheid in het algemeen gegrond wordt op de woonplaats van de verweerder; de bevoegdheid moet altijd op die grond kunnen worden gevestigd, behalve in een gering aantal duidelijk omschreven gevallen waarin het voorwerp van het geschil of de autonomie van de partijen een ander aanknopingspunt wettigt."

6 De bij de verordening vastgestelde bevoegdheidsregels zijn opgenomen in hoofdstuk II, dat bestaat uit de artikelen 2 tot en met 31.

7 Artikel 2, lid 1, van de verordening, dat staat in voormeld hoofdstuk II, afdeling 1 („Algemene bepalingen"), luidt als volgt:

„Onverminderd deze verordening worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat."

8 Artikel 3, lid 1, van dezelfde verordening, dat eveneens in genoemde afdeling 1 is opgenomen, bepaalt:
„Degenen die op het grondgebied van een lidstaat woonplaats hebben, kunnen slechts voor het gerecht van een andere lidstaat worden opgeroepen krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 7 van dit hoofdstuk gegeven regels."

9 Zo bepaalt artikel 5 van verordening nr. 44/2001, opgenomen onder hoofdstuk II, afdeling 2, van de verordening, onder het kopje „Bijzondere bevoegdheid":

„Een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan in een andere lidstaat voor de volgende gerechten worden opgeroepen:

1) a) ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;

b) voor de toepassing van deze bepaling en tenzij anders is overeengekomen, is de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt:

- voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden;

- voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden;

c) punt a) is van toepassing indien punt b) niet van toepassing is;
[...]"

Het hoofdgeding en de prejudiciële vragen

10 Blijkens de verwijzingsbeslissing heeft Wood Floor Silva Trade op 21 augustus 2007 voor het Landesgericht Sankt Pölten (Oostenrijk) gedaagd met de vordering laatstgenoemde te doen veroordelen tot betaling van een bedrag van 27 864,65 EUR als vergoeding voor de beëindiging van een agentuurovereenkomst en van een compensatie ten bedrage van 83 593,95 EUR.

11 Verzoekster heeft de bevoegdheid van het aangezochte gerecht afgeleid uit artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening, met het betoog dat zij haar werkzaamheden uitsluitend op de plaats van haar zetel, dat wil zeggen te Amstetten, had verricht, zodat het aanwerven en winnen van klanten in Oostenrijk hadden plaatsgevonden.

12 Silva Trade heeft de bevoegdheid van het aangezochte gerecht betwist met het betoog dat meer dan drie vierde van de omzet van Wood Floor in andere landen dan Oostenrijk was behaald en dat artikel 5, punt 1, van de verordening voor dit geval geen uitdrukkelijke regel

www.ipr.be www.dipr.be

bevat. Daar, aldus Silva Trade, de plaats van uitvoering van de aan de eis ten grondslag liggende verbintenis, die geografisch onbeperkt is, niet kan worden bepaald, is artikel 5, punt 1, van de verordening niet van toepassing en moet de bevoegdheid op basis van artikel 2 van deze laatste worden bepaald.

13 De exceptie van niet-ontvankelijkheid is door het Landesgericht Sankt Pölten verworpen met de overweging dat agentuurovereenkomsten onder het begrip „verstrekking van diensten" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening vallen en dat op basis van de Oostenrijkse rechtspraak voor de bepaling van de plaats waar de diensten worden verricht het zwaartepunt van de werkzaamheden in aanmerking moet worden genomen indien in meerdere landen diensten worden verricht.

14 Silva Trade heeft hoger beroep ingesteld bij het Oberlandesgericht Wien met het betoog dat de ingeroepen Oostenrijkse rechtspraak enkel toepassing vindt op gevallen waarin de diverse leveringsplaatsen in één lidstaat zijn gelegen. Ingeval de diverse leveringsplaatsen zich in verschillende lidstaten bevinden, is ieder gerecht slechts bevoegd voor het deel van de verbintenis dat in zijn rechtsgebied moet worden uitgevoerd. Wanneer een verzoeker, zoals in casu, al zijn vorderingen voor één gerecht aanhangig wil maken, kan hij dit slechts doen op basis van artikel 2 van de verordening, zodat in deze zaak de Oostenrijkse gerechten onbevoegd zijn.

15 Volgens de verwijzende rechter, die de in eerste aanleg gegeven beslissing zou willen bevestigen, gelden de in het arrest van 3 mei 2007, Color Drack (C-386/05, Jurispr. blz. I-3699), geformuleerde beginselen ook voor het geval waarin de verscheidene plaatsen waar de dienst wordt verricht zich in verschillende lidstaten bevinden, en moet de „plaats van uitvoering" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening op basis van de plaats van de hoofdverrichting of van het zwaartepunt van de activiteit van de dienstverrichter worden bepaald.

16 Dienaangaande merkt de verwijzende rechter op dat de handelsagent in casu zijn activiteit nagenoeg maar alleen vanuit Amstetten heeft verricht en dat daar dus ook het op basis van de bestede tijd en het belang van de activiteit te bepalen zwaartepunt van zijn dienstverlening is gelegen.

17 De verwijzende rechter zet echter om te beginnen uiteen dat het Hof in het arrest Color Drack heeft gepreciseerd dat de in die zaak verstrekte antwoorden enkel betrekking hadden op het geval van een verscheidenheid van leveringsplaatsen binnen één lidstaat, en niet vooruitliepen op het antwoord dat moest worden gegeven in het geval van een verscheidenheid van leveringsplaatsen in verschillende lidstaten.

18 Vervolgens vraagt de verwijzende rechter zich af hoe de plaats van de verrichting van de diensten moet worden bepaald en, voor het geval niet één plaats van verrichting kan worden bepaald, of de verzoeker naar keuze al zijn vorderingen kan indienen bij ieder gerecht in het rechtsgebied waarvan een dienst is verricht.

19 Tot slot vraagt de verwijzende rechter zich af of artikel 5, punt 1, sub a, van de verordening van toepassing zou zijn voor het geval het Hof mocht beslissen dat artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening niet kan worden toegepast ingeval in verschillende lidstaten diensten worden verricht.

20 In die omstandigheden heeft het Oberlandesgericht Wien de behandeling van de zaak geschorst en aan het Hof de volgende vragen voorgelegd:

„1 a) Is artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van [de verordening] in het geval van een overeenkomst tot het verrichten van diensten ook van toepassing indien de diensten volgens de overeenkomst in verschillende lidstaten moeten worden verricht?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, moet genoemde bepaling dan aldus worden uitgelegd dat:

b) de plaats van uitvoering van de kenmerkende verbintenis de plaats is waar het – naar de tijdbesteding en het belang van de activiteit te beoordelen – zwaartepunt van de activiteiten van de dienstverrichter ligt;

c) indien geen zwaartepunt van de activiteiten kan worden vastgesteld, de eiser de verweerder ter zake van alle vorderingen uit de overeenkomst naar zijn keuze kan oproepen voor het gerecht van elke plaats van dienstverrichting binnen de Gemeenschap?

2. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, is dan artikel 5, punt 1, sub a, van verordening (EG) nr. 44/2001 in het geval van een overeenkomst tot het verrichten van diensten ook van toepassing indien de diensten overeenkomstig de overeenkomst in verschillende lidstaten worden verricht?”

Beantwoording van de prejudiciële vragen

De eerste vraag, sub a)

21 Met de eerste vraag, sub a, wenst de verwijzende rechter in hoofdzaak te vernemen of artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening toepasselijk is ingeval in verschillende lidstaten diensten worden verricht.

22 Dienaangaande zij om te beginnen in herinnering gebracht dat het Hof in het reeds aangehaalde arrest Color Drack heeft geoordeeld dat de bijzonderebevoegdheidsregel in artikel 5, punt 1, van de verordening voor verbintenissen uit overeenkomst, waarmee de algemene regel dat het gerecht van de woonplaats van de verweerder bevoegd is, wordt aangevuld, aan een doelstelling van nabijheid beantwoordt en is ingegeven door de wenselijkheid van een nauwe band tussen de overeenkomst en het gerecht dat daarvan kennis moet nemen (arrest Color Drack, reeds aangehaald, punt 22, arresten van 9 juli 2009, Rehder, C-204/08, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 32, en 25 februari 2010, Car Trim, C-381/08, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 45).

23 Voorts heeft het Hof erop gewezen dat, wat de plaats van uitvoering van verbintenissen uit overeenkomsten voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken betreft, artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening dit aanknopingspunt ter bevordering van de doelstellingen van eenvormigheid van de regels inzake rechterlijke bevoegdheid en voorspelbaarheid op autonome wijze omschrijft. In dergelijke gevallen wordt de plaats van levering van de zaken dus gehanteerd als zelfstandig aanknopingspunt dat bestemd is om te worden toegepast op alle vorderingen uit één koop- en verkoopovereenkomst (reeds aangehaalde arresten Color Drack, punten 24 en 26, Rehder, punt 33, en Car Trim, punten 46 en 47).

24 In het licht van de doelstellingen van nabijheid en voorspelbaarheid heeft het Hof geoordeeld dat de in artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening neergelegde regel ook van toepassing is in het geval van een verscheidenheid van leveringsplaatsen binnen één lidstaat, daar één gerecht bevoegd moet zijn om kennis te nemen van alle vorderingen uit de overeenkomst (reeds aangehaalde arresten Color Drack, punten 36 en 38, en Rehder, punt 34).

25 In de tweede plaats zij in herinnering gebracht dat het Hof vervolgens heeft geoordeeld dat de overwegingen waarop het zich heeft gebaseerd om tot de in het arrest Color Drack, reeds aangehaald, geformuleerde uitlegging te komen, tevens gelden voor overeenkomsten voor de verrichting van diensten, ook wanneer die diensten niet binnen één lidstaat worden verricht. (arrest Rehder, reeds aangehaald, punt 36).

26 De bijzonderebevoegdheidsregels waarin de verordening voorziet voor overeenkomsten voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken en de verrichting van diensten, hebben immers dezelfde ontstaansgeschiedenis, streven hetzelfde doel na en nemen in het door deze verordening ingevoerde systeem dezelfde plaats in (arrest Rehder, reeds aangehaald, punt 36).

27 De doelstellingen van nabijheid en voorspelbaarheid die moeten worden verwezenlijkt met de concentratie van de rechterlijke bevoegdheid op de plaats waar de diensten volgens de betrokken overeenkomst moeten worden verricht en met de aanwijzing van één bevoegde rechter voor alle vorderingen uit die overeenkomst, kunnen niet anders worden benaderd wanneer de betrokken diensten op meerdere plaatsen in verschillende lidstaten moeten worden verricht (arrest Rehder, reeds aangehaald, punt 37).

28 Afgezien van het feit dat een dergelijke differentiatie geen grondslag vindt in de bepalingen van de verordening, is zij namelijk in tegenspraak met het doel dat bij de vaststelling van die verordening voorop heeft gestaan, namelijk dat zij, zoals blijkt uit de eerste en de tweede overweging van de considerans, door de harmonisatie van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken zou bijdragen tot de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, en tot de goede werking van de interne markt binnen de Gemeenschap (arrest Rehder, reeds aangehaald, punt 37).

29 Gelet op bovenstaande overwegingen moet op de eerste vraag, sub a, worden geantwoord dat artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening aldus moet worden uitgelegd dat deze bepaling van toepassing is in geval van dienstverrichting in verschillende lidstaten.

De eerste vraag, sub b)

30 Met zijn eerste vraag, sub b, wenst de verwijzende rechter in hoofdzaak te vernemen op basis van welke criteria op basis van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening moet worden bepaald op welke plaats de kenmerkende verbintenis wordt uitgevoerd en, bijgevolg, welk gerecht bevoegd is om van alle vorderingen uit de overeenkomst kennis te nemen in geval van dienstverrichting in verschillende lidstaten. Gelet op de feiten in het hoofdgeding moet deze vraag aldus worden begrepen dat zij inzonderheid ertoe strekt te vernemen, volgens welke criteria die plaats in geval van een agentuurovereenkomst moet worden bepaald.

31 Dienaangaande moet in de eerste plaats in herinnering worden gebracht dat het Hof in het arrest Color Drack, reeds aangehaald, heeft verklaard dat voor de toepassing van de bijzonderebevoegdheidsregel die in artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening is neergelegd inzake de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, in het geval van een verscheidenheid van plaatsen van levering van zaken onder plaats van uitvoering in beginsel moet worden verstaan de plaats die de nauwste band tussen de overeenkomst en het bevoegde gerecht verzekert en dat die nauwste band in de regel aanwezig is op de plaats van de hoofdlevering (arrest Color Drack, reeds aangehaald, punt 40).

32 Om de redenen die in de punten 25 tot en met 28 van het onderhavige arrest uiteen zijn gezet, geldt dezelfde oplossing mutatis mutandis in het kader van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening.

33 Bijgevolg moet voor de toepassing van de bijzonderebevoegdheidsregel ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst zoals die in artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening is neergelegd voor de verrichting van diensten, ingeval op meerdere plaatsen diensten worden verricht onder plaats van uitvoering in beginsel worden verstaan de plaats die de nauwste band tussen de overeenkomst en het bevoegde gerecht verzekert, welke nauwste band in de regel aanwezig is op de plaats van de hoofdlevering.

34 In de tweede plaats moet worden gepreciseerd dat in geval van een agentuurovereenkomst de handelsagent de voor deze overeenkomst kenmerkende prestatie en de diensten in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening verricht.

35 Volgens artikel 1, lid 2, van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten (PB L 382, blz. 17), is de handelsagent immers belast met de onderhandelingen over de verkoop of de aankoop van goederen voor de principaal, en, in voorkomend geval, met het sluiten van deze transacties namens en voor rekening van laatstgenoemde. Bovendien moet de handelsagent ingevolge artikel 3 van deze richtlijn „zich naar behoren wijden aan de onderhandelingen over en, in voorkomend geval, aan het sluiten van de transacties waarmede hij wordt belast[,] aan de principaal alle nodige inlichtingen verschaffen waarover hij beschikt [en] de redelijke instructies opvolgen die de principaal hem geeft”.

36 Voor de toepassing van de bijzonderebevoegdheidsregel voor verbintenissen uit overeenkomst neergelegd in artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening, moet, ingeval de handelsagent op meerdere plaatsen diensten verricht, onder plaats van uitvoering in beginsel worden verstaan de plaats waar de handelsagent hoofdzakelijk zijn diensten verricht.

37 In de derde plaats moet worden nagegaan aan de hand van welke criteria de plaats moet worden bepaald waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht, ingeval die diensten in verschillende lidstaten worden verricht.

38 Gelet op het door de wetgever in de elfde overweging van de considerans van de verordening uiteengezette doel van voorspelbaarheid en gezien de bewoordingen van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening, volgens hetwelk bepalend is op welke plaats in een lidstaat de diensten „volgens de overeenkomst” werden verricht of hadden moeten worden verricht, moet de plaats waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht zo veel mogelijk uit de bepalingen van de overeenkomst zelf worden afgeleid. In geval van een agentuurovereenkomst moet dan ook op basis van die overeenkomst worden bepaald op welke plaats de handelsagent zijn werkzaamheid voor rekening van zijn principaal, die er onder meer in bestond, de transacties waarmee hij was belast voor te bereiden, erover te onderhandelen en ze in voorkomend geval te sluiten, hoofdzakelijk moest verrichten.

39 De bepaling van de plaats waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht op basis van de contractuele keuze van partijen, beantwoordt aan de doelstelling van nabijheid, aangezien die plaats naar haar aard een band vertoont met het voorwerp van geschil.

40 Indien de plaats waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht niet kan worden bepaald op basis van de bepalingen van de overeenkomst, hetzij omdat verschillende plaatsen zijn voorzien, hetzij omdat uitdrukkelijk geen plaats voor die verrichting is vastgelegd, maar de handelsagent reeds diensten heeft verricht, moet – subsidiair – de plaats in aanmerking worden genomen waar de handelsagent zijn werkzaamheden ter uitvoering van de overeenkomst overwegend heeft uitgeoefend, mits de verrichting van diensten op die plaats niet indruist tegen de wil van partijen zoals die uit de bepalingen van de overeenkomst blijkt. Daarbij kan rekening worden gehouden met de feitelijke aspecten van de zaak, inzonderheid de ter plaatse doorgebrachte tijd en het belang van de werkzaamheden die er zijn verricht. Het staat aan de

www.ipr.be www.dipr.be

aangezochte nationale rechter om gelet op de aan hem voorgelegde bewijsmiddelen zijn bevoegdheid te bepalen (zie arrest Color Drack, reeds aangehaald, punt 41).

41 In de vierde plaats moet, indien de plaats waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht noch op grond van de bepalingen van de overeenkomst zelf, noch op grond van de daadwerkelijke uitvoering van de overeenkomst kan worden bepaald, die plaats worden bepaald op een andere manier, die de twee door de wetgever nagestreefde doelstellingen van voorspelbaarheid en nabijheid eerbiedigt.

42 Daartoe zal voor de toepassing van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening als plaats waar de diensten van een handelsagent hoofdzakelijk zijn verricht zijn te beschouwen de woonplaats van die handelsagent. Die plaats kan immers steeds met zekerheid worden vastgesteld en is dus voorspelbaar. Bovendien beantwoordt dit aan de doelstelling van nabijheid, aangezien de handelsagent in zijn woonplaats naar alle waarschijnlijkheid een aanzienlijk deel van zijn diensten zal verrichten.

43 Gelet op bovenstaande overwegingen moet op de eerste vraag, sub b, worden geantwoord dat artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening aldus moet worden uitgelegd dat bij de verrichting van diensten in verschillende lidstaten het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van alle vorderingen uit de overeenkomst het gerecht is binnen het rechtsgebied waarvan de plaats ligt waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht. Voor een agentuurovereenkomst is die plaats de plaats waar de diensten van de handelsagent hoofdzakelijk worden verricht, zoals die blijkt uit de bepalingen van de overeenkomst, alsmede, bij gebreke van dergelijke bepalingen, uit de daadwerkelijke uitvoering van de overeenkomst en, indien de plaats op die grondslag niet kan worden bepaald, de woonplaats van de handelsagent.

De eerste vraag, sub c), en de tweede vraag

44 Gelet op de antwoorden op de eerste vraag, sub a en b, hoeven de eerste vraag, sub c, en de tweede vraag geen beantwoording.

Kosten

45 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (Derde kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling van toepassing is in geval van dienstverrichting in verschillende lidstaten.

2) Artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat bij de verrichting van diensten in verschillende lidstaten het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van alle vorderingen uit de overeenkomst het gerecht is binnen het rechtsgebied waarvan de plaats ligt waar de diensten hoofdzakelijk worden verricht. Voor een agentuurovereenkomst is die plaats de plaats waar de diensten van de handelsagent hoofdzakelijk worden verricht, zoals die blijkt uit de bepalingen van de overeenkomst, alsmede, bij gebreke van dergelijke bepalingen, uit de

daadwerkelijke uitvoering van de overeenkomst en, indien de plaats op die grondslag niet kan worden bepaald, de woonplaats van de handelsagent.

Hof van Justitie, zaak C-381/08 (*Car Trim GmbH / KeySafety Systems Srl*), arrest van 25 februari 2010

Overeenkomst tot verkoop van nog te vervaardigen of voort te brengen goederen – Internationale bevoegdheid – Forum executionis contractus – Brussel I Verordening – Artikel 5, lid 1, sub b – Kwalificatie overeenkomst als koopovereenkomst of dienstverstrekkingsovereenkomst – Interpretatie aan de hand van Unie- en internationaal recht – Geen levering van materiaal door de koper – Wel aansprakelijkheid van de verkoper voor conformiteit – Begrip leveringsplaats – Geen conflictenrechtelijke methode – Bepalingen van de overeenkomst – Plaats van de materiële overdracht van de goederen waarmee de koper op de eindbestemming van de verkooptransactie de feitelijke macht om over deze goederen te beschikken heeft verkregen of had moeten verkrijgen

Contrat de vente de marchandises qui doivent d'abord être fabriquées ou produites – Compétence internationale – Forum executionis contractus – Règlement Bruxelles I – L'article 5, paragraphe 1, sous b) – La qualification du contrat comme vente ou fourniture de services – Interprétation selon le droit de l'Union et le droit international – Pas de fourniture de matériaux par l'acheteur – Responsabilité du fournisseur de la conformité – La notion de lieu de livraison – Pas de méthode de conflits de lois – Les dispositions du contrat – Le lieu de la remise matérielle des marchandises par laquelle l'acheteur a acquis ou aurait dû acquérir le pouvoir de disposer effectivement de ces marchandises à la destination finale de l'opération de vente

Procestaal: Duits.

In zaak C-381/08,

betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) bij beslissing van 9 juli 2008, ingekomen bij het Hof op 22 augustus 2008, in de procedure

Car Trim GmbH

tegen

KeySafety Systems Srl,

wijst

HET HOF (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president van de Derde kamer, waarnemend voor de president van de Vierde kamer, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (rapporteur), G. Arestis en T. von Danwitz, rechters,

advocaat-generaal: J. Mazák,

griffier: R. Grass,

gezien de stukken,

gelet op de opmerkingen van:

– KeySafety Systems Srl, vertegenwoordigd door C. von Mettenheim, Rechtsanwalt,

– de Duitse regering, vertegenwoordigd door M. Lumma en J. Kemper als gemachtigden,

– de Tsjechische regering, vertegenwoordigd door M. Smolek als gemachtigde,

– de regering van het Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door H. Walker als gemachtigde, bijgestaan door A. Henshaw, barrister,

– de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A.-M. Rouchaud-Joët en S. Grünheid als gemachtigden,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 24 september 2009,

het navolgende

Arrest

1 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1; hierna: „verordening”), meer bepaald de vraag op welke wijze overeenkomsten tot „verkoop van goederen” moeten worden afgebakend van overeenkomsten tot „verstrekking van diensten”, alsook de vraag op welke wijze bij verzendingskoop de plaats van uitvoering moet worden vastgesteld.

2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen de vennootschap Car Trim GmbH (hierna: „Car Trim”) en de onderneming Key Safety Systems Srl (hierna: „Key Safety”) betreffende de contractuele verbintenissen van partijen inzake de levering van componenten voor de productie van airbagsystemen.

Rechtskader

Gemeenschapsregeling

3 Volgens artikel 68, punt 1, van de verordening, die op 1 maart 2002 in werking is getreden, komt deze verordening in de betrekkingen tussen alle lidstaten, uitgezonderd ten aanzien van Denemarken, in de plaats van het Verdrag van Brussel van 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 1972, L 299, blz. 32), zoals gewijzigd bij de opeenvolgende verdragen betreffende de toetreding van de nieuwe lidstaten tot dit verdrag.

4 Volgens de tweede overweging van de considerans van de verordening strekt deze met het oog op de goede werking van de interne markt ertoe, te komen tot „eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken […] alsook [tot] de vereenvoudiging van de

www.ipr.be www.dipr.be

formaliteiten met het oog op een snelle en eenvoudige erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissingen van de lidstaten waarvoor deze verordening verbindend is".

5 Met betrekking tot het verband tussen de verschillende bevoegdheidsregels en de normatieve doelstellingen daarvan preciseren de elfde en de twaalfde overweging van de considerans van de verordening het volgende:

„(11) De bevoegdheidsregels moeten in hoge mate voorspelbaar zijn, waarbij als beginsel geldt dat de bevoegdheid in het algemeen gegrond wordt op de woonplaats van de verweerder; de bevoegdheid moet altijd op die grond kunnen worden gevestigd, behalve in een gering aantal duidelijk omschreven gevallen waarin het voorwerp van het geschil of de autonomie van de partijen een ander aanknopingspunt wettigt. […]

(12) Naast de woonplaats van de verweerder moeten er alternatieve bevoegdheidsgronden mogelijk zijn, gebaseerd op de nauwe band tussen het gerecht en de vordering of de noodzaak een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken."

6 Artikel 2, punt 1, van de verordening, dat deel uitmaakt van afdeling 1, „Algemene bepalingen", van hoofdstuk II, bepaalt:

„Onverminderd deze verordening worden zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat."

7 Artikel 5 van de verordening, dat deel uitmaakt van afdeling 2, „Bijzondere bevoegdheid", van hoofdstuk II, luidt als volgt:

„Een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, kan in een andere lidstaat voor de volgende gerechten worden opgeroepen:

1) a) ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;

b) voor de toepassing van deze bepaling en tenzij anders is overeengekomen, is de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt:

– voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden;

– voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden;

c) punt a) is van toepassing indien punt b) niet van toepassing is;

[...]"

8 Artikel 1, lid 4, van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen (PB L 171, blz. 12), bepaalt:

„Overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen consumptiegoederen vallen eveneens onder deze richtlijn."

Internationale regeling

9 Het op 11 april 1980 te Wenen ondertekende Verdrag van de Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken (hierna: „CISG"), is in Italië in werking getreden op 1 januari 1988 en in Duitsland op 1 januari 1991.

10 De derde alinea van de preambule van het CISG preciseert:

„[…] [D]e aanneming van eenvormige regels die van toepassing zijn op de internationale koop van roerende zaken en waarbij rekening wordt gehouden met de verschillende sociale, economische en juridische stelsels, zou bijdragen tot het wegnemen van juridische belemmeringen in de internationale handel en [zou] de ontwikkeling van de internationale handel […] bevorderen."

11 Artikel 1, lid 1, sub a, van het CISG bepaalt:

„Dit [v]erdrag is van toepassing op koopovereenkomsten betreffende roerende zaken tussen partijen die in verschillende Staten gevestigd zijn:

a) wanneer de Staten verdragsluitende Staten zijn […]"

12 Artikel 3 van het CISG bepaalt met betrekking tot de materiële werkingssfeer ervan:

„1. Met koopovereenkomsten staan gelijk overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen roerende zaken tenzij de partij die de zaken bestelt een wezenlijk deel van de voor de vervaardiging of voortbrenging benodigde grondstoffen moet verschaffen.

2. Dit [v]erdrag is niet van toepassing op overeenkomsten waarin het belangrijkste deel van de verplichtingen van de partij die de roerende zaken levert, bestaat in de verstrekking van arbeidskracht of de verlening van andere diensten."

13 Luidens artikel 30 van het CISG „[moet] de verkoper […] de zaken afleveren, zo nodig de documenten afgeven en de eigendom van de zaken overdragen, een en ander volgens de bepalingen van de overeenkomst en van dit [v]erdrag".

14 Artikel 31 van het CISG bepaalt:

„Indien de verkoper niet gehouden is de zaken op enige andere bepaalde plaats af te leveren, bestaat zijn verplichting tot aflevering:

a) indien de koopovereenkomst tevens het vervoer van de zaken omvat, uit het afgeven van de zaken aan de eerste vervoerder ter verzending aan de koper;

[…]"

15 Artikel 6 van het op 14 juni 1974 te New York ondertekende Verdrag van de Verenigde Naties inzake de verjaring bij internationale koop van roerende zaken, luidt als volgt:

„1. Dit [v]erdrag is niet van toepassing op overeenkomsten waarin het belangrijkste deel van de verplichtingen van de verkoper bestaat in de verstrekking van arbeidskracht of de verlening van andere diensten.

2. Met koopovereenkomsten worden gelijkgesteld, overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen roerende zaken, tenzij de partij die de zaken bestelt een wezenlijk deel van de voor de vervaardiging of voortbrenging benodigde grondstoffen moet verschaffen."

www.ipr.be www.dipr.be

Hoofdgeding en prejudiciële vragen

16 Key Safety, gevestigd in Italië, levert airbagsystemen aan Italiaanse autofabrikanten en heeft van juli 2001 tot en met december 2003 uit hoofde van vijf leveringsovereenkomsten (hierna: „overeenkomsten") componenten voor de vervaardiging van deze systemen van Car Trim gekocht.

17 Key Safety heeft deze overeenkomsten per eind 2003 opgezegd. Van mening dat de overeenkomsten deels een looptijd hadden tot de zomer van 2007, heeft Car Trim deze opzeggingen als contractbreuk beschouwd en een schadevordering ingediend bij het Landgericht Chemnitz, de voor de plaats van productie van de componenten bevoegde rechterlijke instantie. Deze laatste oordeelde dat zij niet bevoegd was om kennis te nemen van de vordering, aangezien de Duitse rechter geen internationale bevoegdheid had.

18 Het Oberlandesgericht heeft het door verzoekster tegen die beslissing ingestelde hoger beroep verworpen.

19 Volgens laatstgenoemde rechterlijke instantie was verzoekster krachtens de overeenkomsten verplicht om als toerustingbedrijf van de automobielsector op een bepaalde wijze vormgegeven airbagzakken te vervaardigen met van vooraf aangewezen leveranciers betrokken materialen, teneinde deze op afroep, op een op het productieproces van Key Safety toegesneden wijze, te kunnen leveren, conform een hele reeks voorschriften betreffende de organisatie van de arbeid, kwaliteitswaarborg, verpakking, etikettering, afleveringsbewijzen en facturen.

20 Car Trim heeft beroep tot „Revision" ingesteld bij het Bundesgerichtshof.

21 Volgens de verwijzende rechterlijke instantie hangt haar beslissing op dit beroep af van de vraag of het Landgericht Chemnitz ten onrechte heeft geoordeeld dat het geen internationale bevoegdheid had, hetgeen het diende uit te maken op basis van de verordening.

22 Om deze vraag te kunnen beantwoorden dient artikel 5, punt 1, sub b, van deze verordening te worden uitgelegd, aangezien de zetel van verweerster, die volgens artikel 2 van de verordening als bevoegdheidscriterium kan worden gebruikt, in Italië is gelegen, en het Oberlandesgericht heeft geconstateerd dat de Duitse rechterlijke instanties niet uit hoofde van artikel 22 van de verordening bij uitsluiting bevoegd zijn, en partijen evenmin uitdrukkelijk of stilzwijgend het bevoegde gerecht hebben aangewezen uit hoofde van de artikelen 23 en 24 van deze verordening.

23 De Duitse rechterlijke instanties kunnen dan ook enkel bevoegd zijn om kennis te nemen van de schadevordering indien de plaats van vervaardiging als de plaats van uitvoering van de verbintenis „die aan de eis ten grondslag ligt" in de zin van artikel 5, punt 1, van de verordening wordt beschouwd.

24 Bevoegd is volgens de verwijzende rechterlijke instantie het gerecht waarmee de meest nauwe geografische band bestaat gelet op de plaats van uitvoering van de kenmerkende prestatie van de overeenkomst. Deze wordt bij gebreke van andere geschikte aanknopingscriteria bepaald door het zwaartepunt van de op basis van economische criteria vast te stellen contractuele verbintenissen. Dit criterium van het zwaartepunt van de contractuele verbintenissen kan ook worden ontleend aan artikel 3, lid 2, van het CISG of aan artikel 6, lid 2, van het Verdrag van de Verenigde Naties van 14 juni 1974 inzake de verjaring bij internationale koop van roerende zaken.

25 Ingeval het bevoegde gerecht op basis van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening moet worden bepaald, moet de plaats worden vastgesteld waar de verkochte goederen krachtens de overeenkomsten werden geleverd of hadden moeten worden geleverd. Volgens de verwijzende rechterlijke instantie is deze plaats van uitvoering – ook bij verzendingskoop – de plaats

www.ipr.be www.dipr.be

waar de koper de feitelijke macht om over de geleverde zaak te beschikken verkrijgt of volgens de overeenkomsten had moeten verkrijgen.

26 In die omstandigheden heeft het Bundesgerichtshof de behandeling van de zaak geschorst en het Hof de volgende prejudiciële vragen gesteld:

„1) Moet artikel 5, punt 1, sub b, van [de] verordening […] aldus worden uitgelegd, dat overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen roerende zaken waarbij door de opdrachtgever bepaalde eisen worden gesteld met betrekking tot de verkrijging, verwerking en levering van de te vervaardigen zaken, en waarbij de productiekwaliteit, de leveringsbetrouwbaarheid en de vlotte administratieve afwikkeling van de orders moeten worden gewaarborgd, niettemin als koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken (eerste streepje) en niet als verstrekking van diensten (tweede streepje) moeten worden gekwalificeerd? Welke criteria zijn in dit verband doorslaggevend?

2) Indien moet worden uitgegaan van een overeenkomst inzake koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken: is de plaats waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden, in geval van een verzendingskoop de plaats van de materiële overdracht aan de koper dan wel de plaats waar de zaken aan de eerste vervoerder worden afgegeven met het oog op verzending aan de koper?”

Beantwoording van de prejudiciële vragen

Eerste vraag

27 Met haar eerste vraag wenst de verwijzende rechterlijke instantie in wezen van het Hof te vernemen op welke wijze overeenkomsten betreffende de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken en overeenkomsten tot verstrekking van diensten in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening van elkaar moeten worden afgebakend, wanneer het gaat om een overeenkomst voor de levering van te vervaardigen of voort te brengen goederen waarbij de koper bepaalde eisen met betrekking tot de verkrijging, de verwerking en de levering van deze goederen heeft gesteld.

28 Vooraf zij eraan herinnerd dat deze vraag is gesteld naar aanleiding van een geschil tussen twee fabrikanten in de automobielsector. Deze industriesector wordt gekenmerkt door een zeer nauwe samenwerking tussen fabrikanten. Het aangeboden afgewerkte product moet op de nauwkeurige eisen en de individuele specificaties van de koper zijn afgestemd. In de regel legt deze laatste zijn behoeften nauwkeurig vast en geeft hij door de leverancier in acht te nemen instructies voor de vervaardiging.

29 In een dergelijk fabricageprocedé, dat ook in andere sectoren van de moderne economie wordt gebruikt, kan de vervaardiging van goederen mede de verstrekking van diensten omvatten die, samen met de erop volgende levering van het afgewerkte product, tot de verwezenlijking van het einddoel van de betrokken overeenkomst bijdraagt.

30 De bewoordingen van artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening bevatten noch een definitie van de twee categorieën overeenkomsten, noch criteria om tussen beide categorieën een onderscheid te maken ingeval de verkoop van goederen tevens de verstrekking van diensten omvat. Inzonderheid preciseert het eerste streepje van deze bepaling, betreffende de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, niet dat het eveneens van toepassing is wanneer de betrokken zaak door de koper moet worden vervaardigd of voortgebracht met inachtneming van bepaalde door de koper ter zake geformuleerde eisen, rekening houdend met feit dat deze vervaardiging of voortbrenging, of een gedeelte daarvan, als „dienst” in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, van de verordening zou kunnen worden aangemerkt.

31 In dit verband zij eraan herinnerd dat artikel 5, punt 1, van de verordening voor overeenkomsten tot koop en verkoop van goederen en overeenkomsten tot verstrekking van diensten de kenmerkende verbintenis uit hoofde van deze overeenkomsten als criterium voor de bepaling van het bevoegde gerecht hanteert (zie in die zin arrest van 23 april 2009, Falco Privatstiftung en Rabitsch, C-533/07, Jurispr. blz. I-00000, punt 54).

32 Gelet op deze vaststelling moet dus van de kenmerkende verbintenis van de betrokken overeenkomsten worden uitgegaan. Een overeenkomst waarvan de kenmerkende verbintenis de levering van een goed is, zal als een „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening worden gekwalificeerd. Een overeenkomst waarvan de kenmerkende verbintenis bestaat in een dienstverrichting, zal als „verstrekking van diensten" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, tweede streepje, worden gekwalificeerd.

33 Om de kenmerkende verbintenis van de overeenkomsten in kwestie te kunnen bepalen, moeten de volgende elementen in de beschouwing worden betrokken.

34 In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat de kwalificatie van een overeenkomst die de verkoop van door de verkoper nog te vervaardigen of voort te brengen goederen tot voorwerp heeft, wordt geregeld door een aantal bepalingen van het Unierecht en van het internationale recht waaruit indicaties kunnen worden afgeleid voor de aan de begrippen "koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken" en "verstrekking van diensten" te geven uitlegging.

35 Om te beginnen worden volgens artikel 1, lid 4, van richtlijn 1999/44 overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen consumptiegoederen geacht koopovereenkomsten te zijn, en worden, behoudens bepaalde – in een zaak zoals in het hoofdgeding irrelevante – uitzonderingen, volgens artikel 1, lid 2, sub b, van deze richtlijn alle roerende lichamelijke zaken als „consumptiegoederen" aangemerkt.

36 Voorts staan luidens artikel 3, lid 1, van het CISG met koopovereenkomsten gelijk overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen roerende zaken tenzij de partij die de zaken bestelt een wezenlijk deel van de voor deze vervaardiging of deze voortbrenging benodigde grondstoffen moet verschaffen.

37 Bovendien bepaalt ook artikel 6, lid 2, van het Verdrag van de Verenigde Naties van 14 juni 1974 inzake de verjaring bij internationale koop van roerende zaken, dat met koopovereenkomsten worden gelijkgesteld overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen roerende zaken, tenzij de partij die de zaken bestelt een wezenlijk deel van de voor deze vervaardiging of voortbrenging benodigde grondstoffen moet verschaffen.

38 Bovenstaande bepalingen wijzen er dus op dat het feit dat de te leveren zaak eerst nog moet worden vervaardigd of voortgebracht, niet aan de kwalificatie van de betrokken overeenkomst als koopovereenkomst afdoet.

39 Het Hof is overigens tot dezelfde conclusie gekomen inzake overheidsopdrachten. In het arrest van 11 juni 2009, Hans & Christophorus Oymanns (C-300/07, Jurispr. blz. I-00000), heeft het Hof in punt 64 geoordeeld dat het begrip „overheidsopdrachten voor leveringen" in artikel 1, lid 2, sub c, eerste alinea, van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114), de aankoop van producten omvat, ongeacht of het betrokken product reeds afgewerkt of na vervaardiging volgens de eisen van de consument te zijner beschikking wordt gesteld. In punt 66 van dat arrest heeft het Hof geconcludeerd dat bij de terbeschikkingstelling van producten die individueel volgens de eisen van de betrokken klant zijn vervaardigd en aangepast, de vervaardiging daarvan deel uitmaakt van de levering van deze goederen.

40 In de tweede plaats moet het door de Commissie van de Europese Gemeenschappen vermelde criterium betreffende de oorsprong van de te verwerken materialen in aanmerking worden genomen. Bij de uitlegging van artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening kan ook rekening worden gehouden met de omstandigheid dat deze materialen al dan niet worden verstrekt door de koper. Zo de koper alle of de meeste voor de vervaardiging van het betrokken product gebruikte materialen heeft verschaft, kan dit een aanwijzing vormen dat de overeenkomst als een „overeenkomst tot verstrekking van diensten" moet worden gekwalificeerd. Wanneer de koper daarentegen geen materialen heeft geleverd, bestaat er een sterke indicatie dat de overeenkomst als „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken" moet worden gekwalificeerd.

41 In het hoofdgeding heeft Key Safety blijkens het aan het Hof voorgelegde dossier weliswaar de leveranciers aangeduid waarbij Car Trim sommige onderdelen moest betrekken, maar heeft zij deze geen materialen ter beschikking gesteld.

42 In de derde plaats moet worden opgemerkt, ook al heeft de verwijzende rechterlijke instantie hierover geen informatie verstrekt, dat de aansprakelijkheid van de leverancier eveneens een element kan vormen dat bij de vaststelling van de kenmerkende verbintenis van de betrokken overeenkomst in aanmerking moet worden genomen. Indien de verkoper aansprakelijk is voor de kwaliteit van het uit zijn activiteit voortkomende product en ervoor moet zorgen dat het conform de overeenkomst is, zal deze aansprakelijkheid de balans doen doorslaan naar een kwalificatie als „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken". Indien hij daarentegen enkel instaat voor een correcte uitvoering overeenkomstig de instructies van de koper, pleit deze omstandigheid er veeleer voor om de overeenkomst als „verstrekking van diensten" te kwalificeren.

43 Gelet op een en ander moet de eerste vraag aldus worden beantwoord dat overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen goederen, ook wanneer de koper daarbij bepaalde eisen met betrekking tot de verkrijging, de verwerking en de levering van deze goederen heeft gesteld, zonder dat hij de materialen heeft geleverd, en ook wanneer de leverancier aansprakelijk is voor de kwaliteit van het product en voor de conformiteit ervan met de overeenkomst, als „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening moeten worden gekwalificeerd.

Tweede vraag

44 Met haar tweede vraag wenst de verwijzende rechterlijke instantie in wezen te vernemen of bij een overeenkomst houdende een verzendingskoop de plaats waar de goederen krachtens de overeenkomst werden of hadden moeten worden „geleverd" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening, op basis van de plaats van de materiële afgifte aan de koper moet worden bepaald.

45 Om te beginnen zij benadrukt dat artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening het aan de wilsautonomie van partijen overlaat om de plaats van levering van de goederen te bepalen.

46 De uitdrukking „tenzij anders is overeengekomen" in artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening geeft immers aan dat partijen voor de toepassing van deze bepaling een clausule kunnen inlassen om de plaats van uitvoering van de verbintenis in onderlinge overeenstemming vast te leggen. Bovendien is volgens artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening, waarin de woorden „volgens de overeenkomst" zijn gebruikt, de plaats van levering van de goederen in beginsel de plaats die partijen in de overeenkomst hebben aangewezen.

47 Het Hof gaat voor de beantwoording van de voorgelegde vraag uit van de ontstaansgeschiedenis, de doelstellingen en het systeem van de verordening (zie arresten van 3 mei

www.ipr.be www.dipr.be

2007, Color Drack, C-386/05, Jurispr. blz. I-3699, punt 18, en 9 juli 2009, Rehder, C-204/08, Jurispr. blz. I-00000, punt 31).

48 Het is vaste rechtspraak dat de bijzonderebevoegdheidsregel van artikel 5, punt 1, van de verordening voor verbintenissen uit overeenkomst, die de regel dat in beginsel het gerecht van de woonplaats van de verweerder bevoegd is, aanvult, aan een nabijheidsdoelstelling beantwoordt en is ingegeven door de wenselijkheid dat er een nauwe band bestaat tussen de overeenkomst en het gerecht dat daarvan kennis moet nemen (zie reeds aangehaalde arresten Color Drack, punt 22, en Rehder, punt 32).

49 Aangaande de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, definieert de verordening in artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, autonoom dit aanknopingscriterium voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, teneinde om redenen van voorspelbaarheid het primaire doel van eenvormigheid van de regels inzake rechterlijke bevoegdheid te bevorderen (zie in die zin reeds aangehaalde arresten Color Drack, punt 24, en Rehder, punt 33).

50 In het kader van de verordening wordt met deze bijzonderebevoegdheidsregel voor verbintenissen uit overeenkomst de plaats van levering dus vastgelegd als zelfstandig aanknopingscriterium dat kan worden toegepast op alle vorderingen uit één overeenkomst voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, en niet alleen op vorderingen die op de leveringsverplichting zelf zijn gebaseerd (arrest Color Drack, reeds aangehaald, punt 26).

51 In de verordening zijn evenwel niet de begrippen „levering” of „plaats van levering” in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van deze verordening gedefinieerd.

52 Verder moet eraan worden herinnerd dat de Commissie bij de totstandkoming van deze bepaling in haar voorstel voor verordening (EG) van de Raad van 14 juli 1999 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken [COM(1999) 348 def., blz. 14], heeft onderstreept dat deze bepaling ertoe strekte „de bezwaren te ondervangen die rijzen wanneer het internationaal privaatrecht wordt gevolgd van de staat welks gerecht is ingeschakeld” en dat deze „pragmatische omschrijving van de plaats van uitvoering” op een zuiver feitelijk criterium is gebaseerd.

53 Om te beginnen moet worden geconstateerd dat de autonomie van de in artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening geformuleerde aanknopingscriteria uitsluit dat de regels van internationaal privaatrecht van de lidstaat van het bevoegde gerecht en het op grond daarvan toepasselijke materiële recht worden toegepast.

54 In die omstandigheden moet de verwijzende rechterlijke instantie allereerst onderzoeken of de plaats van levering uit de bepalingen van de overeenkomst naar voren komt.

55 Indien de plaats van levering aldus kan worden geïdentificeerd, zonder dat het op de overeenkomst toepasselijke materiële recht wordt toegepast, wordt deze plaats beschouwd als de plaats waar de goederen krachtens de overeenkomst werden geleverd of hadden moeten worden geleverd, in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening.

56 Er kunnen evenwel situaties bestaan waarin de overeenkomst geen bepaling bevat waaruit, zonder dat het toepasselijke materiële recht wordt toegepast, de wil van partijen betreffende de plaats van levering van de goederen blijkt.

57 In die situaties moet, aangezien de bevoegdheidsregel van artikel 5, punt 1, sub b, van de verordening een autonome regel is, deze plaats worden vastgesteld op basis van een ander criterium, dat de ontstaansgeschiedenis, de doelstellingen en het systeem van de verordening eerbiedigt.

58 De verwijzende rechterlijke instantie vermeldt twee plaatsen die volgens haar voor de vaststelling van een dergelijk autonoom, bij gebreke van een contractuele bepaling toepasselijk criterium als plaats van levering zouden kunnen worden gehanteerd. De eerste is de plaats van de materiële overdracht van de goederen aan de koper en de tweede de plaats waar de goederen aan de eerste vervoerder worden afgegeven met het oog op verzending aan de koper.

59 Samen met de verwijzende rechterlijke instantie moet worden geoordeeld dat deze twee plaatsen het meest geschikt lijken ter bepaling van de plaats van uitvoering waar de goederen werden geleverd of hadden moeten worden geleverd, indien partijen dienaangaande niets hebben vastgelegd.

60 Geconstateerd moet worden dat de plaats waar de goederen op hun eindbestemming materieel aan de koper zijn of hadden moeten worden afgegeven, als „plaats van levering" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening het meest met de ontstaansgeschiedenis, de doelstellingen en het systeem van de verordening strookt.

61 Dit criterium waarborgt een hoge mate van voorspelbaarheid. Het beantwoordt tevens aan de nabijheidsdoelstelling, aangezien het een nauwe samenhang verzekert tussen de overeenkomst en het gerecht dat kennis moet nemen van deze overeenkomst. Inzonderheid zij erop gewezen dat de goederen, die het materiële voorwerp van de overeenkomst vormen, zich na de uitvoering van deze overeenkomst in beginsel ook op die plaats moeten bevinden. Bovendien bestaat de fundamentele doelstelling van een overeenkomst tot koop en verkoop van goederen in de overdracht daarvan van de verkoper aan de koper, welke verrichting pas volledig tot stand is gekomen wanneer deze goederen op hun eindbestemming zijn aangekomen.

62 Gelet op een en ander moet op de tweede vraag worden geantwoord dat artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van de verordening aldus moet worden uitgelegd dat bij verzendingskoop de plaats waar de goederen krachtens de overeenkomst werden geleverd of hadden moeten geleverd, op basis van de bepalingen van deze overeenkomst moet worden bepaald. Indien de plaats van levering niet aldus kan worden bepaald zonder dat het op de overeenkomst toepasselijke materiële recht wordt toegepast, is deze plaats de plaats van de materiële overdracht van de goederen waarmee de koper op de eindbestemming van de verkooptransactie de feitelijke macht om over deze goederen te beschikken heeft verkregen of had moeten verkrijgen.

Kosten

63 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (Vierde kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat overeenkomsten tot levering van te vervaardigen of voort te brengen goederen, ook wanneer de koper daarbij bepaalde eisen met betrekking tot de verkrijging, de verwerking en de levering van deze goederen heeft gesteld, zonder dat hij de materialen heeft geleverd, en ook wanneer de

www.ipr.be www.dipr.be

leverancier aansprakelijk is voor de kwaliteit van het product en de conformiteit ervan met de overeenkomst, als „koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken" in de zin van artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van deze verordening moeten worden gekwalificeerd.

2) Artikel 5, punt 1, sub b, eerste streepje, van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat bij een verzendingskoop de plaats waar de goederen krachtens de overeenkomst werden geleverd of hadden moeten geleverd, op basis van de bepalingen van de overeenkomst moet worden bepaald. Indien de plaats van levering niet aldus kan worden bepaald zonder dat het op de overeenkomst toepasselijke materiële recht wordt toegepast, is deze plaats de plaats van de materiële overdracht van de goederen waarmee de koper op de eindbestemming van de verkooptransactie de feitelijke macht om over deze goederen te beschikken heeft verkregen of had moeten verkrijgen.

ondertekeningen

Hof van Justitie, zaak C-444/07 (*MG Probud Gdynia sp. z o. o.*), arrest van 21 januari 2010

Faillissement – Executiemaatregelen in strijd met de lex concursus gelast in een andere lidstaat met betrekking tot de aldaar gelegen goederen – Insolventieverordening – Artikelen 3, 4, 5, 10, 16, 17, 25 en 26 – Verplichting tot erkenning en tenuitvoerlegging beslissingen – Universele strekking van de hoofdinsolventieprocedure kan alleen worden beperkt door opening van een secundaire insolventieprocedure

Faillite – Des mesures d'exécution ordonnées en violation de la lex concursus dans un autre État membre portant sur les biens situés là-bas – Règlement relatif aux procédures d'insolvabilité – Les articles 4, 5, 10, 16, 17, 25 et 26 – L'obligation de reconnaître et d'exécuter les décisions – La portée universelle de la procédure principale d'insolvabilité ne peut être restreinte que par l'ouverture d'une procédure secondaire d'insolvabilité

Procestaal: Pools.

In zaak C-444/07,

betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku (Polen) bij beslissing van 27 juni 2007, ingekomen bij het Hof op 27 september 2007, in de insolventieprocedure geopend tegen

MG Probud Gdynia sp. z o. o.

wijst

HET HOF (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: A. Tizzano, kamerpresident, waarnemend president van de Eerste kamer, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič en J.-J. Kasel (rapporteur), rechters,

advocaat-generaal: M. Poiares Maduro,

griffier: K. Malaček, administrateur,

gezien de stukken en na de terechtzitting op 18 juni 2009,

gelet op de opmerkingen van:

- MG Probud Gdynia sp. z o.o., vertegenwoordigd door A. Studziński, radca prawny, en M. Żytny, aplikant radcowski trzeciego roku,
- de Poolse regering, vertegenwoordigd door M. Dowgielewicz en C. Herma, alsmede door A. Witczak-Słoczyńska als gemachtigden,
- de Duitse regering, vertegenwoordigd door M. Lumma en J. Kemper als gemachtigden,
- de Italiaanse regering, vertegenwoordigd door G. Palmieri als gemachtigde, bijgestaan door W. Ferrante, avvocato dello Stato,
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Petrova en K. Mojzesowicz als gemachtigden,

gelet op de beslissing, de advocaat-generaal gehoord, om de zaak zonder conclusie te berechten,

het navolgende

Arrest

1 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van een aantal bepalingen van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 603/2005 van de Raad van 12 april 2005 (PB L 100, blz. 1; hierna: „verordening").

2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een procedure die de Poolse curator belast met de liquidatie van MG Probud Gdynia sp. z o.o. (hierna: „MG Probud") heeft ingeleid, en ertoe strekt om goederen van deze vennootschap, waarop in Duitsland beslag is gelegd, aan de insolvente boedel te restitueren.

Toepasselijke bepalingen

Bepalingen van gemeenschapsrecht

3 Artikel 3 van de verordening, „Internationale bevoegdheid", luidt:

„1. De rechters van de lidstaat waar het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar gelegen is, zijn bevoegd de insolventieprocedure te openen. Bij vennootschappen en rechtspersonen wordt, zolang het tegendeel niet is bewezen, het centrum van de voornaamste belangen vermoed de plaats van de statutaire zetel te zijn.

2. Wanneer het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar op het grondgebied van een lidstaat gelegen is, zijn de rechters van een andere lidstaat slechts tot opening van een insolventieprocedure ten aanzien van deze schuldenaar bevoegd indien hij op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat een vestiging bezit. De gevolgen van deze procedure gelden alleen ten aanzien van de goederen van de schuldenaar die zich op het grondgebied van die lidstaat bevinden.

[…]"

4 Artikel 4 van de verordening, „Toepasselijk recht", bepaalt:

„1. Tenzij deze verordening iets anders bepaalt, worden de insolventieprocedure en de gevolgen daarvan beheerst door het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan de insolventieprocedure wordt geopend, hierna te noemen ‚lidstaat waar de procedure wordt geopend'.

2. Het recht van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, bepaalt onder welke voorwaarden deze procedure wordt geopend, verloopt en wordt beëindigd. Het bepaalt met name:

a) welke schuldenaars op grond van hun hoedanigheid aan een insolventieprocedure kunnen worden onderworpen;

b) welk deel van het vermogen van de schuldenaar tot de boedel behoort en of de na de opening van de insolventieprocedure verkregen goederen tot deze boedel behoren;

c) welke de respectieve bevoegdheden van de schuldenaar en de curator zijn;

[…]

www.ipr.be www.dipr.be

f) de gevolgen van de insolventieprocedure voor individuele vervolgingen met uitzondering van lopende rechtsvorderingen;

[…]”

5 In artikel 5, lid 1, van de verordening wordt bepaald: „De opening van de insolventieprocedure laat onverlet het zakelijk recht van een schuldeiser of van een derde op lichamelijke of onlichamelijke roerende of onroerende goederen […], die toebehoren aan de schuldenaar en die zich op het tijdstip waarop de procedure wordt geopend op het grondgebied van een andere lidstaat bevinden.”

6 Artikel 10 van de verordening bepaalt:

„De gevolgen van de insolventieprocedure voor arbeidsovereenkomsten en arbeidsbetrekkingen worden uitsluitend beheerst door het recht van de lidstaat dat op de arbeidsovereenkomst van toepassing is.”

7 In hoofdstuk II van de verordening, „Erkenning van de insolventieprocedure”, wordt in artikel 16, lid 1, daarvan bepaald:

„Elke beslissing tot opening van een insolventieprocedure, genomen door een krachtens artikel 3 bevoegde rechter van een lidstaat, wordt erkend in alle andere lidstaten zodra de beslissing rechtsgevolgen heeft in de lidstaat waar de procedure is geopend.

[…]”

8 Artikel 17 van de verordening, „Gevolgen van de erkenning”, luidt:

„1. De opening van een procedure als bedoeld in artikel 3, lid 1, heeft, zonder enkele verdere formaliteit, in de andere lidstaten de gevolgen die daaraan worden verbonden bij het recht van de lidstaat waar de procedure is geopend, tenzij deze verordening anders bepaalt, en zolang in die andere lidstaten geen procedure als bedoeld in artikel 3, lid 2, is geopend.

[…]”

9 Artikel 18 van de verordening, „Bevoegdheden van de curator”, bepaalt:

„1. De curator die is aangewezen door een krachtens artikel 3, lid 1, bevoegde rechter kan in een andere lidstaat alle bevoegdheden uitoefenen die hem zijn verleend door het recht van de lidstaat waar de procedure is geopend, zolang in die andere lidstaat geen andere insolventieprocedure is geopend, of geen tegenstrijdige conservatoire maatregel na een verzoek tot opening van een insolventieprocedure in die lidstaat is getroffen. Hij mag met name de goederen van de schuldenaar verwijderen uit het grondgebied van de lidstaat waar zij zich bevinden, met inachtneming van de artikelen 5 en 7.

[…]”

10 Artikel 25 van de verordening luidt:

„1. De inzake het verloop en de beëindiging van een insolventieprocedure gegeven beslissingen van een rechter wiens beslissing tot opening van de procedure krachtens artikel 16 is erkend, alsmede een door die rechter bevestigd akkoord, worden eveneens zonder verdere formaliteiten erkend. Die beslissingen worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 51 (met uitzondering van artikel 34, lid 2), van het Verdrag [van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 1972,

L 299, blz. 32)], als gewijzigd bij de Verdragen inzake de toetreding tot dat Verdrag [hierna: ‚Executieverdrag'].

De eerste alinea geldt eveneens voor beslissingen die rechtstreeks voortvloeien uit de insolventieprocedure en daar nauw op aansluiten, zelfs indien die beslissingen door een andere rechter worden gegeven.

De eerste alinea geldt eveneens voor beslissingen betreffende na het verzoek tot opening van een insolventieprocedure genomen conservatoire maatregelen.

2. De erkenning en de tenuitvoerlegging van andere beslissingen dan die bedoeld in lid 1 worden beheerst door het in lid 1 bedoelde Verdrag voor zover dat Verdrag van toepassing is.

3. De lidstaten zijn niet gehouden een in lid 1 bedoelde beslissing te erkennen of ten uitvoer te leggen als die tot een beperking van de persoonlijke vrijheid of van het postgeheim leidt."

11 Artikel 26 van de verordening luidt: „Iedere lidstaat kan weigeren een in een andere lidstaat geopende insolventieprocedure te erkennen of een in het kader van een dergelijke procedure gegeven beslissing ten uitvoer te leggen indien uit die erkenning of tenuitvoerlegging gevolgen zouden voortvloeien die kennelijk in strijd zijn met de openbare orde van die lidstaat, in het bijzonder met de grondbeginselen daarvan of met de grondwettelijk beschermde rechten en individuele vrijheden."

Bepalingen van nationaal recht

12 In Polen worden de insolventieprocedures geregeld bij de wet inzake insolventie en sanering (Prawo upadłościowe i naprawcze) van 28 februari 2003 (Dz. U. 2003, nr. 60, poz. 535), zoals gewijzigd.

13 Krachtens artikel 146, leden 1 en 2, van voornoemde wet moet een gerechtelijke of administratieve tenuitvoerleggingsprocedure die vóór de insolventieverklaring tegen de schuldenaar is geopend, op de dag van de insolventieverklaring van rechtswege worden geschorst, en moeten de uit een geschorste tenuitvoerleggingsprocedure verkregen bedragen die niet zijn uitbetaald, aan de boedel worden overgedragen.

14 Overeenkomstig artikel 146, lid 3, zijn dezelfde bepalingen van toepassing wanneer in het kader van een conservatoire procedure zekerheid is gesteld met betrekking tot de goederen van de schuldenaar.

15 Volgens artikel 146, lid 4, is het na opening van de insolventieprocedure niet meer mogelijk, tenuitvoerleggingsprocedures met betrekking tot de goederen van de boedel tegen de schuldenaar in te leiden.

Feiten van het hoofdgeding en prejudiciële vragen

16 Blijkens de verwijzingsbeslissing heeft de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku bij een beslissing van 9 juni 2005 een insolventieprocedure geopend ten aanzien van MG Probud, een onderneming uit de bouwsector die haar maatschappelijke zetel in Polen heeft maar in het kader van de activiteiten van een filiaal bouwwerkzaamheden in Duitsland verricht.

17 Op verzoek van het Hauptzollamt Saarbrücken (Duitsland) heeft het Amtsgericht Saarbrücken bij beslissing van 11 juni 2005 gelast, beslag te leggen op de banktegoeden van voornoemde onderneming ten bedrage van 50 683,08 EUR, alsmede op verschillende schuldvorderingen die laatstgenoemde op Duitse contractpartijen had. Deze maatregelen zijn genomen als gevolg van de

www.ipr.be www.dipr.be

procedure die het Hauptzollamt Saarbrücken heeft ingeleid tegen de directeur van het Duitse filiaal, die van overtreding van de wettelijke regeling inzake de terbeschikkingstelling van werknemers werd verdacht omdat hij de lonen en de socialeverzekeringsbijdragen van meerdere Poolse arbeiders niet had betaald.

18 Het tegen deze beslissing ingestelde hoger beroep is bij beschikking van het Landgericht Saarbrücken van 4 augustus 2005 verworpen. In de motivering hiervan heeft deze rechterlijke instantie onder meer erop gewezen, dat wegens de opening van een insolventieprocedure in Polen het gevaar bestond dat de bestuurders van MG Probud op korte termijn de opeisbare schuldvorderingen zouden incasseren en naar Polen zouden brengen om te voorkomen dat de Duitse autoriteiten de hand erop zouden leggen. Het Landgericht Saarbrücken was van oordeel dat de opening van de insolventieprocedure met betrekking tot de goederen van MG Probud zich niet verzette tegen een beslag dat in Duitsland ten uitvoer werd gelegd. Volgens deze rechterlijke instantie moeten namelijk de in andere lidstaten geopende nationale insolventieprocedures in Duitsland worden erkend wanneer zij voldoen aan de in artikel 1, lid 1, van de verordening gestelde voorwaarden en in de lijst in bijlage A bij deze verordening worden vermeld. Uit de bij het beroep gevoegde kopie van de beslissing kon niet worden opgemaakt of het daadwerkelijk ging om een in Polen geopende insolventieprocedure, die ingevolge deze bijlage A in Duitsland moest worden erkend.

19 In het kader van de insolventieprocedure heeft de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku zich afgevraagd of de door de Duitse autoriteiten gelegde beslagen rechtmatig waren, aangezien het Poolse recht, dat op de insolventieprocedure van toepassing is omdat de Republiek Polen de lidstaat is waar deze procedure wordt geopend, dergelijke beslagen niet erkent nadat de onderneming insolvent is verklaard.

20 In die omstandigheden heeft de Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku de behandeling van de zaak geschorst en het Hof de volgende prejudiciële vragen voorgelegd:

„1) Hebben, gelet op de artikelen 3, 4, 16, 17 en 25 van de verordening […], dus in het licht van de regels betreffende de internationale bevoegdheid van de rechter van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, van het op die procedure toepasselijke recht en van de voorwaarden voor en de gevolgen van de erkenning van de insolventieprocedure, de administratieve autoriteiten van een lidstaat het recht om beslag te leggen op tegoeden die zich op de bankrekening van een marktdeelnemer bevinden, nadat laatstgenoemde in een andere lidstaat insolvent is verklaard (tenuitvoerlegging van een conservatoir beslag), in weerwil van de nationale rechtsvoorschriften van de lidstaat waar de procedure wordt geopend (artikel 4 van de verordening […]), en terwijl de voorwaarden voor toepassing van de artikelen 5 en 10 van voornoemde verordening niet zijn vervuld?

2) Kunnen, in het licht van artikel 25, leden 1 en volgende, van de verordening […], de administratieve autoriteiten van een lidstaat waar geen secundaire insolventieprocedure is geopend, maar die krachtens artikel 16 van voornoemde verordening die procedure moet erkennen, met een beroep op nationale regels weigeren, de beslissingen inzake het verloop en de beëindiging van een insolventieprocedure van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 51 van het Executieverdrag te erkennen?”

Beantwoording van de prejudiciële vragen

21 Met zijn vragen wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of, in een situatie als die van het hoofdgeding, na de opening van een hoofdinsolventieprocedure in een lidstaat de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat overeenkomstig hun wettelijke regeling mogen gelasten dat beslag wordt gelegd op goederen van de insolvent verklaarde schuldenaar die zich op het grondgebied van laatstgenoemde lidstaat bevinden, en mogen weigeren, de beslissingen inzake het verloop en de beëindiging van een in de eerste lidstaat geopende insolventieprocedure te erkennen en in voorkomend geval ten uitvoer te leggen.

www.ipr.be www.dipr.be

22 Met het oog op de beantwoording van de aldus geherformuleerde vragen moet vooraf eraan worden herinnerd dat artikel 3 van de verordening voorziet in twee soorten procedures. De insolventieprocedure die overeenkomstig lid 1 van dit artikel wordt geopend door de bevoegde rechter van de lidstaat waar het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar is gelegen, en die als „hoofdprocedure" wordt gekwalificeerd, heeft universele gevolgen voor zover zij van toepassing is op de goederen van de schuldenaar die zich bevinden in alle lidstaten waar de verordening geldt. Hoewel overeenkomstig lid 2 van dit artikel later een procedure kan worden geopend door de bevoegde rechter van de lidstaat waar de schuldenaar een vestiging bezit, gelden de gevolgen van deze procedure, die als „secundaire procedure" wordt gekwalificeerd, alleen ten aanzien van de goederen van de schuldenaar die zich op het grondgebied van die lidstaat bevinden (zie arrest van 2 mei 2006, Eurofood IFSC, C-341/04, Jurispr. blz. I-3813, punt 28).

23 De universele strekking van de hoofdinsolventieprocedure heeft ook invloed op de bevoegdheden van de curator, omdat overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de verordening de curator die is aangewezen door een krachtens artikel 3, lid 1, bevoegde rechter, in een andere lidstaat alle bevoegdheden kan uitoefenen die hem zijn verleend, met name zolang in die andere lidstaat geen andere insolventieprocedure is geopend.

24 Hieruit volgt dat alleen de opening van een secundaire insolventieprocedure de universele strekking van de hoofdinsolventieprocedure kan beperken.

25 Bovendien volgt uit de bepaling van de bevoegde rechter krachtens artikel 4, lid 1, van de verordening mede het toepasselijke recht. Wat zowel de hoofdinsolventieprocedure als de secundaire insolventieprocedure betreft, worden immers de insolventieprocedure en de gevolgen daarvan beheerst door het recht van de lidstaat op het grondgebied waarvan de procedure wordt geopend, hierna te noemen „lidstaat waar de procedure wordt geopend". Daartoe bevat artikel 4, lid 2, van de verordening een niet-uitputtende opsomming van de verschillende punten van de procedure die worden beheerst door het recht van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, waaronder met name sub b, welk deel van het vermogen van de schuldenaar tot de boedel behoort, sub c, de respectieve bevoegdheden van de schuldenaar en de curator en sub f, de gevolgen van de insolventieprocedure voor individuele vervolgingen.

26 Bovendien volgt uit artikel 16, lid 1, in samenhang met artikel 17, lid 1, van de verordening dat de beslissing tot opening van een insolventieprocedure in een lidstaat wordt erkend in alle andere lidstaten zodra de beslissing rechtsgevolgen heeft in de lidstaat waar de procedure is geopend, en, zonder enkele verdere formaliteit, in de andere lidstaten de gevolgen heeft die daaraan worden verbonden bij het recht van de lidstaat waar de procedure is geopend. Overeenkomstig artikel 25 van de verordening worden alle andere beslissingen dan die inzake de opening van de insolventieprocedure eveneens automatisch erkend.

27 Blijkens punt 22 van de considerans van de verordening berust de voorrangsregel van artikel 16, lid 1, daarvan, volgens welke de in een lidstaat geopende insolventieprocedure wordt erkend in alle andere lidstaten zodra de beslissing rechtsgevolgen heeft in de lidstaat waar de procedure is geopend, op het beginsel van wederzijds vertrouwen (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 39).

28 Door dit wederzijds vertrouwen kon namelijk niet alleen een bindend bevoegdheidsstelsel worden ingevoerd, dat alle rechters die onder de werkingssfeer van de verordening vallen, moeten eerbiedigen, maar als gevolg daarvan konden de lidstaten ook afstand doen van hun interne regels inzake erkenning en exequatur, in de plaats waarvan een vereenvoudigd mechanisme van erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in het kader van insolventieprocedures is gekomen (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 40, alsmede naar analogie wat het Executieverdrag betreft,

arresten van 9 december 2003, Gasser, C-116/02, Jurispr. blz. I-14693, punt 72, en 27 april 2004, Turner, C-159/02, Jurispr. blz. I-3565, punt 24).

29 Het Hof heeft dienaangaande gepreciseerd dat voornoemd beginsel van wederzijds vertrouwen impliceert dat de rechter van een lidstaat bij wie een verzoek tot opening van een hoofdinsolventieprocedure is ingediend, nagaat of hij bevoegd is op grond van artikel 3, lid 1, van de verordening, dat wil zeggen dat hij onderzoekt of het centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar zich in deze lidstaat bevindt. Daartegenover erkennen de rechters van de andere lidstaten de beslissing tot opening van een hoofdinsolventieprocedure, zonder dat zij de beoordeling van de eerste rechter inzake zijn bevoegdheid kunnen toetsen (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punten 41 en 42).

30 Met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de beslissingen inzake een insolventieprocedure zij opgemerkt dat de verordening geen specifieke regels bevat, maar in artikel 25, lid 1, verwijst naar het stelsel van tenuitvoerlegging dat is ingevoerd bij de artikelen 31 tot en met 51 van het Executieverdrag, waarbij echter de in dat verdrag bedoelde weigeringsgronden worden uitgesloten en door eigen weigeringsgronden worden vervangen.

31 Overeenkomstig punt 22 van de considerans van de verordening, waarin wordt bepaald dat de weigeringsgronden tot het noodzakelijke minimum moeten worden beperkt, bestaan er dan ook maar twee.

32 Enerzijds zijn de lidstaten krachtens artikel 25, lid 3, van de verordening niet gehouden een beslissing inzake het verloop en de beëindiging van een insolventieprocedure te erkennen of ten uitvoer te leggen als die tot een beperking van de persoonlijke vrijheid of van het postgeheim leidt.

33 Anderzijds kan elke lidstaat krachtens artikel 26 van de verordening weigeren een in een andere lidstaat geopende insolventieprocedure te erkennen of een in het kader van een dergelijke procedure gegeven beslissing ten uitvoer te leggen indien uit die erkenning of tenuitvoerlegging gevolgen zouden voortvloeien die kennelijk in strijd zijn met de openbare orde van die lidstaat, in het bijzonder met de grondbeginselen daarvan of met de grondwettelijk beschermde rechten en individuele vrijheden.

34 Met betrekking tot die tweede weigeringsgrond had het Hof in het kader van het Executieverdrag reeds gepreciseerd dat de openbare-ordeclausule van artikel 27, punt 1, van dit verdrag slechts in uitzonderlijke gevallen mag worden gehanteerd, omdat het de verwezenlijking van een van de fundamentele doelstellingen van het Executieverdrag belemmert, te weten het vergemakkelijken van het vrije verkeer van rechterlijke beslissingen (arrest van 28 maart 2000, Krombach, C-7/98, Jurispr. blz. I-1935, punten 19 en 21, en arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 62). De rechtspraak met betrekking artikel 27, lid 1, van dat verdrag kan evenwel op de uitlegging van artikel 26 van de verordening worden toegepast (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 64).

35 Gelet op het voorgaande, moet op de door de verwijzende rechter gestelde vragen uitspraak worden gedaan.

36 In casu staat vast dat de maatschappelijke zetel van MG Probud zich in Polen bevindt, en dat die vennootschap bij een beslissing van 9 juni 2005 door een Poolse rechter insolvent is verklaard.

37 Blijkens artikel 3, lid 1, van de verordening wordt bij vennootschappen het centrum van de voornaamste belangen vermoed de plaats van de statutaire zetel te zijn, zolang het tegendeel niet is bewezen. In dit verband heeft het Hof gepreciseerd dat van het door de gemeenschapswetgever ingevoerde vermoeden dat dit haar statutaire zetel is, slechts kan worden afgeweken indien aan de

hand van objectieve, voor derden verifieerbare factoren kan worden aangetoond dat de werkelijke situatie verschilt van die welke de aanknoping bij de statutaire zetel wordt geacht te weerspiegelen (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 34). Dit zou met name het geval kunnen zijn met een vennootschap die geen enkele activiteit uitoefent op het grondgebied van de lidstaat waar haar maatschappelijke zetel is gevestigd. Wanneer een vennootschap daarentegen haar activiteiten uitoefent op het grondgebied van de lidstaat waar haar maatschappelijke zetel is gevestigd, volstaat het feit dat haar economische keuzen worden of kunnen worden bepaald door een moedermaatschappij in een andere lidstaat niet om het vermoeden van de verordening buiten beschouwing te laten (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punt 37).

38 Het dossier waarover het Hof beschikt, bevat niets dat het in artikel 3, lid 1, van de verordening geformuleerde vermoeden in twijfel kan trekken, zodat het duidelijk is dat het centrum van de voornaamste belangen van MG Probud zich in Polen bevindt.

39 Uit de bewoordingen van artikel 1, lid 1, van de verordening blijkt dat de insolventieprocedures waarop de verordening van toepassing is, vier kenmerken moeten vertonen. Het moet gaan om een collectieve procedure die, op de insolventie van de schuldenaar berustend, ertoe leidt dat deze schuldenaar het beheer en de beschikking over zijn vermogen op zijn minst ten dele verliest en tot gevolg heeft dat een curator wordt aangewezen. Voormelde procedures worden opgesomd in bijlage A bij de verordening en de lijst van curatoren staat in bijlage C (arrest Eurofood IFSC, reeds aangehaald, punten 46 en 47).

40 Voor zover de ten aanzien van MG Probud geopende insolventieprocedure in bijlage A van de verordening wordt vermeld, volgt uit de toepassing van artikel 3 van deze verordening, dat de Poolse rechters bevoegd zijn een hoofdinsolventieprocedure te openen en alle beslissingen inzake het verloop en de beëindiging daarvan te nemen. Bovendien volgt uit de toepassing van artikel 4 van voornoemde verordening, dat die insolventieprocedure en de gevolgen daarvan door het Poolse recht worden beheerst.

41 Verder kan de door de Poolse rechter aangewezen curator, mits hij in bijlage C bij de verordening wordt vermeld, overeenkomstig artikel 18 van die verordening in de andere lidstaten alle bevoegdheden uitoefenen die hem door het Poolse recht zijn verleend, met name de goederen van de schuldenaar verwijderen uit het grondgebied van de lidstaat waar zij zich bevinden.

42 Zoals is opgemerkt door verschillende betrokkenen die schriftelijke opmerkingen bij het Hof hebben ingediend, is in casu geen secundaire procedure geopend en is in het kader van het hoofdgeding geen van de uitzonderingen van de artikelen 5 tot en met 15 van de verordening van toepassing, meer in het bijzonder geen van de in de artikelen 5 en 10 daarvan vermelde uitzonderingen die de verwijzende rechter uitdrukkelijk heeft genoemd.

43 Gelet op deze gegevens en wegens de universele strekking die aan elke hoofdinsolventieprocedure moet worden toegekend, omvat de in Polen geopende insolventieprocedure alle activa van MG Probud, ook die welke zich in Duitsland bevinden, en bepaalt het Poolse recht niet alleen de opening van de insolventieprocedure maar ook het verloop en de beëindiging daarvan. Uit dien hoofde moet dat recht bepalen tot welke boedel de in de andere lidstaten gelegen goederen behoren, alsmede wat de gevolgen van de insolventieprocedure zijn voor de maatregelen die met betrekking tot die goederen kunnen worden genomen.

44 Aangezien het volgens de Poolse wet inzake insolventie en sanering van 28 februari 2003, zoals gewijzigd, niet mogelijk is na de opening van een insolventieprocedure tegen de schuldenaar tenuitvoerleggingsprocedures met betrekking tot de goederen van de insolvente boedel in te leiden, konden de bevoegde Duitse autoriteiten niet ingevolge de Duitse wettelijke regeling op goede gronden executiemaatregelen met betrekking tot de goederen van MG Probud in Duitsland gelasten.

www.ipr.be www.dipr.be

45 Zoals volgt uit de artikelen 16 en 17 van de verordening, moet de in Polen vastgestelde beslissing tot opening van de insolventieprocedure automatisch, zonder enkele verdere formaliteit, in alle andere lidstaten worden erkend met alle gevolgen die door het Poolse recht daaraan worden verbonden.

46 Voor zover niets in het aan het Hof voorgelegde dossier de conclusie wettigt dat sprake is van een van de in de punten 32 en 33 van het onderhavige arrest vermelde weigeringsgronden, was de aangezochte Duitse rechter bovendien gehouden niet alleen de door de bevoegde Poolse rechter vastgestelde beslissing tot opening van de insolventieprocedure te erkennen, maar tevens alle andere beslissingen met betrekking tot deze procedure, zodat hij zich niet kan verzetten tegen de tenuitvoerlegging van die beslissingen overeenkomstig de artikelen 31 tot en met 51 van het Executieverdrag.

47 Gelet op een en ander, dient op de vragen te worden geantwoord dat de verordening, met name de artikelen 3, 4, 16, 17 en 25 ervan, aldus moet worden uitgelegd dat, in een zaak als die in het hoofdgeding, na de opening van een hoofdinsolventieprocedure in een lidstaat de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat, waar geen secundaire insolventieprocedure is geopend, verplicht zijn, behoudens de weigeringsgronden van de artikelen 25, lid 3, en 26 van de verordening, alle beslissingen met betrekking tot deze hoofdinsolventieprocedure te erkennen en ten uitvoer te leggen, zodat zij ingevolge de wettelijke regeling van die andere lidstaat geen executiemaatregelen mogen gelasten met betrekking tot de goederen van de insolvent verklaarde schuldenaar die zich op het grondgebied van die andere lidstaat bevinden, wanneer de wettelijke regeling van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, dit niet toestaat en de voorwaarden voor toepassing van de artikelen 5 en 10 van de verordening niet zijn vervuld.

Kosten

48 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (Eerste kamer) verklaart voor recht:

Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, met name de artikelen 3, 4, 16, 17 en 25 ervan, moet aldus worden uitgelegd dat, in een zaak als die in het hoofdgeding, na de opening van een hoofdinsolventieprocedure in een lidstaat de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat, waar geen secundaire insolventieprocedure is geopend, verplicht zijn, behoudens de weigeringsgronden van de artikelen 25, lid 3, en 26 van deze verordening, alle beslissingen met betrekking tot deze hoofdinsolventieprocedure te erkennen en ten uitvoer te leggen, zodat zij ingevolge de wettelijke regeling van die andere lidstaat geen executiemaatregelen mogen gelasten met betrekking tot de goederen van de insolvent verklaarde schuldenaar die zich op het grondgebied van die andere lidstaat bevinden, wanneer de wettelijke regeling van de lidstaat waar de procedure wordt geopend, dit niet toestaat en de voorwaarden voor toepassing van de artikelen 5 en 10 van voornoemde verordening niet zijn vervuld.

ondertekeningen

Rechtbank van koophandel te Gent, vonnis van 23 april 2010

Koopovereenkomst – Europees betalingsbevel – Taalwet gerechtszaken – Nietigheid van het verweerschrift / formulier F

Contrat de vente – Injonction de payer européenne – La loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire – La nullité du contredit / formulaire type F

Zaak A109/00862

Vonnis

De rechtbank van koophandel te Gent Eerste Kamer heeft volgend vonnis verleend inzake van:

C.Y.C., met vennootschapszetel gevestigd te …; voor wie als raadsman optreedt, Meester Vanfraechem loco Meester Jos Mertens. advocaat te Sint-Denijs-Westrem;

eiseres;

tegen:

GmbH I., vennootschap naar Duits recht; met vennootschapszetel gevestigd in Duitsland, die niet verschijnt noch iemand voor haar;

verweerster;

Melding makende dat de artikelen 2 en 30 tot 42 der taalwet van 15 juni 1935 werden nageleefd.

- Gelet op het Europees betalingsbevel van 4 februari 2009. betekend op 6 februari 2009;
- Gezien het verweer van 18 februari 2009;
- Gezien de kennisgeving van 24 februari 2009 conform art. 17 E.G. verordening 1896/2006;
- Gezien de neergelegde stukken en conclusies;
- Gehoord de raadsman van eiseres ter zitting van 16 april 2010.

<u>Voorwerp van de vordering</u>.

Eiseres vordert het formele verweer af te wijzen als nietig en dienvolgens het verleende Europees betalingsbevel uitvoerbaar te verklaren.

Verweerster te veroordelen tot de kosten.

<u>Feiten.</u>

Eiseres zet uiteen dat verweerster op 12 juni 2007 tweemaal 200 kg parfum Douceur bij haar bestelde.

De levering zou op latere datum worden afgeroepen.

Eiseres stelt dat zij herhaaldelijk informeerde en aandrong om de bestelling te leveren tot verweerster op 18 oktober 2007 meedeelde dat de productie van het eindproduct, waarvoor zij het parfum kocht,

www.ipr.be www.dipr.be

voor onbepaalde tijd werd uitgesteld.

Eiseres stelde verweerster in gebreke tot afname en betaling bij aangetekend schrijven van 20 augustus 2008.

Op 29 oktober 2008 factureerde eiseres aan verweerster de overeengekomen prijs voor een bedrag van 7.800 euro in hoofdsom.

De factuur werd niet betaald en verweerster liet weten dat de stock niet langer voor haar diende bewaard en dat ze niet tot afname kon worden verplicht.

Hierop reageerde de raadsman van eiseres en op 4 februari 2009 werd een Europees betalingsbevel afgeleverd en ter kennis gebracht van verweerster.

Op 24 februari 2009 werd door de rechtbank kennisgeving gestuurd van het verweer gevoerd door verweerster tegen het Europees betalingsbevel.

Overeenkomstig art. 17 van de Verordening tot invoering van een Europees Betalingsbevelprocedure wordt indien binnen de in art. 16, lid 2 gestelde termijn verzet is aangetekend de procedure voor de bevoegde gerechten van de lidstaat van oorsprong voortgezet volgens de regels van het gewone burgerlijk procesrecht. tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval stop te zetten.

Het verzet van verweerster werd tijdig ingesteld zodat de procedure wordt voortgezet volgens de regels van het gewone burgerlijk procesrecht.
Verweerster heeft een verweerschrift neergelegd gesteld in de Duitse taal.
Naar Belgisch recht dienen de procedurestukken in de taal van de beoordelende instantie te zijn gesteld, in casu het Nederlands.

Noch het verweer noch de conclusies van verweerster zijn gesteld in het Nederlands.

Gelet op de nietigheid van de Duitse stukken oordeelt de rechtbank zoals hierna bepaald.

OP DIE GRONDEN, DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak,

Wijst het verweer af en bevestigt het verleende Europees betalingsbevel van 4 februari 2009 in al zijn beschikkingen.

Veroordeelt verweerster tot de kosten van het geding, begroot op 52,00 euro rol recht, meer 900,00 euro rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van eisende partij, registratie- en expeditierechten niet inbegrepen.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande de aanwending van welk rechtsmiddel ook en zonder borgstelling.

Aldus het vonnis uitgesproken ter gewone en openbare terechtzitting van vrijdag drieëntwintig april tweeduizend en tien.

Hebben over de zaak geoordeeld:
mevrouw G. Kips. ondervoorzitter in de rechtbank.

Voorzitter; de heren L. Suy en K. Hallynck, rechters in handelszaken; bij de uitspraak bijgestaan door mevrouw M. Geldof. griffier.

Rechtbank van eerste aanleg te Gent, vonnis van 9 september 2009

Koopovereenkomst – Internationale bevoegdheid – Artikel 5, § 1, tweede lid WIPR – Woonplaats medeverweerder – Artikel 8, 1° – Vordering tot vrijwaring of tot tussenkomst – Niet-conformiteit – CISG – Artikelen 35, 45 en 74 – Verjaring – Verjaringsverdrag – Overgangsbepalingen – Lex contractus – EVO-Verdrag – Artikel 4.2 – Recht van de staat Tennessee – Rechtstreekse vordering – Overgang contractuele rechten – Lex contractus – Recht van de staat Tennessee – Onrechtmatige daad – Lex loci delicti commissi – Artikel 3, eerste lid BW (oud) – Recht van de staat Tennessee of Arkansas

Contrat de vente – Compétence internationale – L'article 5, § 1, deuxième alinéa CDIP – Le domicile d'un co-défendeur – L'article 8, 1° – Demande en garantie ou en intervention – Non-conformité – CVIM – Les articles 35, 45 et 74 – La prescription – Convention sur la prescription – Dispositions transitoires – Lex contractus – Convention de Rome – L'article 4.2 – Le droit de l'état du Tennessee – L'action directe – La transmission des droits contractuels – Lex contractus – Le droit de l'état du Tennessee – L'acte illégitime – Lex loci delicti commissi – L'article 3, premier alinéa du Cc (ancien) – Le droit de l'état du Tennessee ou de l'Arkansas

In de zaak A.R. 03/4102/A van:

1. De heer …, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

2. De … vennootschap naar Nederlands recht, ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor … onder het nummer … met zetel te …

3. De heer ... ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

4. De heer … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te ….

5. De heer … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

6. De … ingeschreven in de Kruispuntbank van ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

7. De heer … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

eisers op hoofdeis, vertegenwoordigd door Mr. … advocaat met kantoor te …

TEGEN :

1. De heer … wonende te …

eerste verweerder op hoofd- en tusseneis, vertegenwoordigd door …; advocaat met kantoor te ….

2. De heer … wonende te …

tweede verweerder op hoofdeis, vertegenwoordigd door Mr. … advocaat met kantoor te …

3. De … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

derde verweerster op hoofd- en tusseneis, vertegenwoordigd door Mr. Advocaat met kantoor te ….

En van :

De heer … wonende te ….

Eiser in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr. …; advocaat met kantoor te …

TEGEN:
De … voorheen de **..;** ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

Verweerster in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door … advocaat met kantoor te …

En van:

De … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

Eiseres in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door …. Advocaat met kantoor te …

TEGEN:

De … voorheen de … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

Verweerster in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr. … advocaat met kantoor te …

En van :

De … voorheen de … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer …, met zetel te …

Eiseres in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr…., advocaat met kantoor te …

TEGEN:

… vennootschap naar het recht van de … met zetel te … geregistreerd onder het nummer …

Verweerster in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr. … advocaat met kantoor te ….

Mede in zake :

1. De heer … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

eerste vrijwillig tussenkomende partij, eiser op tusseneis, vertegenwoordigd door Mr. …, advocaat met kantoor ….

2. De heer … ingescrheven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te ….

tweede vrijwillig tussenkomende partij, eiser op tusseneis, vertegenwoordigd door Mr. …. advocaat met kantoor te ….;

3. De …, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

derde vrijwillig tussenkomende partij, verweerster op tusseneis, vertegenwoordigd door … advocaat met kantoor te …

EN IN DE ZAAK A.R. 03/4187/A

VAN:

De heer … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … wonende te …

eiser, vertgenwoordigd door Mr …, advocaat met kantoor te …

TEGEN:

De … ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer … met zetel te …

verweerster, vertegenwoordigd door Mr. …, advocaat met kantoor te …

Vonnist de rechtbank als volgt:

I. RECHTSPLEGING

De zaak A.R. 03/4102/A werd ingeleid bij dagvaarding, betekend op 3 oktober 2003.

De zaak A.R. 03/4187/A werd ingeleid bij dagvaarding, betekend op 10 oktober 2003.

Op de openbare terechtzitting van de 16de kamer van deze rechtbank d.d. 27 oktober 2003 werden de zaken A.R. 03/4102/A en A.R. 03/4187/A reeds samengevoegd.

Bij verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd op 29 oktober 2003, heeft de heer … verzocht om akte te nemen van zijn vrijwillige tussenkomst.

Bij verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neegelegd ter griffie op 13 november 2003, heeft ook de heer … verzocht om akte te nemen van zijn vrijwillige tussenkomst.

Bij dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, ten verzoeke van de heer … betekend op 12 maart 2004, werd de … gedagvaard in gedwongen tussenkomst en vrijwaring.

Bij verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst, neergelegd ter griffie op 23 maart 2005, heeft ook de … verzocht om akte te nemen van haar vrijwillige tussenkomst.

Bij dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring, ten verzoeke van de … betekend op 28 april 2005, werd de N.V. ….(andermaal) gedagvaard in tussenkomst en vrijwaring.

Bij dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring, ten verzoeke van de N.V. … betekend op 28 juni 2005, werd ook … vennootschap naar het recht van de Verenigde Staten, gedagvaard in tussenkomst en vrijwaring.

Bij beslissing van de voorzitter van deze rechtbank d.d. 30 juli 2007 werden de samengevoegde zaken A.R. 03/4102/A en A.R. 03/4187/A verzonden naar de 1ste kamer van deze rechtbank.

De partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer d.d. 27 mei 2009, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en van de door de partijen neergelegde stukken.

II. FEITEN EN VORDERINGEN

1. De heer …, de …, de heer …, de heer …, de heer …, de …, de heer …, de heer … en de heer …. (hierna genoemd: de eisers) zijn professionelee bloemisten, meer bepaald *azaleatelers*.

Als zodanig hebben zij zich allen een zelfde fytofarmaceutisch product aangeschaft, genaamd "OFF-SHOOT-O", waarmee zij de door hen gekweekte azaleaplanten hebben besproeid. Het betreft meer bepaald een *groeiregulator*, bedoeld om de azaleaplanten af te toppen ("in te snijden") door het chemisch verbranden van de groeipunten.

De eisers voeren aan dat zij in het voorjaar van 2001, nadat zij de door hen gekweekte planten met het product "OFF-SHOOT-O" hadden behandeld, geconfronteerd werden met nagenoeg identieke vormen van *schade* aan hun planten, waaronder groeistoornis, bladverkleuring en abnormale scheutvorming - met de onverkoopbaarheid van de aangetaste planten tot gevolg.

Volgens de eisers was deze schade te wijten aan de behandeling van hun planten met de door hen aangeschafte bussen "OFF-SHOOT-O", dat zij dan ook als een *gebrekkig product* beschouwen. Zij wensen thans vergoeding te bekomen van de schade die zij hierdoor hebben geleden.

2. De …, de heer …, de heer …, de heer …, de heer … en de heer … hadden de bewuste bussen “OFF-SHOOT-O” aangekocht bij de heer …, destijds groothandelaar in dergelijke producten.

De heer … en de heer ... hadden dit product aangekocht bij de …

De heer … verklaarde aanvankelijk dat hij het product had aangekocht bij de … Deze vennootschap werd inmiddels ontbonden en vereffend. De heer … is de voormalige afgevaardigd bestuurder van de … In de notariële akte van ontbinding en vereffening, verleden op 30 december 2002, heeft hij zich er onvoorwaardelijk toe verbonden om “alle eventuele nog niet gekende passiva voor zijn rekening te nemen”.

Na de inleiding van de zaak A.R. 03/4102/A door betekening van de (eerste) dagvaarding d.d. 3 oktober 2003, is evenwel gebleken dat de heer … zijn bussen “OFF-SHOOT-O” in werkelijkheid had aangekocht bij de ….

Ook de … en de … hadden, als kleinhandelaars, het product “OFF-SHOOT-O” aangekocht bij de heer …., groothandelaar.

De … is de verzekeraar professionele aansprakelijkheid van de … .

3. De heer …. heeft, op zijn beurt, het product “OFF-SHOOT-O” ingekocht bij de … thans de … zijnde de invoerder en verdeler van dit product in België.

De …, thans de … heeft het product “OFF-SHOOT-O” ingevoerd uit de Verenigde Staten, na aankoop bij …, gevestigd te … Het product werd door deze laatste geleverd in verzegelde bussen (gallons) van 3,8 liter, bestemd voor de detailverkoop.

Het lot “OFF-SHOOT-O” dat door de … thans de … uit de … werd ingevoerd, werd naar verluidt vervaardigd en verpakt door een andere firma, met name … in haar fabriek te …

In hoofdorde betwisten de verschillende opeenvolgende verkopers, ieder voor zich, alle aansprakelijkheid. In ondergeschikte orde spreken zij telkens de eigen verkoper, de invoerder en/of de producent aan in vrijwaring.

4. Bij beschikkingen van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent, zetelend in kortgeding, d.d. 10 oktober 2001, gewezen in de zaken aldaar gekend onder de nummers K 84/01, K 85/01 en K 86/01, werd een college van deskundigen aangesteld, samengesteld uit de heer ir. …, de heer prof. dr. ir…. en de heer … met opdracht om het hierboven bedoelde schadegeval onderzoeken.

In hun (eensluidende) eindverslagen d.d. 23 december 2004, neergelegd ter griffie van de rechtbank van koophandel op 29 december 2004, kwam het college van deskundigen tot het volgende besluit:

“Samenvattend kon het college documentair nagaan dat één lot Off-Shoot-O geproduceerd en afgevuld in opdracht van ... bij ... in de Verenigde Staten en in afgesloten plastieken bussen verpakt in kartonnen dozen verscheept werd naar België en via de invoerder ... thans ... ongewijzigd via de alleenverkoper ... en enkele tussenhandelaren, ... en… verkocht werd aan en vaak geleverd bij meerdere azaleatelers. Er bleek bij sommige telers schade op te treden, deels voorwerp van deze expertise.

Het college kon in een oriënterende proef met resten van bewaarde spuitoplossing opnieuw gelijkaardige schadesymptomen simuleren. In een ruimere wetenschappeliike praktijkproef met herhalingen en vooral spuitoplossing uit nog verzegelde ongeopende gallons Off-Shoot-O, toegepast zowel onder glas als buiten, gaven bepaalde monsters geen schade, andere wel. Naast de onmiddellijke gewenste verbranding van groeitopjes bleken de bespoten azalea's na een tweetal weken dan lichter te kleuren en een groeistilstand te vertonen, waarna massaal zijscheutjes ontstonden. Dit is geen normaal effect en trad op in gradaties. Het college besluit niet tot enige invloed van potgrond, water of andere fytofarmaceutische producten.

Aldus besluit het college dat de oorzaak van de schade aan azaleaplanten ligt in het product Off-Shoot-O. Dat is gebleken uit de biologische proeven, aangezien bepaalde bussen steeds schade gaven, terwijl andere parameters gelijk waren.

Qua scheikundige eigenschappen voldeden de onderzochte monsters aan weinig veeleisende specificaties. Een schadelijk residu werd niet gevonden via de chemische laboratoriumonderzoeken, enkel kleinere verschillen, die niet abnormaal zijn voor een product bestaande uit natuurlijke grondstoffen.

Als mogelijk scenario schuiven de deskundigen een contaminatie naar voor in de afvulfase van Off-Shoot-O, omdat dergelijke verontreiniging mogelijk is vanwege het hoge oplossend vermogen van Off-Shoot-O-bestanddelen en omdat de deskundigen dergelijk verontreinigingspatroon meenden te kunnen vaststellen en omdat de gekregen informatie van het productieproces geen uitsluitsel biedt bij gebrek aan sluitende traceerbaarheid. De fabrikant liet weten enkel meststoffen en gelijkaardige Off-Shoot-producten op die installatie verwerkt te hebben, hetgeen het college niet kan verifiëren.

De schaderaming, op basis van de vaststellingen, voor 3 rolnummers totaliseert 340.704,23 EUR." (verslag, p. 51).

5. De hoofd- en tussenvorderingen van de heer …, de …, de heer…, de heer…, de heer .., de … en de heer… strekken ertoe om:

- de …, de …, de heer … sic – lees: … en de … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot betaling van:

* aan de heer … de som van 22.781,41 euro (schadevergoeding) + 1.399,30 euro (teruggave aankoopprijs) = 24.180,71 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 7 % *sedert 1 juni 2001* (dagvaarding in kortgeding) [zie *motiverend* gedeelte syntheseconclusie, p, 28] dan wel *sedert 31 augustus 2001* (dagvaardingen in kort geding) [zie *beschikkend* gedeelte syntheseconclusie, p. 31] tot de dag der algehele betaling;

- de … en de heer … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot betaling van:

* aan de … de som van 74.190,00 euro (schadevergoeding) + 5.101,65 euro (teruggave aankoopprijs) = 79.291.65 euro,

* aan de heer … de som van 52.749,39 euro (schadevergoeding) + 680,22 euro (teruggave aankoopprijs) = 53.429,61 euro,

* aan de heer … de som van 28.259,86 euro (schadevergoeding) + 816,26 euro (teruggave aankoopprijs) = 29.076.12 euro,

* aan de … de som van 54.438,91 euro (schadevergoeding) + 2.040,66 euro (teruggave aankoopprijs) = 56.479,57 euro

* aan de heer … de som van 17.253,89 euro (schadevergoeding) + 3.673,19 euro (teruggave aankoopprijs) = 20.927.08 euro,

(telkens) te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 7 % *sedert* 1 *juni 2001* (dagvaarding in kortgeding) [zie *motiverend* gedeelte syntheseconclusie, p. 28] of *sedert 31 augustus 2001* (dagvaardingen in kort geding) [zie *beschikkend* gedeelte syntheseconclusie, p. 31] tot de dag der algehele betaling;

- de … en de … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot betaling van:

* aan de heer … de som van 17.510,70 euro (schadevergoeding) + 1.496,48 euro (teruggave aankoopprijs) = 19.007,18 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 7 % *sedert* 1 *juni 2001* (dagvaarding in kortgeding) [zie *motiverend* gedeelte syntheseconclusie, p. 28] of *sedert* 31 *augustus 2001* (dagvaardingen in kort geding) [zie *beschikkend* gedeelte syntheseconclusie, p, 31] tot de dag der algehele betaling,

Tevens wordt gevraagd om de hierna volgende partijen te veroordelen tot de hierna volgende gedingkosten :

- de …, de …, de heer … en de …

* aan de … de kosten van dagvaarding in kortgeving, begroot op 316,31 euro, en de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 208,23 euro;

- de … en de heer ….

www.ipr.be www.dipr.be

* aan de … en de heer … de kosten van dagvaarding in kortgeding, begroot op 283,74 euro, en de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 208,23 euro;

- de … en de …

* aan de heer … de kosten van dagvaarding in kortgeding, begroot op 333,77 euro, en de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 208,23 euro.

- de …, de …, de heer …, de heer … en de heer …

* aan de heer …, de … de heer … de … de heer …, de … en de heer …, de kosten van dagvaarding ten gronde, begroot op 360,70 euro, de rechtsplegingsvergoeding ten gronde, begroot op 356,97 euro, de kosten van de expertise, begroot op 32.032,12 euro, en de aanvullende rechtsplegingsvergoeding expertise, begroot op 59,49 euro.

Tot slot wordt gevraagd om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal of rechtsmiddel en zonder borgstelling of kantonnement.

6. De tussenvordering van de heer … strekt ertoe om de heer … de … en … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot (terug)betaling van de aankoopprijs van het product "OFF-SHOOT-O" ten bedrage van 1.904,62 euro en het bedrag van 22.178,24 euro ten titel van schadevergoeding, meer de moratoire intresten vanaf 16 juni 2001 dan wel in subsidiaire orde vanaf 1 juni 2001 en de gerechtelijke intresten op de beide bedragen vanaf 29 oktober 2003 (datum vrijwillige tussenkomst) tot de datum van effectieve betaling.

Tevens wordt gevraagd om de heer … de … en … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van de heer … vast te stellen op de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 237,98 euro, plus de aanvullende rechtsplegingsvergoeding, begroot op 60,73 euro, de rechtsplegingsvergoeding ten gronde, begroot op 2.000,00 euro, en de expertisekosten, begroot op 4.306,55 euro.

Tot slot wordt gevraagd om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement.

7. De tussenvordering van de heer … strekt ertoe om:

- de overeenkomst gesloten tussen de heer … en de … inzake de aankoop van 6 gallons "OFF-SHOOT-O" (factuur nr. 4061 d.d. 31.05.2001) te horen ontbinden in het nadeel van de …

- de …, de heer …, de … en … solidair, zoniet in solidum, de ene bij gebreke van de andere te horen veroordelen tot het terugbetalen aan de heer … van de aankoopprijs van het product "OFF-SHOOT-O" ten bedrage van 364,40 euro, meer de vergoedende intresten vanaf 30 juni 2001 en de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten samen vanaf 13 november 2003 tot de datum van effectieve betaling;

- de …, de heer …, de … en … solidair, zoniet in solidum, de ene bij gebreke van de andere te horen veroordelen tot het betalen aan de heer … van het bedrag van 51.441,48 euro ten titel van schadevergoeding, meer de vergoedende intresten vanaf 1 juni 2001 en de gerechtelijke intresten op hoofdsom en vergoedende intresten samen vanaf 13 november 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Tevens wordt gevraagd om de …, de heer … de … solidair, zoniet in solidum, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot alle kosten van het geding, aan de zijde van de heer … vast te stellen op de helft van de kosten van dagvaarding in kortgeding, begroot op *166,89,73 euro* (sic), de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 237,98 euro, de aanvullende

www.ipr.be www.dipr.be

rechtsplegingsvergoeding expertise, begroot op 60,73 euro, de rechtsplegingsvergoeding ten gronde, begroot op 3.000,00 euro, en de expertisekosten, begroot op 4.306,55 euro.

Tot slot wordt gevraagd om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder de mogelijkheid tot borgstelling noch kantonnement.

8. De heer … vraagt, in hoofdorde, om elke vordering lastens hem af te wijzen als *onontvankelijk*, minstens als *ongegrond*.

Ondergeschikt, voor zover enige vordering lastens hem gegrond zou worden verklaard, vraagt de heer … om de vorderingen tot vergoeding te herleiden zoals uiteengezet in conclusie, en stelt de heer … ook een tussenvordering in die ertoe strekt om de … en … solidair, in solidum, minstens de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot *vrijwaring* van de heer … voor alle sommen waartoe hij zou worden veroordeeld, zowel in hooofdsom als intresten als kosten.

Ten slotte wordt gevraagd om de vrijwillig tussenkomende partij, de heer … en de eisers op hoofdvordering, ondergeschikt de … en … solidair, in solidum, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van de heer … vast te stellen op de rechtsplegingsvergoeding "eerste aanleg" (sic), begroot op 7.000,00 euro, de rechtsplegingsvergoeding kortgeding, begroot op 356,97 euro, en de aanvullende rechtsplegingsvergoeding, begroot op 59,49 euro.

9. De heer … vraagt om de vordering van de heer … lastens hem *onontvankelijk* te verklaren, en de heer … te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van de heer … begroot op 2.000,00 euro.

De … vraagt om de vordering van de heer … lastens haar af te wijzen als *ongegrond*, en de heer … te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van de … vast te stellen op de basisrechtsplegingsvergoeding ten gronde, begroot op 2.000,00 euro, en de rechtsplegingsvergoeding kortgeding, begroot op 1.200,00 euro.

Minstens wordt door de … gevraagd om de vordering van de heer … te herleiden zoals gevraagd in conclusie.

Daarnaast stelt de … ook een tussenvordering in die ertoe strekt om, "in ieder geval" [sic – lees : *in ondergeschikte orde*], de …, de heer …, de … en …. solidair, minstens in solidum te horen veroordelen om haar te *vrijwaren* voor iedere veroordeling, in hoofdsom, intresten en kosten, waartoe de **…** zou worden veroordeeld.

Tot slot wordt gevraagd om de …, de heer …, de … en … te veroordelen tot de kosten van het geding, in hoofde van de … vast te stellen op de basisrechtsplegingsvergoeding ten gronde, begroot op 2.000,00 euro, en de rechtsplegingsvergoeding kortgeding, begroot op 1.200,00 euro.

10. De … vraagt om de vordering van de eisers lastens *onontvankelijk* te verklaren, zoniet als *ongegrond* af te wijzen.

Tevens stelt de … een tussenvordering in, die ertoe strekt om de heer …, de … en … solidair, zoniet in solidum te veroordelen om haar te *vrijwaren*, in hoofdsom, alle intresten en alle kosten waartoe zij zou worden veroordeeld.

Tot slot vraagt de … om de heer …, de … en … te veroordelen tot de kosten van het kortgeding, de kosten van het deskundig onderzoek en de kosten ten gronde, aan de zijde van de … vast te stellen op de rechtsplegingsvergoeding in kortgeding, begroot op 242,94 euro, de kosten van dagvaarding in gedwongen tussenkomst, begroot op 191,40 euro, de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 2.500,00 euro.

11. De … vraagt, in hoofdorde, om de (tussen)vorderingen ten aanzien van haar ontvankelijk te verklaren doch af te wijzen als manifest *ongegrond*, en de eisers in gedwongen tussenkomst te veroordelen tot de gedingkosten gevallen aan de zijde van de … vast te stellen op de kosten van het verzoek tot verkorting van termijnen, begroot op 51,94 euro, de kosten van de grossen van de beschikking tot verkorting van termijnen, begroot op 11,38 euro, de kosten van dagvaarding in gedwongen tussenkomst in kortgeding, begroot op 1.267,28 euro, de kosten van dagvaarding in gedwongen tussenkomst ten gronde, begroot op 1.604,14 euro, de rechtsplegingsvergoeding kortgeding, begroot op 208,23 euro, de aanvullende rechtsplegingsvergoeding, begroot op 59,49 euro, en de rechtsplegingsvergoeding "eerste aanleg" (sic), begroot op 7.000,00 euro.

Subsidiair vraagt de … om de vorderingen ontvankelijk te verklaren doch slechts ten dele gegrond, en de vorderingen tot vergoeding te herleiden zoals vooropgesteld in conclusie.

Tevens stelt de … een tussenvordering in tegen … die ertoe strekt om deze laatste te horen veroordelen tot integrale vrijwaring van de N.V. …, zowel in hoofdsom als intresten als kosten.

12. … vraagt de rechtbank - letterlijk - om:

"<u>In hoofdorde</u>:

Zich onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van het geschil versus concluante, nu concluante conform de commercial clause, ressorteert onder de bevoegdheid van de Federale Instanties van de Verenigde Staten, laat staan van de staat Arkansas.

Minstens te zeggen voor recht dat 'Amerikaans Federaal recht', laat staan het recht van de staat Arkansas dient toegepast te worden.

<u>Subsidiairlijk</u>:

Indien de rechtbank zich toch bevoegd zou verklaren, dienen minstens de bepalingen van het Weens Koopverdrag te worden toegepast op huidige casus en is de vordering versus concluante conform artikel 39.2 *van het Weens Koopverdrag verjaard.*
Volgens de wettelijke bepalingen van het Weens Koopverdrag is het product niet gebrekkig.

Nog meer subsidiairlijk, te zeggen voor recht dat de vordering, die gesteld is op grond van verborgen gebreken laattijdig werd geformuleerd voor de rechtbank en niet conform is met de wettelijke bepalingen van artikel 1648 *BW.*

Minstens te zeggen voor recht dat het hier gaat over een 'onnaspeurbaar gebrek'.

En uitspraak doende over de verschillende rechtsvorderingen die geformuleerd werden op verschillende grondslagen:

Te zeggen voor recht dat op basis van de productaansprakelijkheid de Wet van 25.02.1991 concluante niet kan aangesproken worden, al evenmin op contractuele basis, behoudens dan wat … betreft.

Uitspraak doende over de vordering, gesteld in artikel 1382 BW-1384 BW, te zeggen voor recht dat de eisende partijen en de vrijwillig tussenkomende partijen falen in hun bewijsplicht, te weten, het bewijs van fout en causaal verband, en of vermoeden van fout.

Uitspraak doende over de vordering in vrijwaring van de concludente versus … deze ontvankelijk en gegrond te verklaren en haar te veroordelen om concluante te vrijwaren tegen elke uitspraak in rechte, intresten en bijhorigheden, incluis, RPV die lastens haar zal worden gelegd.

... en/of alle partijen, die tegen concluante een vordering stelden, de veroordelen, ieder in betaling van een rechtsplegingsvergoeding, groot 5.000 EUR. "

Kortom, … betwist, in hoofdorde, de *internationale bevoegdheid* van de rechtbank om van de vorderingen lastens haar kennis te nemen, ondergeschikt vraagt zij om alle lastens haar ingestelde vorderingen af te wijzen als *ongegrond*, en stelt zij tevens een *tussenvordering in vrijwaring* in tegen de …

13. De … ten slotte vraagt, in hoofdorde, om de vordering tot schadevergoeding uitgaande van de heer… lastens de … en de … *onontvankelijk* te verklaren, minstens *ongegrond*.

In ondergeschikte orde vraagt de … ¨ om te zeggen voor recht dat zij niet gehouden is dekking te verlenen aan haar verzekerde, de … en de tussenvordering van de … lastens de … derhalve af te wijzen als *ongegrond*.

Ondergeschikt stelt de … een tussenvordering in, die ertoe strekt om de … te horen veroordelen tot *vrijwaring* van de … voor alle bedragen die zij zou gehouden zijn te betalen aan de schadelijdende partijen.

In (meer) ondergeschikte orde, voor zover de … zou veroordeeld worden tot betaling, stelt de … een (tweede) tussenvordering in, die ertoe strekt om de heer …, de … en …. solidair, minstens in solidum, minstens de ene bij gebreke van de andere, te horen veroordelen tot *vrijwaring* van de ... voor alle bedragen die zij zou gehouden zijn te betalen.

Tot slot wordt gevraagd om de heer … ondergeschikt de heer … en … in solidum, minstens hoofdelijk en de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, aan de zijde van de … vast te stellen op de rechtsplegingsvergoeding voor de hoofdvordering, de rechtsplegingsvergoeding voor de dekkingsvordering, en de rechtsplegingsvergoeding voor de (drie) vrijwaringsvorderingen, telkens begroot op 2.500,00 euro (voor elk).

III. <u>BEOORDELING</u>

A. ALGEMEEN

i) samenvoeging

1. Rechtsvorderingen kunnen als samenhangende zaken worden behandeld, wanneer zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk worden berecht (zie art. 30 Gerechtelijk Wetboek).

Op de openbare terechtzitting van de 16de kamer van deze rechtbank d.d. 27 oktober 2003 werd reeds beslist om de zaak A.R. 03/4102/A en de zaak A.R. 03/4187/A *samen te voegen.*

Voorzover nodig, zal deze beslissing tot samenvoeging bij onderhavig vonnis worden bekrachtigd, meer bepaald in die zin dat de (jongste) zaak A.R. 03/4187/A wordt gevoegd bij de (oudste) zaak A.R. 03/4102/A.

ii) internationale bevoegdheid

2 …, vennootschap naar het recht van de Verenigde Staten en gevestigd te Memphis in de staat Tennessee, betwist de *internationale bevoegdheid* (beter: *rechtsmacht*) van deze rechtbank om kennis te nemen van de tegen haar ingestelde vorderingen.

Tussen de Verenigde Staten en België werd vooralsnog géén *bi- of multilateraal verdrag* gesloten tot regeling van de rechterlijke bevoegdheid "voor internationale gevallen" als het onderhavige. De kwestie of deze rechtbank *internationaal bevoegd* is om kennis te nemen van de vorderingen ingesteld tegen … dient dan ook te worden opgelost volgens de regels het *eigen* (Belgisch) internationaal privaatrecht.

Het beroep van … op de zgn. "commercial clause", is bijgevolg volkomen onterecht. In zoverre … op die manier verwijst naar artikel I, sectie 8, lid 3 van de Grondwet van de Verenigde Staten, krachtens hetwelk het Congres bevoegd is voor de handel met vreemde staten, moet overigens worden opgemerkt dat deze constitutionele bepaling geen uitstaans heeft met de (internationale) bevoegdheid van de Amerikaanse rechtbanken, zelfs niet met de toepasselijkheid van het Amerikaans recht, maar louter de *interne bevoegdheidsverdeling* tussen de federale staat en de (deel)staten betreft.

Hoe dan ook zal een Belgische rechtbank géén toepassing (kunnen) maken van de Grondwet van de Verenigde Staten - of van welke regel van *Amerikaans* internationaal privaatrecht ook. De rechtbank zal haar internationale bevoegdheid, bij gebreke van toepasselijk bi- of multilateraal verdrag, uitsluitend toetsen aan de regels van het *eigen* (Belgisch) internationaal privaatrecht.

3. Alle (tussen)vorderingen tegen … werden pas ingesteld nadat deze laatste door de … was gedagvaard in gedwongen tussenkomst en vrijwaring. Dit is geschied bij dagvaarding betekend *op 28 juni 2005*. Al deze (tussen)vorderingen werden derhalve ingesteld ná de inwerkingtreding van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, ingevoerd bij Wet van 16 juli 2004, *B.S.* 27 juli 2004, p. 57344 (hierna: W.I.P.R.) *op 1 oktober 2004* (zie art. 140, eerste lid W.I.P.R.).

De internationale bevoegdheid van deze rechtbank om kennis te nemen van de (tussen)vorderingen tegen … moet derhalve worden beoordeeld *volgens de bepalingen van het W.I.P.R.* (zie art. 126, § 1 W.I.P.R.).

4. De rechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, onderzoekt *ambtshalve* zijn internationale bevoegdheid (zie art. 12 W.I.P.R.).

Dit is logisch, aangezien de vraag naar de (internationale) rechtsmacht van de gevatte rechter *de openbare orde raakt.*

Om diezelfde reden kan ook geen rekening worden gehouden met de bewering dat … ten tijde van de procedure in kortgeding en/of tijdens de daaropvolgende expertise, de internationale bevoegdheid van de Belgische instanties (nog) niet zou hebben betwist. Immers, indien de Belgische rechtbanken werkelijk géén (internationale) rechtsmacht zouden hebben om kennis te nemen van de huidige vorderingen (ten gronde) die tegen … werden ingesteld, dan kon en kan de laatstgenoemde dit gebrek aan rechtsmacht *te allen tijde* opwerpen.

Dat … de (per hypothese ontbrekende) internationale bevoegdheid van de Belgische rechtbanken a.h.w. reeds "impliciet aanvaard" zou hebben, is dan ook uit den boze.

5. In principe zijn de Belgische rechters (slechts) bevoegd indien de *verweerder* bij de inleiding van de vordering zijn *woonplaats* (statutaire zetel) of *gewone verblijfplaats* (voornaamste vestiging) *in België* heeft (zie art. 5, § 1, lid 1 W.I.P.R. samen met art. 4, § 1, 2° en § 2, 2° W.I.P.R.).

… is gevestigd te Memphis in de staat Tennessee in de Verenigde Staten. Zij heeft géén zetel of vestiging in België (niet betwist).

6. Echter, indien er *verschillende verweerders* zijn, zijn de Belgische rechters (toch) bevoegd indien *één van hen* zijn woonplaats of gewone verblijfplaats in België heeft, tenzij de vordering slechts werd ingesteld om een gedaagde te onttrekken aan de rechter van zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats in het buitenland (zie art. 5, § 2, lid 2 W.I.P.R.).

www.ipr.be www.dipr.be

Daarenboven is een Belgische rechter die bevoegd is om kennis te nemen van een vordering, eveneens bevoegd om kennis te nemen van een *vordering tot vrijwaring of tot tussenkomst*, tenzij deze slechts is ingesteld om de gedaagde te onttrekken aan de normaal bevoegde rechter (zie art. 8, 1° W.I.P.R.).

In de voorliggende zaak is deze rechtbank alleszins (internationaal) bevoegd om kennis te nemen van de hoofd- en tussenvorderingen die werden ingesteld tegen de heer…, de heer …, de …, de …, de …. en de … Al deze verwerende partijen hebben immers hun woonplaats of zetel *in België* (niet betwist).

Hieruit volgt dat deze rechtbank, naar Belgisch internationaal privaatrecht, óók internationaal bevoegd is om kennis te nemen, niet alleen van de *vordering in tussenkomst en vrijwaring* van de … en de (latere) *tussenvorderingen in vrijwaring* van de heer …, de … en de … tegen …(zie art. 8, 1° W.I.P.R.), maar ook van de *gewone tussenvorderingen* van de eisers zelf waarbij zij hun oorspronkelijke hoofd- en tussenvorderingen hebben uitgebreid naar … (zie art. 5, § 1, lid 2 W.I.P.R.).

7. Het zou slechts anders zijn, indien de vorderingen die op die manier tegen … werden ingesteld, slechts werden ingesteld om de laatstgenoemde te onttrekken aan de rechter van haar woonplaats (zetel) of gewone verblijfplaats (vestiging) in het buitenland, in dit geval: de rechtbanken en hoven van (de staat Tennessee in) de Verenigde Staten.

De rechtbank benadrukt evenwel dat het *niet volstaat* om louter vast te stellen dat … door haar gedwongen tussenkomst in een procedure die hangende is voor een *Belgische* rechtbank, (inderdaad) onttrokken is aan de rechtbanken en hoven van (de staat Tennessee in) de Verenigde Staten. Immers, dit is louter het *normale gevolg* van de toepassing van de hoger aangehaalde regels van Belgisch internationaal privaatrecht.

Alleen wanneer de hoger bedoelde vorderingen *uitsluitend ("slechts")* zouden zijn ingesteld voor deze (Belgische) rechtbank om ... te onttrekken aan de rechtbanken en hoven van (de staat Tennessee in) de Verenigde Staten, zou er een probleem kunnen rijzen. Dit laatste is hier echter geenszins het geval, minstens is dit niet aangetoond.

8. Uit het bovenstaande volgt dat deze rechtbank wel degelijk *internationaal bevoegd* is om van de voorliggende zaak kennis te nemen - niet alleen van de onderscheiden (hoofd- en tussen)vorderingen tegen de heer …, de heer … de …, de …, de … en de … (niet betwist), maar óók van de diverse (tussen)vorderingen *tegen* …

In principe is er overigens niets dat … zou beletten om, na de uitspraak van het huidige (Belgische) vonnis, alsnog een *vordering in vrijwaring* in te leiden *tegen haar eigen leverancier*, zijnde … - los van de vraag of … daartoe voldoende gronden en/of bewijzen heeft. Deze eventuele vordering in vrijwaring van … tegen … zou (uiteraard) kunnen en moeten worden ingesteld *voor de rechtbanken en hoven van de staat Tennessee in de Verenigde Staten*. Maar een dergelijke vordering in tussenkomst en vrijwaring had wellicht *zelfs in het kader van de onderhavige procedure* (voor een *Belgische* rechtbank) kunnen worden ingesteld (zie art. 8,1° W.I.P.R.).

De door … opgeworpen exceptie van internationale onbevoegd, is dus alleszins *ongegrond.* De Belgische rechtbanken en hoven zijn, in dit geval, wel degelijk *internationaal bevoegd* om kennis te nemen van de (tussen)vorderingen die thans tegen haar werden ingesteld.

iii) ontvankelijkheid

9. Sommige partijen vragen, in de eerste plaats, om de tegen hen ingestelde vorderingen *onontvankelijk* te verklaren.

Echter, geen enkele van deze partijen voert enige (échte) grond van niet-ontvankelijkheid (of ontoelaatbaarheid) aan.

In zoverre de heer … aanvoert dat hij met de zaak niets te maken heeft en de vordering van de heer…op een vergissing berust, voert hij geen betwisting over de regelmatigheid van de procedure noch over het bestaan van een vorderingsrecht (het zgn. *ius agendi)* in hoofde van de heer … maar voert hij in werkelijkheid reeds *verweer ten gronde.* Dit wordt overigens ook door de heer … zelf erkend in het motiverend gedeelte van zijn syntheseconclusie (p.7-8), waar hij (correct) besluit tot de *ongegrondheid* van de tegen hem ingestelde vordering. Dit komt hierna aan bod (zie verder).

In zoverre de … (zie syntheseconclusie, p. 13), de …, de … en … aanvoeren dat de vorderingen die respectievelijk tegen hen werden ingesteld *"laattijdig"* zouden zijn, voeren ook zij reeds *verweer ten gronde.* De vereiste om, op basis van één of andere (materiële) rechtsregel, een aanspraak in rechte te formuleren *binnen een bepaalde (verjarings)termijn,* is niets anders dan één van de wettelijke voorwaarden waaraan, naar *materieel* recht, het reëel bestaan van het door de eiser ingeroepen *subjectief recht* is onderworpen. De vraag of deze (materiële) voorwaarde al dan niet vervuld is, betreft dan ook geenszins de *ontvankelijkheid,* zelfs niet de *toelaatbaarheid* van de rechtsvordering, maar uitsluitend de *gegrondheid* van de aanspraak die men in rechte formuleert. Ook dit komt later aan bod (zie verder).

Overigens is het precies omdat verjaringsregels - althans in continentale rechtsstelsels - eigenlijk geen regels van procedureel maar *van materieel recht* zijn, dat de vraag naar de *verjaring* van een aanspraak die berust op een internationale overeenkomst, naar Belgisch en Europees internationaal privaatrecht, *niet* moet worden beoordeeld volgens de *lex fori* (d.i. het nationaal recht van de gevatte rechter, zijnde het toepasselijke recht voor procedurekwesties) maar volgens de *lex contractus,* d.i. het recht dat van toepassing is op de betrokken overeenkomst (zie art. 98, § 1 W.I.P.R. en art. 10.1.d E.V.O.; zie ook art. 12.1.d Rome 1-Verordening). Dit zal ook in de voorliggende zaak overigens *niet zonder belang* blijken te zijn (zie verder).

10. De rechtbank ziet ook geen *ambtshalve* op te werpen gronden van niet-ontvankelijkheid (of ontoelaatbaarheid) van enige (hoofd- of tussen)vordering.

Alle ingestelde (hoofd- en tussen)vorderingen zijn dus wel degelijk *ontvankelijk* (en toelaatbaar).

[…]

91. De rechtbank benadrukt dat het C.I.S.G. - in tegenstelling tot tal van andere bronnen van internationaal privaatrecht - géén klassieke verwijzingsregels inhoudt, maar zelf reeds regels van *materieel* internationaal privaatrecht bevat.

Dit betekent dat de overeenkomsten van (internationale) koop-verkoop waarop het C.I.S.G. van toepassing is, althans voor wat betreft de aspecten die door dit verdrag worden geregeld (zie verder), *niet* beheerst worden door de regels van welk nationaal recht dan ook, maar uitsluitend door de (materiële) regels die vervat liggen *in het verdrag zelf.*

Wat déze aspecten betreft, is de tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … gesloten internationale koop-verkoop dus niet onderworpen aan het Belgisch recht, nóch aan het recht van de Verenigde Staten en/of het recht van de staat Tennessee, laat staan dat van de staat Arkansas - maar uitsluitend aan de regels *van het C.I.S.G.*

92. De verkoper dient zaken af te leveren waarvan de hoeveelheid, de kwaliteit en de omschrijving voldoen aan de in de overeenkomst gestelde eisen en die zijn verpakt op de in de overeenkomst vereiste wijze (zie art. 35.1 C.I.S.G.).

Tenzij de partijen anders zijn overeengekomen, beantwoorden de zaken slechts dan aan de overeenkomst, indien zij geschikt zijn voor de doeleinden waarvoor zaken van dezelfde omschrijving gewoonlijk zouden worden gebruikt (zie art. 35.2.a C.I.S.G.).

Indien de verkoper tekort schiet in de nakoming van een krachtens de overeenkomst of dit Verdrag op hem rustende verplichting, kan de koper (onder meer) *schadevergoeding* eisen, zoals voorzien in de artikelen 74 tot en met 77 (zie art. 45.1.b C.I.S.G.). De koper verliest door uitoefening van andere rechten niet zijn eventuele recht op schadevergoeding (zie art. 45.2 C.I.S.G.).

De schadevergoeding wegens een tekortkoming van een partij bestaat uit een bedrag gelijk aan de schade, met inbegrip van de gederfde winst, die door de andere partij als gevolg van de tekortkoming wordt geleden. Een zodanige schadevergoeding mag evenwel niet hoger zijn dan de schade die de partij die in de nakoming is tekort geschoten bij het sluiten van de overeenkomst voorzag of had behoren te voorzien als mogelijk gevolg van de tekortkoming, gegeven de feiten die zij kende of die zij had behoren te kennen (zie art. 74 C.I.S.G.).

93. Toegepast op de rechtsverhouding tussen … en de … brengen de hierboven aangehaalde voorschriften van het C.I.S.G., toegepast op de hoger uiteengezette feiten, mee dat de … in principe kan aanspreken in *schadevergoeding*.

Immers, zoals reeds werd vastgesteld ter gelegenheid van het onderzoek naar de gebrekkigheid van het product in de zin van artikel 1641 van het (Belgisch) Burgerlijk Wetboek, staat het buiten kijf dat (minstens een deel van) de door … geleverde hoeveelheid “OFF-SHOOT-O” niet geschikt was voor de doeleinden waarvoor dit product gewoonlijk wordt gebruikt, met name de behandeling van gekweekte azalea's (zie hoger).

Weliswaar is het niet bewezen dat … ten tijde van het sluiten van de overenkomst met (de rechtsvoorganger van) de …, de gebreken van de geleverde bussen “OFF-SHOOT-O” daadwerkelijk *kende*. Het staat evenwel vast dat … - als *producent* van het product “OFF-SHOOT-O” (zie verder) - deze gebreken minstens had *behoren* te kennen.

Derhalve had …, ten tijde van het sluiten van de overeenkomst, ook de schade *behoren* te voorzien die de … (rechtstreeks of onrechtstreeks) kon lijden als mogelijk gevolg van deze gebreken - t.w. de schade die de eisers hebben geleden doordat zij de door hen gekweekte azalea's hebben behandeld met (een deel van) de geleverde hoeveelheid “OFF-SHOOT-O”, en die zij thans (onder meer) verhalen op de …

Waar … insinueert dat zij niet zou moeten instaan voor eventuele gebreken van het door haar verkochte product omdat *"conform artikel 66 en volgende van het Weens Koopverdrag, het 'risico' van het product [is] overgegaan [op] de koper"* (zie synthesebesluiten, p. 8), verkoopt zij baarlijke juridische nonsens. De rechtbank wenst geen inkt te verspillen aan het weerleggen van dergelijke onzin. Het volstaat te verwijzen naar een cursus verbintenissenrecht uit de 2de kandidatuur.

Althans wat de *grond van de zaak* betreft, staat de aansprakelijkheid van … jegens de … derhalve – overeenkomstig de regels van het C.I.S.G. – voldoende vast.

ii) verjaring volgens C.I.S.G.?

94. De koper verliest het recht om zich erop te beroepen dat de zaken niet aan de overeenkomst beantwoorden, indien hij niet *binnen een redelijke termijn* nadat hij dit heeft ontdekt of had behoren te ontdekken de verkoper hiervan *in kennis stelt*, onder opgave van de aard van de tekortkoming (zie art. 39.1 C.I.S.G.).

In ieder geval verliest de koper het recht om zich erop te beroepen dat de zaken niet aan de overeenkomst beantwoorden, indien hij de verkoper niet uiterlijk *binnen een termijn van twee jaar* na de datum waarop de zaken feitelijk aan de koper werden afgegeven, hiervan in kennis stelt, tenzij deze termijn niet overeenstemt met een in de overeenkomst opgenomen garantietermijn (zie art. 39.2 C.I.S.G.).

In de voorliggende zaak heeft de …, bij dagvaarding in kortgeding betekend op 11 september 2001 - dit is vrij kort na het optreden van de schade van de eisers en zéker kort nadat zijzelf, bij dagvaarding betekend op 10 augustus 2001, in de procedure in kortgeding was betrokken - ervoor gezorgd dat ook …. in deze procedure in kortgeding werd betrokken.

Op die manier werd … *binnen een redelijke termijn, en zeker binnen een termijn van twee jaar* na de levering van de bewuste bussen "OFF-SHOOT-O" aan de … (begin 2001), ontegensprekelijk *in kennis gesteld* van de mogelijke gebreken van het voordien geleverde product "OFF-SHOOT-O".

95. Echter, in werkelijkheid heeft artikel 39 van het C.I.S.G. geen betrekking op de *verjaring* van de rechten van de koper, maar enkel op het eventueel *verval* van deze rechten indien de koper de verkoper *niet tijdig in kennis stelt* van het probleem. Het gaat m.a.w. louter om een (bijkomende) formele vereiste die de koper, conform het C.I.S.G., dient na te leven als hij zijn aanspraken wil handhaven.

Anders gezegd, het is niet omdat de koper - zoals in de onderhavige zaak - de verkoper *tijdig in kennis gesteld* heeft van een (mogelijk) gebrek van het geleverde product, in de zin van artikel 39 van het C.I.S.G., dat deze koper vervolgens a.h.w. *voor altijd en eeuwig* het recht zou hebben om zijn aanspraken wegens deze (mogelijke) tekortkomingen van de verkoper in rechte af te dwingen, m.a.w. dat deze aanspraken *nooit meer* zouden *verjaren.*

Op de keper beschouwd bevat het C.I.S.G. eigenlijk géén (echte) regels met betrekking tot de *verjaring* van de aanspraken die koper en verkoper aan de bepalingen van dit verdrag zouden ontlenen. Over de uiterste termijn waarbinnen de partijen hun op het C.I.S.G. gesteunde claims *in rechte moeten instellen*, wordt in dit verdrag in alle talen gezwegen.

De vraag naar de *verjaring* van aanspraken op grond van een internationale koop-verkoop, beheerst door het C.I.S.G., wordt dus *niet geregeld* door het C.I.S.G. zelf. Het betreft één van de zgn. "externe leemten" van het C.I.S.G., zodat de vraag naar de verjaring in principe moet worden opgelost aan de hand van het *nationaal recht* dat, via de klassieke verwijzingsregels, van toepassing is op de overeenkomst (zie o.m.: Antwerpen 20 december 1999, *R.W.* 2000-01, p. 523; Kh. Ieper 29 januari 2001, *R.W.*, 2001-02, p. 1396, noot; K. ROOX; "Internationale bevoegdheid en de tegenvordering uit een andere overeenkomst - Verjaring en intresten bij een door het Weense Koopverdrag beheerste koopovereenkomst", (noot onder Kh. Ieper 29 januari 2001), *R.W.* 2001-02, p. (1398) 1401, nr. 8).

iii) verjaring volgens Verjaringsverdrag?

96. In deze context dient evenwel te worden gewezen op het *Verdrag inzake verjaring bij internationale koop van roerende zaken*, gesloten te New York op 14 juni 1974 en gewijzigd bij Protocol, gesloten te Wenen op 11 april 1980, goedgekeurd bij Wet van 15 juli 2008, *B.S.* 30 augustus 2008, p. 57426 (hierna: Verjaringsverdrag).

Het Verjaringsverdrag voorziet in (voor de verdragsstaten uniforme) *materiële verjaringsregels* voor aanspraken die steunen op internationale overeenkomsten van koop-verkoop. Zowel de Verenigde Staten als België zijn inmiddels partij bij dit verdrag. Het is van kracht in de Verenigde Staten sinds 1 december 1994 en in België sinds 1 maart 2009.

Het Verjaringsverdrag is echter slechts van toepassing voorzover, op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst, alle contractspartijen gevestigd waren *in een staat die partij is bij dit verdrag* (zie art. 3.l.a Verjaringsverdrag).

Ten tijde van het sluiten van de internationale koop-verkoop tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … (begin 2001), was *België* nog géén partij bij het Verjaringsverdrag. Bijgevolg kan dit verdrag alvast *niet rechtstreeks* worden toegepast.

97. Weliswaar voorziet de huidige versie van het Verjaringsverdrag óók in een mogelijke *onrechtstreekse* toepassing, met name wanneer - ook al zijn niet alle partijen gevestigd in een verdragsstaat - volgens de toepasselijke regels van internationaal privaatrecht, de overeenkomst onderworpen is *aan het recht van een verdragsstaat* (zie art. 3.l.b Verjaringsverdrag).

Het volstaat dan dat, via de klassieke verwijzingsregels die de rechter dient toe te passen, de overeenkomst wordt beheerst door het recht van een staat die partij is bij het Verjaringsverdrag.

Derhalve, indien zou blijken dat de tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … gesloten overeenkomst van koop-verkoop onderworpen is aan het recht van (één van) de *Verenigde Staten* (zie verder), zouden de bepalingen van het Verjaringsverdrag alsnog *onrechtstreeks* van toepassing kunnen zijn - daar de Verenigde Staten wél allang partij zijn bij het Verjaringsverdrag.

98. Echter, de oorspronkelijke versie van het Verjaringsverdrag voorzag *niet* in een dergelijke mogelijkheid tot onrechtstreekse toepassing van dit verdrag. Artikel 3 van het Verjaringsverdrag werd namelijk pas in die zin gewijzigd bij artikel I van het Protocol van 11 april 1980.

Artikel 36bis van het Verjaringsverdrag, ingevoegd bij artikel XII van het Protocol van 11 april 1980, voorziet, voor staten die later tot het verdrag zouden toetreden, in de mogelijkheid om een verklaring af te leggen dat zij *niet gebonden* zijn door de wijzigingen van artikel 3 van het verdrag bij artikel XII van het Protocol (zie art. 36bis Verjaringsverdrag).

De Verenigde Staten blijken, bij hun toetreding tot het Verjaringsverdrag in 1994, een dergelijke verklaring te hebben afgelegd (zie: http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/sale_goods/1974/Convention_status.html#Amended, i.h.b. de opmerking onder letter g).

Dit betekent dat, in de voorliggende zaak, het Verjaringsverdrag alléén (rechtstreeks) van toepassing zou kunnen zijn indien zowel … als (de rechtsvoorganger van) de … ten tijde van het sluiten van hun internationale koop-verkoop (begin 2001), hun vestiging in de Verenigde Staten (of een andere verdragsstaat) zouden hebben gehad. Aangezien dit niet het geval was (zie hoger), kunnen de bepalingen van het Verjaringsverdrag hier dus *niet* worden toegepast.

De vraag naar de verjaring van de aanspraken die de … thans ten aanzien van … formuleert, kan derhalve slechts worden opgelost aan de hand van de *lex contractus*, d.i. het *nationaal recht* dat van toepassing is op de tussen de voornoemde partijen gesloten internationale koop-verkoop van het bewuste lot "OFF-SHOOT-O".

iv) lex contractus?

99. Om te weten wélk nationaal (materieel) recht op de betrokken overeenkomst moet worden toegepast, dient de rechtbank gebruik te maken van de regels van het (formeel) internationaal privaatrecht, d.w.z. de klassieke *verwijzingsregels* die strekken tot aanwijzing van het toepasselijke nationale recht.

Tussen de Verenigde Staten en België werd *geen enkel bi- of multilateraal verdrag* gesloten dat enige nuttige verwijzingsregel aanreikt om uit te maken welk (nationaal) recht van toepassing is op een tussen hun onderdanen gesloten (internationale) overeenkomst. De rechtbank dient derhalve terug te vallen op het eigen (Europees of Belgisch) internationaal privaatrecht.

De Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ("Rome I"), *Pb.L* 177, 4 juli 2008, p. 6, zal pas van toepassing zijn op overeenkomsten die *na 17 december 2009* zullen zijn gesloten (zie art. 28-29).

Ook het (Belgisch) W.I.P.R. bepaalt slechts het recht dat van toepassing is op rechtshandelingen en rechtsfeiten die zich hebben voorgedaan *na de inwerkingtreding* ervan (zie art. 127, § 1 W.I.P.R.). Het W.I.P.R. is pas in werking getreden *op 1 oktober 2004* (zie art. 140 W.I.P.R.) - dit is (lang) ná de totstandkoming en de uitvoering van de internationale koop-verkoop die destijds tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … werd gesloten (begin 2001).

100. Om de toepasselijke *lex contractus* te achterhalen, moet in dit geval evenwel toepassing worden gemaakt van het *Europees Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst*, ondertekend te Rome op 19 juni 1980, goedgekeurd bij Wet van 14 juli 1987, *B.S.* 9 oktober 1987, p. 14786 (hierna: E.V.O.).

Dit verdrag is - als zodanig - in België van kracht sinds 1 april 1991. Daarvóór waren de bepalingen van dit verdrag, die inhoudelijk werden overgenomen in de hierboven aangehaalde goedkeuringswet, in België zelfs reeds van toepassing op overeenkomsten gesloten *vanaf 1 januari 1988* (zie art. 2-17 Wet 14 juli 1987). De incorporatie van de verdragsrechtelijke bepalingen van het E.V.O. in het Belgisch internationaal privaatrecht wordt, voorzover nodig, thans ook wettelijk bekrachtigd door het W.I.P.R. (zie art. 98, § 1 W.I.P.R.).

Dat de Verenigde Staten *geen partij* zijn bij het E.V.O., is irrelevant. Wat telt, is dat *België* partij is bij dit verdrag. Het E.V.O. bevat verwijzingsregels die *bindend* zijn voor de Belgische rechtsinstanties. Zij maken deel uit van het (uniform) *Europees* en (dus ook) het *Belgisch* internationaal privaatrecht. Het is dit internationaal privaatrecht dat de rechtbank moet toepassen - ongeacht of het nationaal recht dat, krachtens de verwijzingsregels van het E.V.O., als toepasselijk recht wordt aangewezen al dan niet het recht is van één van de staten die partij zijn bij het E.V.O.

Voor zoveel als nodig, wordt dit ook uitdrukkelijk bevestigd in het E.V.O. zelf. Het door dit verdrag aangewezen recht is toepasselijk, ongeacht de vraag of het het recht is van een verdragssluitende staat (zie art. 2 E.V.O.).

101. Voorzover geen *keuze* van het op de overeenkomst toepasselijke recht is gedaan - wat in de voorliggende zaak, bij beweerdelijk ontbreken van enige schriftelijke overeenkomst tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … niet het geval blijkt te zijn – wordt de overeenkomst beheerst door het recht van het land *waarmee zij het nauwst is verbonden* (zie art. 4.1 E.V.O.).

Behoudens het vijfde lid (zie verder) wordt vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met het land waar de partij die de *kenmerkende prestatie* moet verrichten, op het tijdstip van het sluiten van de overeenkomst haar gewone verblijfplaats of, wanneer het een vennootschap, vereniging of rechtspersoon betreft, haar *hoofdbestuur* heeft. Indien de overeenkomst evenwel in de uitoefening van het beroep of het bedrijf van deze partij werd gesloten, is dit het land waar zich haar *hoofdvestiging* bevindt of, indien de prestatie volgens de overeenkomst door een andere vestiging dan de hoofdvestiging moet worden verricht, het land waar zich deze andere vestiging bevindt (zie art. 4.2 E.V.O.).

Het tweede lid (zie hoger) vindt geen toepassing indien niet kan worden vastgesteld welke de kenmerkende prestatie is. De vermoedens van (onder meer) het tweede lid (zie hoger) gelden niet wanneer uit het geheel der omstandigheden blijkt dat de overeenkomst *nauwer* is verbonden *met een ander land* (zie art. 4.5 E.V.O.).

Indien een Staat uit meer dan één territoriale eenheid bestaat en elke eenheid daarvan eigen rechtsregels voor verbintenissen uit overeenkomst bezit, wordt voor de bepaling van het overeenkomstig dit verdrag toe te passen recht *iedere territoriale eenheid als een land* beschouwd (zie art. 19.1 E.V.O.).

102. In geval van een overeenkomst van koop-verkoop als deze die werd gesloten tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … kan de *kenmerkende prestatie*, in de zin van artikel 4.2 van het E.V.O., wel degelijk worden vastgesteld.

Het betreft namelijk de *levering* van de waren, zijnde de prestatie die moet worden geleverd *door de verkoper* (vgl. art. 4.1.a Rome I-Verordening). De partij die deze kenmerkende prestatie moest (laten) verrichten, is dus de *verkoper*, in dit geval …..

Het staat buiten kijf dat … de overeenkomst met (de rechtsvoorganger van) de … heeft gesloten *in het kader van de uitoefening van haar bedrijf*; in de·zin van artikel 4.2 van het E.V:O.

De hoofdvestiging van …, in de zin van artikel 4.2 van het E.V.O., is gevestigd te Memphis in de staat *Tennessee* in de Verenigde Staten.

De rechtbank gaat ervan uit dat dit óók reeds het geval was *ten tijde van het sluiten van de overeenkomst*. In geen enkel van de voorgelegde documenten kan alvast enig ander adres worden teruggevonden.

Integendeel, het etiket van de geleverde bussen "OFF-SHOOT-O" vermeldt wel degelijk … als het adres van … (stuk 2 … (onderlijning door de rechtbank). Ook de "*Bill of Lading"* (vrachtbrief) van … d.d. 26 januari 2001 maakt melding van het huidig adres van … als "…" (stuk 3 …, laatste blad, onderaan) (onderlijning door de rechtbank).

103. Uit diezelfde "*Bill of Lading"* (vrachtbrief) kan worden afgeleid dat het bewuste lot "OFF-SHOOT-O" werd vervaardigd in de fabriek van … in West Helena in de staat *Arkansas*, om vervolgens (via de Mississipi) te worden verscheept naar (de expediteur van) … en/of (de rechtsvoorganger van) de … in New Orleans in de staat *Louisiana*. In New Orleans werd het lot kennelijk verscheept naar Antwerpen (stuk 3 …).

Het antwoord op de (niet zo evidente) vraag wáár dit lot "OFF-SHOOT-O" precies door … aan (de rechtsvoorganger van) de … werd *geleverd*, zal de rechtbank in het midden laten. Het antwoord op deze vraag is namelijk irrelevant. Wat telt, is dat de kenmerkende prestatie van de overeenkomst, t.w. de levering, diende te worden verricht *door* … en dat de *hoofdvestiging* van … gevestigd was (en is) in de staat *Tennessee* (zie hoger).

In het licht van de eventuele toepassing van de slotzin van artikel 4.2 van het E.V.O., weze opgemerkt dat de fabriek in West Helena (Arkansas) waar het product "OFF-SHOOT-O" blijkbaar werd gefabriceerd, géén vestiging is van … maar een vestiging van een *andere* firma, namelijk … Voorzover geweten, heeft … - naast de hoofdvestiging te Memphis in de staat Tennessee - géén vestigingen in Arkansas, Louisiana of welke andere staat ook.

104. Uit niets kan worden afgeleid dat de overeenkomst van koop-verkoop die destijds werd gesloten tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … *nauwer* verbonden zou zijn, in de zin van artikel 4.5 van het E.V.O., *met enig ander land* dan de staat Tennessee.

Het is weliswaar juist dat "de zaak", in haar geheel genomen, allicht nauwer verbonden is met *België*. Immers, de bussen "OFF-SHOOT-O" werden ingevoerd en verdeeld *in België* door een Belgische importeur, alle navolgende verkopen zijn integraal te situeren *in België*, inclusief de aankopen door de eindverbruikers, en de schade die door de laatstgenoemden werd geleden heeft zich eveneens uitsluitend voltrokken op *Belgisch grondgebied*.

In functie van de internationaalprivaatrechtelijke oefening die de rechtbank thans dient te maken, is dit echter van geen belang. De rechtbank is niet op zoek naar het land waarmee *"de zaak"* het nauwst is verbonden. Zij is op zoek naar het land waarmee (enkel) de tussen … en (de rechtsvoorganger van) de

… gesloten *overeenkomst* het nauwst is verbonden. Het gaat er immers om te achterhalen welke (subjectieve) rechten sommige partijen *uit deze overeenkomst* kunnen putten.

Deze overeenkomst heeft - behoudens het feit dat één van de partijen, met name de koper, een Belgische vennootschap was (en is) met zetel te Antwerpen - weinig of geen uitstaans met België. Dat de *zetel van de koper* zich in België bevindt, kan op zichzelf geenszins volstaan om de toepassing van het vermoeden van artikel 4.2 van het E.V.O., op grond waarvan de vestiging *van de verkoper* hier doorslaggevend is (zie hoger), zomaar terzijde te schuiven. Hier anders over oordelen zou neerkomen op een miskenning van de voorschriften van het E.V.O., in het bijzonder van artikel 4.2 van dit verdrag.

105. De rechtbank dient derhalve te besluiten dat de *lex contractus*, d.i. het recht dat van toepassing is op de tussen … en (de rechtsvoorganger van) de … BENELUX gesloten internationale koop-verkoop van een lot "OFF-SHOOT-O" - naar Belgisch internationaal privaatrecht - het recht is van de staat *Tennessee* in de Verenigde Staten.

Alle vragen met betrekking tot de rechtsverhouding die … door het sluiten van dit contract is aangegaan, moeten dus - voorzover zij géén antwoord vinden in het (principieel toepasselijke) *C.I.S.G.* (zie hoger) - worden opgelost *aan de hand van het recht van de staat Tennessee* en, bij uitbreiding, het (federaal) recht van de Verenigde Staten.

Zoals hoger reeds aangestipt, beheerst het recht dat ingevolge de artikelen 3 tot en met 6 en 12 van het E.V.O. op de overeenkomst toepasselijk is - in dit geval het recht van (de staat Tennessee in) de Verenigde Staten - (onder meer) ook de verschillende wijzen waarop verbintenissen tenietgaan, alsmede *de verjaring en het verval van rechten als gevolg van het verstrijken van een termijn* (zie art. 10.1.d E.V.O.).

v) verjaring volgens het recht van de staat Tennessee?

106. Het (wetten)recht van de staat Tennessee in de Verenigde Staten ligt vervat in de zgn. *Tennessee Code* (Wetboek van Tennessee)
(zie: http://www.michie.com/tennessee/lpext.dll?f=templates&fn=main-h.htm&cp=tncode).

Hoofdstuk 28 *'Products Liability Actions'* (vorderingen wegens productaansprakelijkheid) van Titel 29 *'Remedies And Special Proceedings'* (civiele sancties en bijzondere procedures) van de Tennessee Code bevat de *Tennessee Products Liability Act of 1978* (Wet van de staat Tennessee op de Productaansprakelijkheid van 1978).

Het gaat om een reeks *algemene bepalingen* die gelden voor *alle soorten vorderingen* wegens producten met gebreken - *ongeacht de rechtsgrond* (contractuele, fout- of objectieve aansprakelijkheid) (zie art. 29-28-102(6) Tennessee Code).

107. Dit hoofdstuk is (onder meer) ook van toepassing op vorderingen wegens productaansprakelijkheid die steunen op een *"breach of warranty, express or implied"* (zie art. 29-28-102(6) Tennessee Code), d.w.z. de niet-nakoming van een expliciete of impliciete (contractuele) *garantieverplichting*.

Voor zoveel als nodig, kan in dit verband ook verwezen worden naar de *Uniform Commercial Code* (Eenvormig Wetboek van Koophandel) van de staat Tennessee (zie Titel 47 Tennessee Code).

Hierin is, voor wat *"sales"* (overeenkomsten van koop-verkoop) betreft, *krachtens de wet* uitdrukkelijk voorzien in een *"implied warranty"* (impliciete garantieverplichting) dat de verkochte waren *"merchantable"* (verkoopwaardig) moeten zijn wanneer - zoals in de voorliggende zaak - de verkoper een *handelaar in dergelijke waren* is én de partijen *niets anders overeengekomen* zijn (zie art. 47-2-314(1) Tennessee Code).

www.ipr.be www.dipr.be

Om als *"merchantable"* (verkoopwaardig) te kunnen worden beschouwd, moeten de verkochte goederen op zijn minst (onder meer) *geschikt zijn voor de normale doeleinden waarvoor zulke goederen worden gebruikt* (zie art: 47-2-314(2)(c) Tennessee Code).

Dit betekent dat de contractuele garantieverplichting die op de (professionele) verkoper rust, naar het recht van de staat Tennessee dus *omzeggens identiek* is aan deze die vervat ligt in artikel 35.2.a van het C.I.S.G. én aan deze die voortvloeit uit de artikelen 1641 e.v. van het Belgisch Burgerlijk Wetboek (zie hoger).

108. … moet wel degelijk worden beschouwd als de *"manufacturer"* (fabrikant) van het product "OFF-SHOOT-O" in de zin van artikel 29-28-102(4) van de Tennessee Code. Deze wettelijke bepaling bevat overigens een *zeer algemene begripsomschrijving*.

Uit voorgelegde documenten kan weliswaar worden afgeleid dat het aan (de rechtsvoorganger van) de … verkochte lot "OFF-SHOOT-O" *de facto* werd vervaardigd (en verpakt) door een andere firma, met name … meer bepaald in de fabriek van deze laatste te West Helena in de staat Arkansas (stuk 3 …).

Maar uit diezelfde documenten – inzonderheid de aankoopfacturen van sommige grondstoffen, die geadresseerd zijn aan … c/o … (stuk 3 … - kan ook worden afgeleid dat … dit product slechts heeft gefabriceerd *in opdracht van* … Het is dan ook … die de fabrikant is van het product "OFF-SHOOT-O" – met dien verstande dat zij dit product *de facto* niet zelf maakt maar láát maken *door een derde*, zijnde …

Op het *etiket* van de geleverde bussen wordt "OFF-SHOOT-O" uitdrukkelijk omschreven als een … d.w.z. een handelsmerk *van* … (stuk 2 …). Ook op haar website (zie: …) stelt … het product "OFF-SHOOT-O" onmiskenbaar voor als háár product (stuk 9a …). Ook in de databank van het zgn. *PANNA*, d.i. het *"Pesticide Action Network North America"* (Pesticide Actie Netwerk Noord Amerika), staat alleen … vermeld als *"manufacturer"* (fabrikant) van "OFF-SHOOT-O" (zie: http://www.pesticideinfo.org/Detail_Product.jsp?REG_NR=05758200001&DIST_NR=057582) (stuk 9b …).

Het is ook … die het product "OFF-SHOOT-O" heeft laten registreren bij de U.S. EPA, d.i. de *United States Environmental Protection Agency* (Amerikaanse Overheidsdienst voor Milieubescherming), meer bepaald onder het nummer 57582-1, goedgekeurd op 26 maart 1987 (zie: http://ppis.ceris.purdue.edu/htbin/prodset.com).

Daarbij komt dat … één en ander ook zelf al heeft erkend door, in haar besluiten voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel d.d. 28 september 2001, met zoveel woorden te schrijven: *"De concluante produceert 'OFF-SHOOT' en haar producten worden in flacons van 1 gallon geleverd aan Arion, die verder verantwoordelijk is voor de distributie van het product."* (stuk 7a … - stuk 5 … (onderlijning door de rechtbank).

In die omstandigheden kan …, anders dan zij thans probeert voor te houden, niet zomaar worden beschouwd als een loutere *verdeler* van het product "OFF-SHOOT-O", maar heeft zij wel degelijk de hoedanigheid van *"manufacturer"* (fabrikant) in de zin van artikel 29-28-102(4) van de Tennessee Code. Dat … tevens een *"seller"* (verkoper) is van dit product, is niet relevant: de ene hoedanigheid sluit de andere niet uit (vgl. art. 29-28-106(b) Tennessee Code).

109. Uit het bovenstaande volgt dat ook de huidige tussenvordering in vrijwaring van de … tegen … die gesteund is op de destijds gesloten internationale koop-verkoop, onder de hoger vermelde *Tennessee Products Liability Act of 1978* (Hoofdstuk 28 van Titel 29 van de Tennessee Code) valt.

De verjaringstermijnen voor een dergelijke vordering worden, naar het recht van de staat Tennessee, bepaald in artikel 29-28-103 van de Tennessee Code.

Hierbij wordt, naargelang de *rechtsgrond* waarop de vordering wegens productaansprakelijkheid berust, verwezen naar de *gewone verjaringstermijnen* voor vorderingen op basis van deze rechtsgronden *in het algemeen*, zoals deze elders in de Tennessee Code zijn bepaald (zie art. 28-3-104, art. 28-3-105, art. 28-3-202 en art. 47-2-725) - met dien verstande dat, specifiek voor wat de vorderingen *wegens productaansprakelijkheid* betreft, voorzien wordt in een aantal *bijkomende maxima* (zie art. 29-28-103(a) Tennessee Code; vgl. art. 12, §§ 1 en 2 Wet Productaansprakelijkheid).

Deze bijkomende limieten zijn hier echter niet aan de orde, net zomin als de verlengde verjaringstermijnen waarvan sprake in artikel 29-28-103(b) en (c) van de Tennessee Code.

110. Vorderingen wegens niet-nakoming van een *"sale"* (overeenkomst van koop-verkoop), moeten in principe worden ingesteld *binnen de vier jaar* nadat de *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) zich heeft voltrokken (zie art. 47-2-725(1) Tennessee Code). Het is (onder meer) naar déze verjaringstermijn dat artikel 29-28-103(a) van de Tennessee Code (zie hoger) refereert.

De *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) voltrekt zich wanneer de miskenning van de contractuele verplichting zich voordoet, ongeacht of de gedupeerde partij hiervan *kennis* heeft. Daarbij komt dat een *"breach of warranty"* (miskenning van een garantieverplichting) zich voordoet *"when tender of delivery is made"*, d.w.z. (reeds) op het ogenblik dat de waren worden (aangeboden om te worden) *geleverd* (zie art. 47-2-725(2) Tennessee Code).

Maar deze principiële verjaringstermijn van vier jaar staat er niet aan in de weg dat een *"counterclaim"* (tegenvordering) of een *"third-party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) wordt ingesteld, mits deze laatste (nog) niet verjaard was *op het ogenblik van het instellen van de (hoofd)claims* die tot deze (tegen en tussen)vorderingen hebben geleid (zie art. 47-2-725(5) Tennessee Code).

111. Zoals hoger reeds uiteengezet, is de vordering in tussenkomst en vrijwaring van de … tegen … *gegrond* en dit wegens een verzuim van laatstgenoemde aan haar contractuele verplichtingen in de zin van artikel 35 *van het C.I.S.G.* (zie hoger).

Daar de vraag naar de eventuele *verjaring* van deze vordering evenwel moet worden beoordeeld *naar het recht van de staat Tennessee* (zie hoger), is het zaak om de *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) a.h.w. te *vertalen* naar een *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) die *naar het recht van de staat Tennessee* kan fungeren als beginpunt van de verjaringstermijn. Dit kan slechts de *"breach of warranty"* (miskenning van een garantieverplichting) zijn die in hoofde van … als (professionele) verkoper van het bewuste lot "OFF-SHOOT -0", werd vastgesteld (zie hoger).

Uit de gegevens vermeld in de hoger aangehaalde *"Bill of Lading"* (vrachtbrief) van … d.d. 26 januari 2001 (stuk 3 … laatste blad), blijkt dat het bewuste lot "OFF-SHOOT-O" de fabriek van … in West Helena (Arkansas) pas heeft verlaten op *26 januari 2001*. Zonder in te gaan op de (niet zo evidente) vraag wanneer dit lot precies aan (de rechtsvoorganger van) de … werd geleverd, moet dan ook worden besloten dat deze levering – logischerwijze – alleszins niet *vóór 26 januari 2001* kan hebben plaatsgevonden.

De *vroegst mogelijke* datum van levering, die het beginpunt vormt van de verjaringstermijn overeenkomstig artikel 47-2-725(2) van de Tennessee Code, is m.a.w. *26 januari 2001*.

112. De vordering in tussenkomst en vrijwaring van de … werd tegen … ingesteld bij dagvaarding, betekend *op 28 juni 2005* en daadwerkelijk afgeleverd aan …op 1 augustus 2005. Dit is *méér dan vier jaar* na 26 januari 2001.

Echter, de … zélf werd, op haar beurt, reeds gedagvaard in tussenkomst en vrijwaring door de heer …, bij dagvaarding betekend *op 12 maart 2004*. De initiële vorderingen van de eisers werden zelfs nog

eerder ingesteld, namelijk bij dagvaardingen betekend *op 3 en 10 oktober 2003* en bij verzoekschriften neergelegd ter griffie *op 29 oktober 2003* … en *13 november 2003* …

In de dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring die de … (op 28 juni 2005) liet betekenen aan …, werd (uiteraard) ook naar déze claims verwezen.

Alle voormelde data (3 oktober 2003, 10 oktober 2003, 29 oktober 2003, 13 november 2003 en 12 maart 2004) liggen *minder van vier jaar* na 26 januari 2001, zijnde de *vroegst mogelijke* datum van levering en (dus ook) het *vroegst mogelijke* beginpunt van de verjaringstermijn bedoeld in artikel 47-2-725(1) van de Tennessee Code. Op díe tijdstippen was de (latere) vordering in tussenkomst en vrijwaring van de … dus (ook) *nog niet verjaard*.

Dit betekent dat de vordering in tussenkomst en vrijwaring van de …, die (pas) naderhand werd ingesteld bij dagvaarding betekend op 28 juni 2005, op dat ogenblik (28 juni 2005) *óók nog niet verjaard* was en dit overeenkomstig artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code.

vi) besluit

113. Uit dit alles volgt dat de vordering in vrijwaring van de … tegen … naar het (toepasselijke) recht van de staat Tennessee, *niet verjaard* is.

Anders dan … voorhoudt, werd alvast déze vordering (ten gronde) dus *niet laattijdig* ingesteld.

De rechtbank merkt op dat de conclusie misschien *anders* zou zijn geweest, indien de Verenigde Staten, bij hun toetreding tot het hoger aangehaalde Verjaringsverdrag, géén verklaring hadden afgelegd in de zin van artikel 36bis van dit verdrag. In dat geval zouden immers, in de voorliggende zaak, uitsluitend de relevante bepalingen uit het Verjaringsverdrag van toepassing zijn geweest (zie art. 8, 9.1, 10.2, 13 en 18.2 Verjaringsverdrag) - en dus *niet* het recht van de staat Tennessee, ook niet artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code.

114. Gelet op wat hoger reeds werd uiteengezet met betrekking tot de *grond* van deze (tijdig ingestelde) tussenvordering, die gesteund is op de artikelen 35.1, 35.2.a, 45 en 74 van het C.I.S.G. (zie hoger), moet dan ook worden besloten dat de tussenvordering in vrijwaring van de … tegen … integraal) gegrond moet worden verklaard.

Om analoge redenen dient, omgekeerd de (ondergeschikte) tussenvordering in vrijwaring van … tegen de … als *ongegrond* te worden afgewezen. Men ziet trouwens niet in op basis van welke rechtsgrond de … er, als *koper*, ooit toe gehouden zou kunnen zijn om …, als *verkoper*, te *vrijwaren* indien de laatstgenoemde *ook* zelf zou worden aangesproken door navolgende kopers.

D-2. OVERIGE PARTIJEN vs COCHRAN

i) rechtstreekse contractuele vordering?

115. Alle andere partijen dan de … hebben géén rechtstreekse contractuele band met … Deze laatste heeft, als verkoper, enkel een overeenkomst gesloten met (de rechtsvoorganger van) de …

Vruchteloos beroepen deze andere partijen zich op het *Belgisch* recht om voor te houden dat ook zij, niettegenstaande het ontbreken van rechtstreekse contractuele band, … *rechtstreeks* zouden kunnen aanspreken.

Dat (ook) de aanspraken van de … tegen … gesteund op de destijds gesloten *internationale koop-verkoop* en de artikelen 35.1, 35.2.a, 45 en 74 *van het C.I.S.G.* (zie hoger), nadien als een *toebehoren* van de zaak (mede) zouden zijn *overgedragen* aan alle navolgende kopers en dit op grond van artikel 1615 van het *Belgisch* Burgerlijk Wetboek, is helaas een al te voortvarende stelling. Dit zou slechts het

www.ipr.be www.dipr.be

geval zijn als *alle* betrokken rechtsverhoudingen onderworpen waren geweest aan het *Belgisch* recht (zie hoger).

116. Echter, de rechtsverhouding tussen … en de overige partijen is *niet* onderworpen aan het *Belgisch* recht.

Om te beginnen is (alleen) de rechtsvordering tussen … en de … onderworpen *aan het C.I.S.G.*, althans voor wat betreft de door dit verdrag geregelde aangelegenheden (zie hoger). De andere partijen hebben zelf géén internationale koop-verkoop van roerende zaken gesloten met …

De vraag of *ook derden*, en in het bijzonder *navolgende kopers*, rechten kunnen putten uit een internationale koop-verkoop van roerende zaken, is (opnieuw) een aangelegenheid die door het C.I.S.G. *niet geregeld* wordt.

Deze vraag moet dan ook worden opgelost volgens de *lex contractus*, d.i. het *nationaal recht* dat van toepassing is op de tusen … en (de rechtsvoorganger van) de … gesloten overeenkomst van koop-verkoop.

Zoals hoger reeds omstandig werd uiteengezet, is de *lex contractus* in dit geval het recht van de staat Tennessee en, bij uitbreiding, het (federaal) recht van de Verenigde Staten (zie hoger).

117. De mogelijkheid van derden om aanspraken te formuleren op grond van andermans contracten, hangt naar Angelsaksisch recht samen met de juridische ontwikkelingen inzake de leer van *"privity of contract"*, d.w.z. de vereiste van een *rechtstreekse contractuele band* om aanspraken te formuleren - m.a.w. de evenknie van wat, naar continentaal recht, voortvloeit uit het beginsel van de *relativiteit der overeenkomsten* (zie art. 1165 Burgerlijk Wetboek).

De rechtbank verwijst naar een aantal arresten van Britse en Amerikaanse hoven die voor deze evolutie baanbrekend zijn geweest.

Waar aanvankelijk nog werd aangenomen dat een benadeelde, bij gebreke van *"privity of contract"* (rechtstreekse contractuele band), géén verhaal kon hebben tegen de fabrikant van een gebrekkig goed (zie: Exchequer 6 juni 1842, *Winterbottom v. Wright*, 152 Eng. Rep. 402, http://www.lawrence.edu/fast/boardmaw/Wntbtm_Wr.html), werden dergelijke vorderingen gaandeweg wél aanvaard op grond van *"tort of negligence"* (foutaansprakelijkheid wegens miskenning van de zorgvuldigheidsplicht) (zie: New York Court of Appeals 14 maart 1916, *MacPherson v. Buick Motor Company*, 217 N.Y. 382, http://www.lawrence.edu/fast/boardmaw/MacPhrsn_Bu.html; House of·Lords 26 mei 1932, *Donoghue v. Stevenson*, 1932 A.C. 562, http://www.lawrence.edu/fast/boardmaw/Donogh_Pt1.html) en nog later zelfs op grond van *"strict liability"* (objectieve aansprakelijkheid) (zie: California Supreme Court 24 januari 1963, Greenman v. Yuba Power Products, 59 Cal.2d 57, zie o.m.: http://online.ceb.com/CalCases/C2/59C2d57.htm).

Het wettenrecht van de staat Tennessee sluit op deze evolutie aan, door uitdrukkelijk te bepalen dat *"privity not required"* is, m.a.w. dat een rechtstreekse contractuele band tussen benadeelde en aangesprokene *géén vereiste* is - niet alleen voor schadeclaims op grond van *"negligence"* (foutaansprakelijkheid) of *"strict liability"* (objectieve aansprakelijkheid), maar óók op grond van *"breach of warranty"* (miskenning van een garantieverplichting), *"including actions brought under the provisions of the Uniform Commercial Code"* (inclusief schadeclaims op basis van de bepalingen van het Eenvormig Wetboek van Koophandel) (zie art. 29-34-104 Tennessee Code).

118. Hoger werd reeds aangestipt dat de *"Uniform Commercial Code"* (Eenvormig Wetboek van Koophandel) van de staat Tennessee (Titel 47 Tennessee Code), inzake *"sales"* (overeenkomsten van koop-verkoop), voorziet in een *"implied warranty"* (impliciete garantieverplichting) die, behoudens andersluidende overeenkomst, rust op elke verkoper die *handelaar* in dergelijke goederen is - dat de verkochte waren *"merchantable"* (verkoopwaardig) zijn, wat (onder meer) inhoudt dat zij geschikt

www.ipr.be www.dipr.be

moeten zijn voor de normale doeleinden waarvoor zulke goederen worden gebruikt (zie art. 47-2-314(1) en (2)(c) Tennessee Code) (zie hoger).

Uit artikel 29-34-104 van de Tennessee Code volgt dat het, (ook) voor een schadeclaim op basis van *"warranty"* (garantieverplichting), *niet vereist* is dat de benadeelde een *rechtstreekse contractuele band* heeft met de aangesproken verkoper.

Op die manier kunnen navolgende kopers van een goed, zoals een eindverbruiker, zich óók richten tot vroegere verkopers, zoals de fabrikant en/of de verdeler -en dit zélfs op grond van de hoger bedoelde *"breach of implied warranty of merchantability"* (miskenning van de impliciete garantie van verkoopwaardigheid), die *krachtens de wet zelf* stilzwijgend begrepen is in de overeenkomst van koop-verkoop die door de aangesproken verkoper (enkel) *met zijn eigen koper* werd gesloten en waarbij de benadeelde zelf dus strikt genomen *geen partij* is.

Kortom, krachtens de artikelen 29-34-104 en 47-2-314 van de Tennessee Code geldt, ook naar het recht van de staat Tennessee, voor de navolgende kopers *omzeggens dezelfde regel* als naar Belgisch recht op grond van artikel 1615 van het Burgerlijk Wetboek (zie hoger).

ii) verjaring?

119. Zoals hoger reeds vermeld, bedraagt de verjaringstermijn voor schadeclaims wegens verkoop van gebrekkige-producten, voorzover zij berusten op de (contractuele) grondslag van *"breach of warranty"* (miskenning van een garantieverplichting), naar het recht van de staat Tennessee, slechts *vier jaar* vanaf het ogenblik dat deze zaken werden (aangeboden om te worden) geleverd (zie art. 29-28-103(a) en art. 47-2-725(1) Tennessee Code) (zie hoger).

De levering van de bewuste bussen "OFF-SHOOT-O" is alleszins geschied *in het voorjaar van 2001*, zoals onder meer kan worden afgeleid uit de facturen die door de heer … worden voorgelegd en die betrekking hebben op verkopen van “OFF-SHOOT-O", onder andere aan de eisers, in de periode van maart tot en met juni 2001 (stukken 1-145 …).

De rechtbank zal dan ook uitgaan van een (uiterste) datum van levering die, voor alle partijen samen, gemakshalve wordt gesitueerd *op 30 juni 2001*. Wat telt, is namelijk dat welke levering ook aan om het even welke partij *onmogelijk ná 30 juni 2001* kan hebben plaatsgevonden - aangezien op dat ogenblik (zelfs) de *schade* aan de door de eisers gekweekte azalea's zich reeds voltrokken had.

120. Alle tussenvorderingen van de partijen, andere dan de N.V. … tegen … werden, a.h.w. *per definitie*, pas ingesteld na 28 juni 2005 – zijnde de datum waarop de laatstgenoemde door de … werd gedagvaard in gedwongen tussenkomst en vrijwaring. De eerste van deze tussenvorderingen tegen ..; werd ingesteld door de heer … bij conclusie neergelegd ter griffie *op 19 oktober 2005*. Alle andere tussenvorderingen tegen … behalve die van de … (zie hoger), zijn *van nog latere datum*.

Alle bedoelde tussenvorderingen tegen …, zowel de *gewone* tussenvorderingen van de eisers als de tussenvorderingen in vrijwaring van de heer… en de … werden dus *méér dan vier jaar* na de (uiterste) datum van levering (30 juni 2005) ingesteld.

Déze vorderingen tegen … zijn dus - althans in zoverre zij steunen op een *contractuele* basis, t.w. de miskenning van een (impliciete) garantieverplichting (zie hoger) - naar het (toepasselijke) recht van de staat Tennessee, wél verjaard.

121. De rechtbank wijst de partijen erop dat de uitzonderingsbepaling van artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code, op grond waarvan de vordering in vrijwaring van de … tegen … *niet verjaard* werd geacht (zie hoger), *niet van toepassing* is ten aanzien van de overige partijen.

Immers, artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code laat énkel een afwijking van de principiële verjaringstermijn (van vier jaar) toe voor zij die een *"counterclaim"* (tegenvordering) of een *"third-party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) instellen.

Van een "counterclaim" (tegenvordering), zijnde een vordering van een oorspronkelijke verweerder tegen een oorspronkelijke eiser, is in dit verband alvast geen sprake. Integendeel, … werd zelf als (laatste) *verwerende partij* in de procedure betrokken. Tegen haar werden dan ook géén *"counterclaims"* (tegenvorderingen) ingesteld.

Van een *"third-party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) is slechts sprake wanneer een *derde*, d.w.z. een partij die nog niet in het geding is, door een oorspronkelijke verweerder in de procedure wordt betrokken. Dit is precies wat (alleen) de … gedaan heeft met …. – reden waarom haar vordering in vrijwaring, krachtens artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code, *niet verjaard* is (zie hoger).

De vorderingen van de overige partijen zijn echter géén *"third-party complaints"* (vorderingen *in tussenkomst* en vrijwaring) in de zin van artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code. Deze vorderingen werden immers *niet* ingesteld *tegen een derde*: op het ogenblik dat deze vorderingen werden ingesteld, was … rééds partij in het geding, aangezien zij al was gedagvaard in tussenkomst door de … op 28 juni 2005.

Niet alle vorderingen die, naar Belgisch recht, als *tussenvorderingen* kunnen worden bestempeld (zie art. 13 Gerechtelijk Wetboek), zijn derhalve ook *"third party complaints"* (vorderingen *in tussenkomst* en vrijwaring) in de zin van artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code. Voor het instellen van een nieuwe vordering *door een oorspronkelijke eiser* en dit *tegen een andere dan de oorspronkelijke verweerder*, voorziet de Tennessee Code namelijk - althans voor sommige gevallen - in specifieke procedureregels én een bijzondere verjaringstermijn (zie art. 20-1-119 Tennessee Code) (zie verder). Van een "*third party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring), in de zin van artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code, kan in dat geval dan ook *geen sprake* zijn.

Deze *"third party complaints"* (vorderingen *in tussenkomst* en vrijwaring), in de zin van artikel 47-2-725(5) van de Tennessee Code, zijn m.a.w. slechts gelijk te stellen met vorderingen die, naar Belgisch recht, moeten worden gekwalificeerd als vorderingen in (gedwongen) *tussenkomst* (zie art. 15 en 16, lid 2 Gerechtelijk Wetboek).

122. Volledigheidshalve stipt de rechtbank aan dat, volgens het procedurerecht van de staat Tennessee, voor de oorspronkelijke eiser soms uitdrukkelijk voorzien is in de mogelijkheid om later (alsnog) een andere partij dan de oorspronkelijke verweerder in het geding te betrekken.

Het gaat dan meer bepaald om procedures op basis van *"comparative fault"* (samenlopende fouten). De oorspronkelijke eiser kan dan, *binnen de negentig dagen* nadat de oorspronkelijke verweerder een derde partij heeft aangewezen als degene die, volgens de verweerder, heeft gezorgd voor of bijgedragen tot de schade waarvoor de eiser vergoeding claimt, ook zélf overgaan tot het instellen van een (hoofd- of tussen)vordering tegen deze derde partij - zelfs indien deze vordering, volgens de gewone verjaringsregels, op dat ogenblik reeds *verjaard* zou zijn (zie art. 20-1-119(a) en (b) Tennessee Code).

Deze afwijking van de gewone verjaringsregels geldt echter, bij wijze van (restrictief op te vatten) uitzondering, *uitsluitend* in de hierboven bedoelde hypothese (zie art. 20-1-119(c) Tennessee Code). Daarbuiten gelden dus enkel de principiële verjaringstermijnen.

123. Toegepast op de voorliggende zaak, moet vooreerst worden opgemerkt dat - in de mate dat het voormelde artikel 20-1-119 van de Tennessee Code een (bijkomende) *verjaringsregel* bevat - dit artikel niet zomaar kan worden beschouwd als zuiver procedurerecht, dat als *lex fori* uitsluitend zou

kunnen worden toegepast door de rechtbanken en hoven van de staat Tennessee, maar wel degelijk een onderdeel vormt van de *lex contractus* die van toepassing is op de door … gesloten overeenkomst van koop-verkoop (zie art. 10.1.d E.V.O.) (zie hoger).

Echter, voorzover de eisers, de heer … de … en/of de … zich zouden beroepen op de "extra termijn" van negentig dagen waarin artikel 20-1-119 van de Tennessee Code voorziet, zou dit tevergeefs zijn. De toepassingsvoorwaarden van artikel 20-1-119(a) van de Tennessee Code zijn in dit geval namelijk niet vervuld.

Immers, aangenomen dat men in de voorliggende zaak al te maken heeft met *"comparative fault"* (samenlopende fouten) in de zin van artikel 20-1-119(a) van de Tennessee Code, staat vast dat … niet door de oorspronkelijke (of later tussengekomen) *eisende* partij(en) werd gedagvaard in tussenkomst, maar wel door de … zijnde een (weliswaar later tussengekomen) *verwerende* partij, en dit via een *"third party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) (zie hoger). Voor déze hypothese zijn de bepalingen van artikel 20-1-119 van de Tennessee Code kennelijk niet bedoeld.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat de termijn van negentig dagen, waarvan sprake in artikel 20-1-119(a) en (b) van de Tennessee Code, door géén van de betrokken partijen werd gerespecteerd. Immers, … werd door de … al gedagvaard in gedwongen tussenkomst en vrijwaring *op 28 juni 2005*. De eerstvolgende tussenvordering tegen … werd ingesteld door de heer …, bij conclusie neergelegd ter griffie *op 19 oktober 2005* - dit is *méér dan negentig dagen* na 28 juni 2005. Alle overige tussenvorderingen tegen … zijn *van nog latere datum*.

124. Uit dit alles volgt dat, anders dan de tussenvordering in vrijwaring van de … (zie hoger), alle overige tussenvorderingen tegen … zowel de gewone tussenvorderingen van de eisers als de tussenvorderingen in vrijwaring van de heer …, de …, de … en de … - althans in zoverre zij gesteund zijn op een (contractuele) garantieverplichting voor gebreken van de verkochte zaak, *verjaard* zijn, aangezien zij niet werden ingesteld binnen de (principiële) verjaringstermijn van *vier jaar* die naar het (toepasselijke) recht van de staat Tennessee van toepassing is.

Wat déze (tussen)vorderingen en déze (contractuele) rechtsgrond betreft, is het verweer van … dat zij *laattijdig* werden ingesteld dus alvast wel gegrond.

iii) alternatieve rechtsgronden?

125. Zowel de eisers als de …, de heer … en de … steunen hun respectieve tussenvorderingen tegen … *ondergeschikt*, d.w.z. voorzover zij *ongegrond* zouden zijn *op contractuele basis*, (ook) op een vermeende *onrechtmatige daad* en/of een vermeende *objectieve (product)aansprakelijkheid*.

Aangezien deze tussen vorderingen tegen … althans in zoverre zij uitgaan van alle andere partijen dan de … (inderdaad) ongegrond zijn in de mate dat zij op een contractuele basis steunen, meer bepaald *wegens verjaring* (zie hoger), dient de rechtbank zich thans ook over deze alternatieve rechtsgronden te buigen.

126. Wat het toepasselijke recht betreft, moet andermaal worden vastgesteld dat tussen de Verenigde Staten en België (nog) géén internationaal verdrag van kracht is met regels tot aanwijzing van het toepasselijke recht voor aanspraken wegens *foutaansprakelijkheid en/of productaansprakelijkheid* in zaken die aanknopingen hebben met de beide voornoemde staten.

De Conventie van Den Haag van 2 oktober 1973 inzake de wet die van toepassing is op de *productenaansprakelijkheid*, werd alvast door België nooit bekrachtigd.

De Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing op niet-contractuele verbintenissen ("Rome II"), *Pb. L* 199, 31 juli 2007, p. 40, is slechts van toepassing op schadeveroorzakende gebeurtenissen die zich hebben

www.ipr.be www.dipr.be

voorgedaan *na 11 januari 2009* (zie art. 31-32). Vóór deze datum bestonden er in deze materie nog géén Europese instrumenten met (uniforme) verwijzingsregels.

Het Belgisch W.I.P.R. bepaalt slechts het recht dat van toepassing is op rechtshandelingen en rechtsfeiten die zich hebben voorgedaan *na 1 oktober 2004* (zie art. 127, § 1 en art. 140, lid 1 W.I.P.R.) (zie hoger).

Aangezien de onrechtmatige daad en/of grond van productaansprakelijkheid die thans aan … wordt verweten, zich heeft voorgedaan (uiterlijk) *in het voorjaar van 2001* (zie hoger) - dit is dus (lang) vóór 1 oktober 2004 en (zeker) vóór 11 januari 2009 - moet men dus, om het toepasselijke (buitencontractueel) aansprakelijkheidsrecht te achterhalen, toepassing maken van het (nog niet gecodificeerd) internationaal privaatrecht zoals dat in België gold vóór 1 oktober 2004.

127. De wetten van politie en veiligheid verbinden allen die binnen het grondgebied wonen (zie art. 3, lid 1 (oud) Burgerlijk Wetboek, zoals van toepassing op 30 juni 2001).

Op basis van deze (thans opgeheven) wettelijke bepaling, werd aangenomen dat, in zaken met aanknopingen naar verschillende staten, de buitencontractuele aansprakelijkheid in principe werd beheerst door de zgn. lex loci delicti commissi, d.w.z. de wet van de plaats waar de onrechtmatige daad werd gepleegd (zie o.m.: Cass. 17 mei 1957, Pas. 1957, I, p. 1111, concl. Proc.-Gen. R. HAYOIT DE·TERMICOURT; Cass. 30 oktober 1981, Arr. Cass. 1981-82, p. 318; A. HEYVAERT, Belgisch Internationaal Privaatrecht, een Inleiding, Gent, Mys & Breesch, 1999, p. 182-183, nr. 424; G. VAN HECKE en K. LENAERTS, Internationaal Privaatrecht, in Algemene Practische Rechtsverzameling, Gent, Story-Scientia, 1986, p. 342, nr. 763 en p. 346, nr. 775).

Tot de verwijzingscategorie van de onrechtmatige daad, behoorde (en behoort) onder meer de vraag naar de termijnen van verjaring of verval (zie o.m.: A. HEYVAERT, o.c., p. 184, nr. 426).

Onder dezelfde verwijzingscategorie viel (en valt) ook de vraag naar de constitutieve bestanddelen die moeten zijn vervuld opdat de aangevoerde (fout-c.q. risico)aansprakelijkheid zou kunnen worden aangenomen (zie o.m.: G. VAN HECKE en K. LENAERTS, o.c., p. 343, nr. 764).

128. Zowel de vorderingen op basis van *foutaansprakelijkheid* als deze op basis van (objectieve) *productaansprakelijkheid*, dienen bijgevolg op hun gegrondheid te worden beoordeeld volgens het recht van de staat waar de aangevoerde onrechtmatige daad werd gepleegd c.q. waar de voorwaarden van de beweerde (objectieve) productaansprakelijkheid zich in concreto zouden hebben verenigd.

Die staat kan, wat … betreft, onmogelijk *België* zijn. Immers, … heeft, in het kader van de voorliggende zaak, *geen enkele handeling* gesteld op Belgisch grondgebied. … heeft, als dusdanig, omzeggens *niets* met België maken.

Als er aan … al enige foutieve handeling of een gebrek aan zorgvuldigheid zou kunnen worden verweten, dan kan deze zich slechts hebben voorgedaan ten tijde van de vervaardiging en/of de verpakking van het product - zoals overigens ook gesuggereerd wordt door het college van deskundigen (zie hoger).

Dit alles heeft zich hoegenaamd niet voltrokken in België, maar uitsluitend *in de Verenigde Staten* – hetzij *in Arkansas*, waar de fabriek van … zich bevindt waar de geleverde hoeveelheid “OFF-SHOOT-O” in opdracht van … *de facto* werd gemaakt (West Helena), hetzij *in Tennessee*, waar zowel … (Memphis) als … (Collierville) hun hoofdvestiging hebben.

129. Mede bij gebrek aan voldoende (objectieve) gegevens omtrent het precieze verloop van het productie- en verpakkingsproces van het bewuste lot "OFF-SHOOT-O" in de Verenigde Staten, wenst de rechtbank in het midden te laten wat er juist zou kunnen zijn misgelopen en wáár dit dan wel zou zijn gebeurd.

De rechtbank kan zich namelijk beperken tot de vaststelling dat de tussenvorderingen van de eisers, de heer …, de …, de … en de … tegen … - óók in zoverre zij gesteund zijn op een eventuele fout- of (objectieve) productaansprakelijkheid - zowel naar het recht van de staat *Tennessee* als naar het recht van de staat *Arkansas*, hoe dan ook onherroepelijk *verjaard* zijn.

Deze vaststelling zal hierna kort worden toegelicht (zie verder).

130. Volgens het recht van de staat *Tennessee* dient een dergelijke vordering tot vergoeding van stoffelijke schade te worden ingesteld binnen een termijn van *drie jaar* na de voltrekking van de *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) (zie art. 29-28-103(a) samen met art. 28-3-105 Tennessee Code).

Ook in dit verband kan worden gewezen op een mogelijke *afwijking* van deze principiële verjaringstermijn voor wie zijn aanspraak formuleert via een *"counterclaim"* (tegenvordering), een *"third party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) of een *"crossclaim"*, d.i. een tussenvordering tussen partijen van *dezelfde kant* (eisers of verweerders) onderling (zie art. 28-1-114(a) Tennessee Code; vgl. art. 47-2-725(5) Tennessee Code).

Maar zoals ook hoger reeds werd vastgesteld, zijn de tegen … ingestelde tussenvorderingen – met uitzondering van die van de … - géén *"counterclaim "* (tegenvordering) of *"third party complaint"* (vordering in tussenkomst en vrijwaring) en zelfs geen *"cross-claim"* (onderlinge tussenvordering) in de zin van artikel 28-1-114(a) van de Tennessee Code.

Al deze tussenvorderingen tegen … zijn en blijven dan ook onderworpen aan de gewone verjaringstermijn van *drie jaar*.

131. Dezelfde verjaringstermijn geldt ook volgens het recht van de staat *Arkansas*, dat vervat ligt in de *Arkansas Code* (Wetboek van Arkansas) (zie: http://www.arkleg.state.ar.us/SearchCenter/Pages/ArkansasCodeSearchResultPage.aspx).

Ook naar het recht van de staat Arkansas bedraagt de verjaringstermijn voor dergelijke vorderingen slechts *drie jaar* vanaf de voltrekking van de *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) (zie art. 16-56-105(1), (3) en/of (6) Arkansas Code)·.

Anders dan de Tennessee Code (zie hoger), bevat de Arkansas Code géén uitzonderingen op de gewone verjaringsregels voor wie zijn aanspraak formuleert *bij wege van tegen- of tusseneis* - behoudens de mogelijkheid van een verweerder om zich *te allen tijde* tegen de eisende partij te keren, tot beloop van (het voorwerp van) diens hoofdeis, via een zgn. *"setoff"*. Dit is een *tegenvordering*, gesteund op een zelfde of andere rechtsgrond dan de hoofdeis, die ertoe strekt om de claim van de eiser, voorzover gegrond, via compensatie te (doen) herleiden tot een lager bedrag (zie art. 16-56-102 Arkansas Code).

Het moge duidelijk zijn dat géén van de tegen … ingestelde tussenvorderingen kan worden gekwalificeerd als een dergelijke *"setoff"* (tegenvordering) in de zin van artikel 16-56-102 van de Arkansas Code. Ook met toepassing van het recht van de staat Arkansas zijn en blijven deze tussenvorderingen tegen … derhalve onderworpen aan de gewone verjaringstermijn van *drie jaar*.

132. De *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) is, wat betreft de hier bedoelde tussenvorderingen tegen … op grond van foutaansprakelijkheid of objectieve productaansprakelijkheid, het *ontstaan van schade* aan de door de eisers gekweekte azalea's door het gebruik van het product "OFF-SHOOT-O", dat zogezegd op een foutieve of onzorgvuldige wijze zou zijn gemaakt en/of verpakt in opdracht van ...

Deze *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) heeft zich voltrokken in het voorjaar van 2001, d.w.z. *uiterlijk op 30 juni 2001* (zie hoger).

www.ipr.be www.dipr.be

Alle tussenvorderingen werden tegen … ingesteld *ná 28 juni 2005*, zijnde de datum waarop ... door de … in tussenkomst werd gedagvaard.

Al deze vorderingen werden dus *méér dan drie jaar* na de (uiterste) datum van de *"cause of action"* (oorzaak van de vordering) ingesteld - en dus *buiten* de toepasselijke verjaringstermijn, zowel volgens het recht van de staat *Arkansas* (zie art. 16-56-105 Arkansas Code) als volgens het recht van de staat *Tennessee* (zie art. 47-2-725(1) en art. 28-1-105 Tennessee Code).

133. Voor alle duidelijkheid weze opgemerkt dat het inleiden van een *procedure in kortgeding* (voor een Belgische rechtbank) *géén grond tot stuiting of schorsing* van een lopende verjaringsterrmijn oplevert.

De omstandigheid dat de eisende partij voordien een procedure in kortgeding heeft ingeleid, inzonderheid tot aanstelling van een gerechtsdeskundige, kan alléén een rol spelen bij de beoordeling van de vraag of de (door de rechtbank in te vullen) *"korte termijn"* in de zin van artikel 1648 van het (Belgisch) Burgerlijk Wetboek al dan niet werd nageleefd (zie hoger).

Maar voor het overige is een *vordering ten gronde* alleszins vereist vóór het verstrijken van de voorgeschreven verjaringstermijn. Dit is niet alleen het geval naar *Belgisch* recht (zie art. 2244 Burgerlijk Wetboek; zie o.m.: Cass. 17 februari 1989, *Arr. Cass*. 1988-89, p. 691), maar - gelet op de inhoud van het juridisch concept *"limitation of actions"* (verjaring) zélf (zie Titel 16, Ondertitel 5, Hoofdstuk 56 Arkansas Code en art. 28-1-101 Tennessee Code) - óók naar het recht van de staat Arkansas en dat van de staat Tennessee.

134. Uit het bovenstaande volgt dat de tussenvorderingen van alle andere partijen dan de … ingesteld tegen … - zowel de *gewone* tussenvorderingen van de eisers als de tussenvorderingen *in vrijwaring* van de heer …, de … en de … - óók in zoverre zij berusten op een eventuele *fout- en/of objectieve (product)aansprakelijkheid - verjaard* zijn, aangezien zij niet werden ingesteld binnen de naar het (toepasselijke) recht van de staat Arkansas of de staat Tennessee voorgeschreven termijn van *drie jaar*.

Derhalve is het verweer van … dat de bedoelde tussenvorderingen *laattijdig* zijn, ook wat deze alternatieve rechtsgronden betreft, opnieuw gegrond.

Dit betekent dus dat, buiten de vordering in vrijwaring van de N.V. … (zie hoger), alle andere tussenvorderingen die tegen …werden ingesteld stuk voor stuk (integraal) moeten worden afgewezen als *ongegrond* en dit *wegens verjaring*.

De (ondergeschikte) tussenvordering in vrijwaring van … tegen de … (zie hoger), lijkt dan ook veeleer *zonder voorwerp* te vallen.

135. Louter ten overvloede stipt de rechtbank aan dat de hoger bedoelde tussenvorderingen tegen … gesteund op een mogelijke fout- en/of objectieve (product)aansprakelijkheid, óók indien zij *naar Belgisch recht* dienden te worden beoordeeld, hoe dan ook als *ongegrond* zouden zijn afgewezen.

Immers, gesteund op een beweerde (buitencontractuele) foutaansprakelijkheid zouden deze tussenvorderingen, naar Belgisch recht, moeten worden afgewezen wegens het principiële *verbod van samenloop* van contractuele en buitencontractuele aansprakelijkheid. Het is niet omdat een contractuele aansprakelijkheidsvordering ongegrond wordt verklaard omdat zij *verjaard* is, dat er het samenloopverbod niet meer zou spelen en een buitencontractuele aansprakelijkheidsvordering plos (weer) mogelijk zou zijn. Overigens is, in hoofde van … géén concrete (buitencontractuele) fout of nalatigheid aangetoond: het bestaan van schade houdt op zichzelf nog geen bewijs in van een fout (zie hoger).

Maar ook op basis van de (Belgische) Wet Productaansprakelijkheid zouden deze tussenvorderingen gedoemd zijn geweest om te mislukken, niet alleen wegens het verstrijken van (opnieuw) de voorgeschreven *verjaringstermijn* van *drie* jaar (zie art. 12, § 1 W.P.A.), maar ook wegens het voorwerp van de schadeclaims, die immers geenszins strekken tot schadeloosstelling voor goederen die zich situeren *in de privésfeer* van de benadeelden (zie art. 11, § 2 W.P.A.).

Dienaangaande kan worden verwezen naar wat hoger reeds werd uiteengezet met betrekking tot de alternatieve rechtsgronden waarop (ook) de verschillende hoofd- en tussenvorderingen tegen de …, de heer … en de … (ondergeschikt) waren gesteund (zie hoger).

[….]

DE RECHTBANK,

RECHT DOENDE OP TEGENSPRAAK,

Met inachtneming van de artikelen 2, 33, 34, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Zegt voor recht dat de zaak A.R. 03/4102/A en de zaak A.R. 03/4187/A zijn samengevoegd, in die zin dat de zaak-A.R. 03/4187/A werd gevoegd bij de zaak A.R. 03/4102/A.

Verklaart zich **internationaal bevoegd** om kennis te nemen van het onderhavig geschil, in zijn geheel genomen.

Neemt, voor zoveel als nodig, akte van de vrijwillige tussenkomst van de heer …, van de heer … en van de … en van de gedwongen tussenkomst van de … en van … in het onderhavige geding.

A.

Verklaart de hoofdvordering van de heer … tegen de heer …. ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond**.

Verklaart de respectieve tussenvorderingen van de heer …, de …, de heer …, de heer …, de heer…, de heer …, de heer … en de heer … ieder wat hem/haar betreft, tegen … ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond**.

Verklaart de respectieve hoofd- en tussenvorderingen van de heer…, de …, de heer …, de heer…, de heer…, de … en de heer… en de respectieve tussenvorderingen van de heer … en de heer …, ieder wat hem/haar betreft, tegen de heer …, de …, de … en/of de … ontvankelijk, toelaatbaar en in de hiernavolgende mate **gegrond.**

Veroordeelt de heer … en de … **in solidum** tot betaling van:

- aan de … vennootschap naar Nederlands recht: de som van **VIERENZEVENTIGDUIZEND HONDERD NEGENTIG EURO (74.190,00 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling;
- aan de heer … de som van **TWEEËNVIJFTIGDUIZEND ZEVENHONDERD NEGENENVEERTIG EURO EN NEGENENDERTIG CENT (52.749,39 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per.jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve bebetaling;
- aan de heer … de som van **ACHTENTWINTIGDUIZEND TWEEHONDERD NEGENENVIJFTIG EURO EN ZESENTACHTIG CENT (28.259,86 EUR)**, te

www.ipr.be www.dipr.be

vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling;

- aan de …: de som van **VIERENVIJFTIGDUIZEND VIERHONDERD ACHTENDERTIG EURO EN EENENNEGENTIG CENT (54.438,91 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling;
- aan de heer …: de som van **ZEVENTIENDUIZEND TWEEHONDERD DRIEENVIJFTIG EURO EN NEGENENTACHTIG CENT (17.253,89 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling;
- aan de heer … de som van **TWEEËNTWINTIGDUIZEND HONDERD ACHTENZEVENTIG EURO EN VIERENTWINTIG CENT (22.178,24 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 29 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 29 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Veroordeelt de …, de … en de … **in solidum** tot betaling van:

- aan de heer …: aan de som van **ÉÉNENTWINTIGDUIZEND VIERHONDERD TWEEËNVEERTIG EURO EN NEGENENZEVENTIG CENT (21.442,79 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 10 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 10 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Veroordeelt de … en de …, daarenboven, **in solidum** tot betaling van:

- aan de heer …. de som van **DUIZEND TWEEHONDERD NEGENENDERTIG EURO EN ZEVENENVEERTIG CENT (1.239,47 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 10 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 10 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Veroordeelt de … en de … **in solidum** tot betaling van:

- aan de heer … de som van **ZEVENTIENDUIZEND VIJFHONDERD EN TIEN EURO EN ZEVENTIG CENT (17.510,70 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 3 oktober 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet van 3 oktober 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Veroordeelt de …, de heer … en de … **in solidum** tot betaling van:

- aan de heer … : de som van **ÉÉNENVIJFTIGDUIZEND VIERHONDERD ÉÉNENVEERTIG EURO EN ACHTENVEERTIG CENT (51.441,48 EUR)**, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan 5 % per jaar van 1 juni 2001 tot 13 november 2003 en met de gerechtelijke intrest aan dezelfde rentevoet op deze hoofdsom en vergoedende intresten (samen) van 13 november 2003 tot de datum van effectieve betaling.

Wijst de voormelde respectieve hoofd- en tussenvorderingen, voor al het overige, af als ongegrond.

B.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van de … tegen … ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond.**

Verklaart de tussenvorderingen in vrijwaring van de … tegen de …, de heer … en de … ontvankelijk, toelaatbaar en in de hierna volgende mate **gegrond.**

Veroordeelt de …, de heer … en de … **in solidum** om de … te **vrijwaren** voor alle bedragen, in hoofdsom en intresten, die de … daadwerkelijk zou betalen aan de heer … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub A** – met dien verstande dat, wat de … betreft, deze veroordeling tot vrijwaring van de … slechts geldt onder aftrek van de bedongen **franchise** van DUIZEND TWEEHONDERD NEGENENDERTIG EURO EN ZEVENENVEERTIG CENT (1.239,47 EUR).

Veroordeelt de …, daarenboven, om de … ook te **vrijwaren** voor alle gerechtskosten die ten laste worden gelegd of gelaten van de …, zoals hierna bepaald.

C.

Verklaart de tussenvorderingen in vrijwaring van de … tegen de … en … ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond.**

Verklaart de tussenvorderingen in vrijwaring van de … tegen de heer … en de … ontvankelijk, toelaatbaar en in de hierna volgende mate **gegrond**.

Veroordeelt de heer … en de … **in solidum** om de … **te vrijwaren** voor alle bedragen, in hoofdsom en intresten, die de … daadwerkelijk zou betalen aan heer … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub A** en/of aan de … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub B**.

D.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van de … tegen … ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond.**

Verklaart de tussenvorderingen in vrijwaring van de … tegen de heer …. en de … ontvankelijk, toelaatbaar en in de hierna volgende mate **gegrond**.

Veroordeelt de heer … en de … **in insolidum** om de … te **vrijwaren** voor alle bedragen, in hoofdsom en intresten, die de … daadwerkelijk zou betalen aan de heer … en/of aan de heer … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordelingen **sub A**.

E.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van de heer … tegen … ontvankelijk en toelaatbaar maar **ongegrond**.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van de heer … tegen de … ontvankelijk, toelaatbaar en de hierna volgende mate **gegrond**.

Veroordeelt de … om de heer … te **vrijwaren** voor alle bedragen, in hoofdsom en intresten, die de heer … daadwerkelijk zou betalen aan de …, de heer …, de heer …, de heer … en/of de heer … in uitvoering van de hogervermelde veroordelingen **sub A**, aan de … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub B**, aan de … uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub C** en/of aan de … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub D.**

F.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van de … tegen … ontvankelijk, toelaatbaar en in de hierna volgende mate **gegrond**.

Veroordeelt … om de … te **vrijwaren** voor alle bedragen, in hoofdsom en intresten, die de … zou betalen aan de …, de heer …, de heer …, de heer…, de heer …, de heer …, de heer … en/of de heer … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordelingen **sub A**, aan de … in uitvoering van de hoger

bedoelde veroordeling **sub B**, aan de … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub C**, aan de in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub D** en/of aan de heer … in uitvoering van de hoger bedoelde veroordeling **sub E**.

G.

Verklaart de tussenvordering in vrijwaring van … tegen de … ontvankelijk en toelaatbaar maar, voorzover niet **zonder voorwerp**, dan minstens **ongegrond**.

H.

Veroordeelt de … en de … (samen), de …, de heer … en de … ieder tot *één tiende* en … tot *drie vijfde* van de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de heer …, de heer … de heer …, de heer …., de … en de heer …:
  * dagvaarding en rolrecht (AR 03/4102/A): 369,12 euro
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
  * expertise: 7 x 3.559,13 euro = 24.913,91 euro
- aan de zijde van de heer …
  * dagvaarding en rolrecht (K 86/01): 190,48 euro
- aan de zijde van de … en de heer …
  * dagvaarding en rolrecht (K 85/01): 114,63 euro
- aan de zijde van de heer … en de heer …
  * dagvaarding en rolrecht (K 84/01): 208,73euro
- aan de zijde van de heer …
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding) : 109,07 euro
  * expertise: 3.559,13 euro
- aan de zijde van de heer …
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
  * expertise: 3.559,13 euro

Veroordeelt de … en de … (samen), de …, de heer … en de … ieder tot *één vierde* van de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de heer …, de …, de heer … de heer … de heer … de … en de heeer …:euro
  * rechtsplegingvergoeding (ten gronde): 7.000,00 euro
- aan de zijde van de heer …
  * rechtsplegingsvergoeding (ten grond): 2.000,00 euro
- aan de zijde van de heer …
  * rechtsplegingsvergoeding (ten gronde) : 2.500,00 euro

Veroordeelt de heer … tot de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de heer …
  * dagvaarding en rolrecht (AR 03/4187/A): 237,97 euro

Veroordeelt de … tot de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de …
  * dagvaarding in tussenkomst: 191,40 euro

Veroordeelt de …, de heer … en de … ieder tot *één derde* van de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de …
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
  * rechtsplegingsvergoeding (vrijwaring): 1.200 euro

Veroordeelt de heer … en de … ieder tot de *helft* van de hierna volgende gerechtskosten:

- aan de zijde van de …

* rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
* rechtsplegingsvergoeding (vrijwaring): 1.200 euro

Veroordeelt de … tot de hierna volgende gerechtskosten:
- aan de zijde van de heer …:
  * dagvaarding in tussenkomst …: 202,34 euro
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
  * rechtsplegingsvergoeding (vrijwaring): 1.200,00 euro

Veroordeelt … tot de hierna volgende gerechtskosten:
- aan de zijde van de …
  * verzoek verkorting termijnen (kortgeding): p.m.
  * grossen beschikking verkorting termijnen: p.m.
  * dagvaarding in tussenkomst … (kortgeding): p.m.
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro
  * dagvaarding in tussenkomst … (ten gronde): 1.604,14 euro
  * rechtsplegingsvergoeding (vrijwaring): 1.200,00 euro
- aan de zijde van …
  * rechtsplegingsvergoeding (kortgeding): 109,07 euro

Veroordeelt de heer …, de …, de heer …, de heer …, de heer …, de …, de heer …, de heer … en de heer … ieder tot *één negende* van de hierna volgende gerechtskosten:
- aan de zijde van …
  * rechtsplegingsvergoeding (tusseneisen): 7.000,00 euro

Veroordeelt de …, de … de … en de heer … ieder tot *één vierde* van de hierna volgende gerechtskosten:
- aan de zijde van …
  * rechtsplegingsvergoeding (tusseneisen in vrijwaring): 1.200,00 euro

Veroordeelt de … tot de hierna volgende gerechtskosten:
- aan de zijde van de …
  * rechtsplegingsvergoeding (tusseneis in vrijwaring): 1.200,00 euro

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de eerste burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op **NEGEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN**, waar aanwezig waren:
Augustus GOEGEBUER, alleenzetelend rechter;
Elly DHONT, griffier.

Formulieren en brieven Europese betalingsbevelprocedure

Vredegerecht te Tongeren, formulier D van 27 november 2009

Inzake Rep.nr. 3970/2009

Eensluidend afschrift uit de oorspronkelijke stukken berustende ter griffie van het vredegerecht Tongeren-Voeren, zetel Tongeren.

Beslissing tot afwijzing van het verzoek om een Europees betalingsbevel

Formulier D Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Vredegerecht kanton Tongeren-Voeren, zetel Tongeren

Adres Kielenstraat 22 bus 5

Postcode	Stad	Land
3700	TONGEREN	BELGIE

Zaaknummer	09B261 Rep. R. 3970/2009
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)
Tongeren	27. 11. 09
Handtekening en/of stempel	

Ingrid [illegible] Griffier. Rita STRUYP, Vrederechter.

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
01	[redacted]		[redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land NEDERLAND
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code 01	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing) [redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land NEDERLAND
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code 03	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam DOCKERS Alex		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres Molenstraat 72	Postcode 8790	Stad Waregem	Land BELGIË
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit *** gerechtsdeurwaarder	Andere gegevens *** ref. RE090684		
Code 02	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens *** [redacted]		

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Het gerecht heeft uw verzoek om een Europees betalingsbevel onderzocht overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1896

01 Het verzoek valt niet onder de werkingssfeer van artikel 2 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a).
02 Het verzoek heeft geen betrekking op een grensoverschrijdende zaak in de zin van artikel 3 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
03 Het verzoek heeft geen betrekking op een geldvordering die opeisbaar is geworden zoals bedoeld in artikel 4 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
04 Het gerecht is niet bevoegd overeenkomstig artikel 6 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
05 Het verzoek voldoet niet aan de vereisten als bedoeld in artikel 7 van de Verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
06 Het verzoek is kennelijk ongegrond (Artikel 11, lid 1, punt b)).
07 Het verzoek werd niet aangevuld of gecorrigeerd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 9, lid 2, en artikel 11, lid 1, punt c)).
08 Het verzoek werd niet gewijzigd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 10 en artikel 11, lid 1, punt d)).

Redenen voor de afwijzing (gelieve de code te gebruiken)

Code	Nadere informatie, indien nodig
07	niet rechtsgeldige vertegenwoordiging naar Belg. recht (art 26 verorden. 1896/2006 dd.12/XII/2006)
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig

Tegen deze afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. Een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of enige andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet, blijft echter mogelijk.

Rolnr : 09B261
Rep.nr : 3970/2009

Inzake : [redacted]
t/ [redacted]

Laatste blad

Voor eensluidend afschrift,

Afgeleverd aan gerechtsdeurwaarder DOCKERS Alex
Uw ref. :
te TONGEREN op 27 november 2009

De griffier,

Ingrid ROSQUIN

Vrijgesteld van het griffierecht
(art. 280,2 Wetb. Reg)
Afschrift ter kennisgebracht in
uitvoering van 11 EBB-VO van de wet van 12-12-2006

DIKAIOMA
gerechtsdeurwaarderskantoren
Waregem - Ieper
BV's onder vorm van BVBA

Dikaioma Waregem

vennoten
Dockers Alex
gerechtsdeurwaarder
Dockers Karolien
kandidaat-gerechtsdeurwaarder
partner
Vandenabeele Pieter
kandidaat-gerechtsdeurwaarder
adres
Molenstraat 72
8790 Waregem
administratie
telefoon +32 56 62 61 60
telefax +32 56 60 86 15
e-mail studie@gdw-dockers.be
website www.dikaioma.be
KBO nr. 0885.374.626
derdenrekening
468-2022001-05
kantooruren
elke werkdag in de voormiddag
van 10.00 tot 12.00 uur
en enkel op woensdag en donderdag
van 14.00 tot 16.00 uur

Dikaioma Ieper

vennoot
Vanthournout Mia
gerechtsdeurwaarder
licentiaat in de rechten
adres
Surmont de Volsbergestraat 20
8900 Ieper
administratie
telefoon +32 57 21 25 50
telefax +32 57 21 33 50
e-mail studie@gdw-vanthournout.be
website www.dikaioma.be
KBO nr. 0808.500.542
kantooruren
elke werkdag van 8.30 tot 10.00 uur

Geachte,
Naar aanleiding van het telefonisch contact van 24 FEB. 2010 zend ik u deze terug.
Hoogachtend,
[redacted]

em, 23 februari 2010

Mevrouw/Mijnheer Hoofdgriffier
Bank van Koophandel te Antwerpen
Korplaats 20 bus 7

Antwerpen

Gelieve in bijlage bij dit schrijven een verzoekschrift Europees Betalingsbevel in 2-voud te willen vinden vergezeld van de overtuigingsstukken, alsook een griffiebon ten belope van € 52,00.

Mag ik U vriendelijk verzoeken :

- een afgestempeld exemplaar van het verzoekschrift over te maken aan ons kantoor.
- ons kantoor te informeren over de vooruitgang in de procedure, en meer in het bijzonder of de kennisgeving aan de verwerende partij per gerechtsdeurwaardersexploot of per gerechtsbrief conform art. 1030 Ger.W. dient te gebeuren.
- ons kantoor de ondertekende formulieren A + E te bezorgen indien Uw rechtbank opteert voor kennisgeving per gerechtsdeurwaardersexploot. Na het verstrijken van 1 maand te rekenen vanaf de betekeningsdatum zal ons kantoor de uitvoerbare formulieren A + E + G opvragen door neerlegging van het betekeningsexploot op Uw rechtbank.
- ons kantoor een kopij van Uw gerechtsbrief en een kopij van formulier E over te maken indien Uw rechtbank opteert voor kennisgeving per gerechtsbrief. Gelieve in voornoemde situatie na het verstrijken van de verzetstermijn van 1 maand na kennisgeving ons kantoor de uitvoerbare formulieren A + E + G te bezorgen.

Inmiddels verblijf ik met de meeste hoogachting,

Gerechtsdeurwaarder
DOCKERS Alex

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, formulier D van 12 februari 2010

Beslissing tot afwijzing van het verzoek om een Europees betalingsbevel

Formulier D — Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Rechtbank Eerste Aanleg Turnhout

Adres Kasteelplein 1

Postcode	Stad	Land
2300	Turnhout	België

Zaaknummer	09/1996/B
Gedaan te: Turnhout	Datum (dag/maand/jaar): 12/02/2010

Handtekening en/of stempel A. Vancutsem, toegevoegd rechter, bijgestaan door S. Nietvelt, afgev. Griffier

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)
01	[redacted]	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]; Stad: [redacted]; Land: Nederland
	Telefoon ***:	Fax ***:
	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:
01	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: [redacted]	Identificatiecode (indien van toepassing)
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]; Stad: [redacted]; Land: Nederland
	Telefoon ***:	Fax ***:
	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:
03	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: Dockers Alex	Identificatiecode (indien van toepassing): Gerechtsdeurwaarder
	Adres: Molenstraat 72	Postcode: 8790; Stad: Waregem; Land: België
	Telefoon ***:	Fax ***:
	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)
	Adres	Postcode; Stad; Land
	Telefoon ***:	Fax ***:
	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:

* bv. advocaat — ** bv. ouder, voogd, directeur — *** facultatief

Het gerecht heeft uw verzoek om een Europees betalingsbevel onderzocht overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1896

01 Het verzoek valt niet onder de werkingssfeer van artikel 2 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a).
02 Het verzoek heeft geen betrekking op een grensoverschrijdende zaak in de zin van artikel 3 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
03 Het verzoek heeft geen betrekking op een geldvordering die opeisbaar is geworden zoals bedoeld in artikel 4 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
04 Het gerecht is niet bevoegd overeenkomstig artikel 6 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
05 Het verzoek voldoet niet aan de vereisten als bedoeld in artikel 7 van de Verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
06 Het verzoek is kennelijk ongegrond (Artikel 11, lid 1, punt b)).
07 Het verzoek werd niet aangevuld of gecorrigeerd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 9, lid 2, en artikel 11, lid 1, punt c)).
08 Het verzoek werd niet gewijzigd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 10 en artikel 11, lid 1, punt d)).

Redenen voor de afwijzing (gelieve de code te gebruiken)

Code	Nadere informatie, indien nodig
Onmogelijkheid in de	gerechtsdeurwaarder om een procespartij te vertegenwoordigen.
Belgische interne rechtsorde	Nadere informatie, indien nodig
voor een	
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	

Tegen deze afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. Een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of enige andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet, blijft echter mogelijk.

Vredegerecht te Tongeren, formulier E van 9 december 2009

Europees betalingsbevel

Formulier E — Artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Vredegerecht kanton Tongeren-Voeren zetel Tongeren

Adres Kielenstraat 22 bus 5

Postcode	Stad	Land
3700	TONGEREN	BELGIE

Zaal nummer	098280
Gedaan te: Tongeren	Datum (dag/maand/jaar): 09.12.2009
Handtekening en/of stempel	

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
01	[redacted]	[redacted]		
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: NEDERLAND
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
01	[redacted]	[redacted]		
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: NEDERLAND
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
03	VANRYCKEGHEM Frederique			
	Adres: Franklin Rooseveltlaan 64	Postcode: 8790	Stad: Waregem	Land: BELGIË
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***: advocaat	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
02	[redacted]			
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***: [redacted]	Andere gegevens ***: [redacted]		

* bv advocaat ** bv ouder, voogd, directeur *** facultatief

EUR	Euro	CYP	Cyprisch pond	CZK	Tsjechische kroon	EEK	Estlandse kroon	GBP	Brits pond
HUF	Hongaarse forint	LTL	Litouwse litas	LVL	Letse lati	MTL	Maltese lira	PLN	Poolse zloty
SEK	Zweedse kroon	SIT	Sloveense tolars	SKK	Slovaakse kroon	Andere (volgens internationale bankingcode)			

Overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1896/2006* van het Europees Parlement en de Raad heeft het gerecht dit Europees betalingsbevel uitgevaardigd op basis van bijgaand verzoek. Bij deze beslissing wordt u gelast aan de eiser het volgende bedrag te betalen:

Verweerder 1 Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar) 08/12/2009
Hoofdsom	EUR	669.05	
Rente (vanaf)	EUR	12.54% op 669.05 vanaf 01/03/2009	
Contractuele boetes			
Kosten	EUR	27,00 rolzetting en 125,00 rechtsplegingsvergoeding	
Totaal bedrag	EUR	821.05 te vermeerderen met interest 12,54% op 669,05 vanaf 01/03/2009	
Verweerder 2 Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar)
Hoofdsom			
Rente (vanaf)			
Contractuele boetes			
Kosten			
Totaal bedrag			
☐ **Gezamenlijke aansprakelijkheid**			

BELANGRIJKE INFORMATIE VOOR DE VERWEERDER

U wordt hierbij het volgende meegedeeld:

a u kunt hetzij

i het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser betalen; hetzij

ii verweer voeren tegen het bevel door bij het gerecht dat dit bevel heeft uitgevaardigd, binnen de onder b) gestelde termijn een verweerschrift in te dienen,

b het verweerschrift moet worden toegezonden binnen 30 dagen nadat het bevel aan u is betekend of ter kennis gebracht Deze termijn van 30 dagen gaat in op de dag volgend op de datum waarop dit bevel is betekend of ter kennis gebracht Deze termijn omvat zaterdagen, zondagen en feestdagen Indien de laatste dag van een dergelijke termijn een zaterdag, zondag of feestdag is, loopt de termijn af op de daaropvolgende werkdag (zie Verordening (EEG, Euratom) nr. 182/71 van de Raad van 3 juni 1971*). De in aanmerking te nemen feestdagen zijn die van de lidstaat waar het gerecht gelegen is:

c dit bevel is uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie uitgevaardigd, en is niet door het gerecht geverifieerd

d dit bevel wordt uitvoerbaar, tenzij binnen de onder b) gestelde termijn bij het gerecht een verweerschrift is ingediend;

e. ingeval er een verweerschrift wordt ingediend, wordt de procedure voor de bevoegde gerechten van de lidstaat waar dit bevel is uitgevaardigd, voortgezet volgens de regels van een gewone civiele procedure, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

* PB L 124 van 8 juni 1971 blz 1 (de fr it nl)
Bijzondere uitgave in het Fins Hoofdstuk 1 Deel 1 blz 0071
Bijzondere uitgave in het Zweeds Hoofdstuk 1 Deel 1 blz 0071
Bijzondere uitgave in het Engels Serie I Hoofdstuk 1971(II) blz 0354
Bijzondere uitgave in het Grieks Hoofdstuk 01 Deel 1 blz 0131
Bijzondere uitgave in het Spaans Hoofdstuk 01 Deel 1 blz 0149
Bijzondere uitgave in het Portugees Hoofdstuk 01 Deel 1 blz 0149
Bijzondere uitgave in het Ests, Hongaars Lets, Litouws Maltees Pools Slovaaks Sloveens Tsjechisch Hoofdstuk 01 Deel 1 blz 51

www.ipr.be www.dipr.be

Vredegerecht te Maasmechelen, formulier B van 2 februari 2010

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Vredegerecht kanton Maasmechelen

Adres Gemeentehuis - Dr. Haubenlaan

Postcode	Stad	Land
3630	Maasmechelen	België

Zaaknummer	10B78
Gedaan te: Maasmechelen	Datum (dag/maand/jaar): 02/02/2010
Handtekening en/of stempel	

Jan VANDEBORNE

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)	Adres	Postcode	Stad	Land	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	Activiteit ***	Andere gegevens ***
01	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	Nederland					
01	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]	Nederland					
03	DOCKERS Alex		Molenstraat 72	8790	Waregem	België				gerechtsdeurwaarder	mijn referentie: RE090939
02	[redacted]		[redacted]	[redacted]	[redacted]	België					[redacted]

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op op onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren
Uw oorspronkelijke verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.
Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Litouws	13 Pools	17 Fins
02 Duits	05 Grieks	10 Hongaars	14 Portugees	18 Zweeds
03 Ests	06 Frans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Engels
04 Spaans	07 Italiaans	12 Nederlands	16 Sloveens	20 andere (op te geven)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:
Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	04 Bankgegevens	07 Contractuele boetes	10 Aanvullende verklaringen
02 Gronden voor de rechterlijke bevoegdheid	05 Hoofdsom	08 Kosten	11 Handtekening
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	06 Rente	09 Bewijs	

Code	Gelieve te specifiëren
08	rolrecht 27 euro
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, brief van 11 december 2009

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE ANTWERPEN
DIENST RECHTSPLEGING 2

09/4000/B - - (1B-)
Dienst Rechtspleging 2 (anvanu)

DOCKERS ALEX
Molenstraat 72

8790 WAREGEM

Uw kenmerk:
Ref. partij:
Ref. advocaat:

Ons kenmerk:
09/4000/B - -
[redacted]

Antwerpen, 11/12/2009,

Geachte,

Hierbij wordt overeenkomstig art. 1030 van het Gerechtelijk Wetboek u kennis gegeven van de vraag om uw verzoek aan te vullen of te corrigeren (art. 9 van de Verordening nr. 1896/2006/EG tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure).

U gelieve te antwoorden of desgevallend een nieuw verzoek bij middel van formulier A in te dienen, uiterlijk op de datum die in bijlage is gesteld (art. 9.2 van de verordering nr. 1896/2006/EG).

Bij gebreke daaraan zal het verzoek om een Europees betalingsbevel uit te vaardigen worden afgewezen (art. 11.1.c van de Verordening nr. 1896/2006/EG).

De Griffier,

Bolivarplaats 20 bus 1 – 2000 Antwerpen
Dienst Rechtspleging 2
tel 03/257.86.65-66
fax 03/257.86.74

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Formulier B van 7 december 2009

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen

Adres Bolivarplaats 20,bus 1

Postcode	Stad	Land
2000	Antwerpen	België

Zaaknummer	09/4000/B - kamer 1B
Gedaan te: Antwerpen	Datum (dag/maand/jaar): 07 december 2009
Handtekening en/of stempel	griffier K. BEVERS / N. Six

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code 1	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing):	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: Nederland
	Telefoon ***:	Fax ***:	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:		
Code 1	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing): [redacted]	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: Nederland
	Telefoon ***:	Fax ***:	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:		
Code 3	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: Dockers Alex		Identificatiecode (indien van toepassing): Molenstraat 72	
	Adres: 8790	Postcode: Waregem	Stad: België	Land:
	Telefoon ***:	Fax ***:	e-Mail ***:	
	Activiteit ***: gerechtsdeurwaarder	Andere gegevens ***: RE090680		
Code 2	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam: [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing):	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: België
	Telefoon ***:	Fax ***:	e-Mail ***:	
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:		

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

09/4000/B

BIJLAGE - FORMULIER B :

- code 5 :

Sub 6 is melding gemaakt van een doorlopende [redacted] overeenkomst van [redacted] vanaf 01.04.1984 voor een bedrag van 14.777,45 EUR, terwijl sub 10 melding wordt gemaakt van een contract van [redacted] dd. 31.01.1989.
Graag toelichting met overlegging van de stukken tot staving (akte dd. 01.04.1984/ 31.01.1989 alsmede de sub 10 vermelde beschikbare schriftelijke bewijzen.)

- code 6:
Betreft de sub 7 vermelde rentevoet van [redacted] per jaar de wettelijke interestvoet dan wel deze bepaald in de overeenkomst ?

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 15/02/2010 op onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren
Uw oorspronkelijke verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.
Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Litouws	13 Pools	17 Fins
02 Duits	05 Grieks	10 Hongaars	14 Portugees	18 Zweeds
03 Ests	06 Frans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Engels
04 Spaans	07 Italiaans	12 Nederlands	16 Sloveens	20 andere (op te geven)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	04 Bankgegevens	07 Contractuele boetes	10 Aanvullende verklaringen
02 Gronden voor de rechterlijke bevoegdheid	05 Hoofdsom	08 Kosten	11 Handtekening
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	06 Rente	09 Bewijs	

Code 1	Gelieve te specifiëren Aan wie van de twee eisers moet verweerder worden gelast om te betalen ?
Code 2	Gelieve te specifiëren U gelieve een recent attest van woonst te bezorgen van de verweerder
Code 5	Gelieve te specifiëren zie bijlage
Code 6	Gelieve te specifiëren zie bijlage
Code -	Gelieve te specifiëren -

Verwijs : zie bijlage .

Rechtbank van koophandel te Antwerpen, formulier B van 22 maart 2010

AFSCHRIFT

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht: Rechtbank van Koophandel		
Adres Bolivarplaats 20/7		
Postcode	Stad	Land
2000	Antwerpen	België

Zaaknummer	B 10/00210
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)
Antwerpen	22 MAART 2010
Handtekening en/of stempel	

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser — 02 Verweerder — 03 Vertegenwoordiger van de eiser* — 04 Vertegenwoordiger van de verweerder* — 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser** — 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder**

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
01	[redacted]		[redacted]	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: Nederland
	Telefoon***	Fax***	e-Mail***	
	Activiteit***	Andere gegevens***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
03	VANRYCKEGHEM Frederique			
	Adres: Franklin Rooseveltlaan 64	Postcode: 8790	Stad: Waregem	Land: België
	Telefoon*** 056 32 30 98	Fax*** 056 32 30 99	e-Mail*** fv@pc-advocaten.be	
	Activiteit*** Advocaat	Andere gegevens***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
02	[redacted]		[redacted]	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted]	Stad: [redacted]	Land: België
	Telefoon***	Fax***	e-Mail***	
	Activiteit***	Andere gegevens***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon***	Fax***	e-Mail***	
	Activiteit***	Andere gegevens***		

* bv. advocaat — ** bv. ouder, voogd, directeur — *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 21/04/2010 en onderstaande vragen aan te vullen en/of te corrigeren.
Uw oorspronkelijk verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in een van de talen van het aangezochte gerecht.
Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve een van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Letlands	13 Pools	17 Fins
02 Duits	06 Engels	10 Litouwers	14 Portugees	18 Zweeds
03 Estisch	06 Frans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Bagels
04 Spaans	07 Italiaans	12 Nederlands	16 Sloveens	20 andere (op te geven)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	04 Bankgegevens	07 Contractuele codes	10 Aanvullende verklaringen
02 Gronden voor de rechterlijke bevoegdheid	05 Hoofdsom	08 Kosten	11 Handtekening
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	06 Rente	09 Bewijs	

Code	Gelieve te specifieren
06	Gelieve het totale bedrag van intresten te geven
Code	Gelieve te specifieren
Code	Gelieve te specifieren
Code	Gelieve te specifieren
Code	Gelieve te specifieren

Voor eensluidend afschrift

De griffier-hoofd van dienst

M. CAERS

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL · ANTWERPEN ·

Vredegerecht te Antwerpen, formulier B van 8 februari 2010

BIJLAGE II

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B — Artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht	Vredegerecht van het
Adres	9de kanton ANTWERPEN
Postcode	Turnhoutsebaan 92 2140 Borgerhout
Stad	
Land	BELGIE

Zaaknummer	10B30
Gedaan te	[illegible]
Datum (dag/maand/jaar)	08/02/2010
Unterschrift und/oder Stempel	

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijke gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam/Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)	Adres	Postcode	Stad	Land	Telefoon ***	Fax ***	E-mail ***	Activiteit ***	Andere gegevens ***
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Nederland					
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Nederland					
3	DOCKERS Alex		Molenstraat 72	8790	Waregem	België					
2	[illegible]		[illegible]	[illegible]	[illegible]	België					

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek so spoedig mogelijk en uiterlijk op 10/03/2010 in onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren.

Uw eventueel verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.
Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Litouws	13 Pools	17 Fins
02 Duits	06 Frans	10 Hongaars	14 Portugees	18 Zweeds
03 Esta	07 Italiaans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Engels
04 Spaans	08 Letts	12 Nederlands	16 Sloveens	20 Andere (te specificeren)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:
01 Partijen en hun vertegenwoordigers
02 Bepaling der gerechtelijke Zuiständigkeit
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak
04 Bankgegevens
05 Hoofdsom
06 Rente
07 Contractuele boetes
08 Kosten
09 Bewijs
10 Aanvullende verklaringen
11 Handtekening

Code	Gelieve te specificeren
09	STAVINGSSTUKKEN ONTBREKEN
Code	Gelieve te specificeren
Code	Gelieve te specificeren
Code	Gelieve te specificeren
Code	Gelieve te specificeren

Antwerpen, 08/02/2010

VREDEGERECHT 9de KANTON ANTWERPEN

Samira Chatar
Griffier Vredegerecht 9de Kanton
te Antwerpen

Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 19 januari 2010

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE BRUSSEL

Brussel, 19/1/2010

Kabinet
van de
Hoofdgriffier

Gerechtsdeurwaarder Alex DOCKERS
Molenstraat 42
8790 WAREGEM

Geachte heer Gerechtsdeurwaarder,

Betreft: Europees betalingsbevel

Uw ref: RE090898

Het verzoekschrift om een europees betalingsbevel [redacted] heeft ons in goede orde bereikt.

Er kan echter momenteel geen gevolg aan gegeven worden voor volgende redenen:

- gelieve een kopie bij te voegen van alle facturen betrokken in de zaak alsook de bewijzen dat verweerder aangemaand werd tot betaling.(aangetekende zendingen, mails, ...)
- Gelieve <u>een door u of door eiser ondertekende lijst</u> te bezorgen dewelke de volgende gegevens bevat (zie tevens bijlage bij huidig schrijven): **<u>bedrag van de hoofdsom, bedrag van de rente, bedrag van de contractuele boetes, bedrag van de kosten en het totale bedrag</u>** teneinde vergissingen uit te sluiten bij de opmaak van het betalingsbevel.

Van zodra deze gegevens in ons bezit zijn zal het verzoek voorgelegd worden aan de bevoegde magistraat (Voorzitter van de rechtbank) en zal het nodige gedaan worden.

Alle stukken worden bij deze opnieuw aan u overgemaakt.

Met eerbiedige hoogachting,

J.M. Eylenbosch

Regentschapsstraat, 4 - B-1000 Brussel
Tel. 32-2-519.86.75 - Fax 32-2-508.66.71

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Formulier B van 26 januari 2010

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

Formulier B Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Rechtbank Eerste Aanleg Turnhout

Adres Kasteelplein 1

Postcode	Stad	Land
2300	Turnhout	België

Zaaknummer	09-1996-B
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar) 26/01/2010
Handtekening en/of stempel	

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)		
01	[redacted]	[redacted]		
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land Nederland
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
01	[redacted]	[redacted]		
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land Nederland
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
03	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam Gerechtsdeurw. Dockers Alex	Identificatiecode (indien van toepassing) ref : RE 090683		
	Adres Molenstraat 72	Postcode 8790	Stad Waregem	Land België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
02	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]	Identificatiecode (indien van toepassing)		
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 15/02/2010 op onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren
Uw oorspronkelijke verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.
Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

01 Tsjechisch	05 Grieks	09 Litouws	13 Pools	17 Fins
02 Duits	05 Grieks	10 Hongaars	14 Portugees	18 Zweeds
03 Ests	06 Frans	11 Maltees	15 Slowaaks	19 Engels
04 Spaans	07 Italiaans	12 Nederlands	16 Sloveens	20 andere (op te geven)

Taalcode	Opgave van de taal (alleen voor code 20)

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	04 Bankgegevens	07 Contractuele boetes	10 Aanvullende verklaringen
02 Gronden voor de rechterlijke bevoegdheid	05 Hoofdsom	08 Kosten	11 Handtekening
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	06 Rente	09 Bewijs	

Code 10	Gelieve te specifiëren gelieve de 4 beschikbare bewijsstukken onder punt 10 neer te leggen.
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren
Code	Gelieve te specifiëren

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, formulier B van 12 maart 2010

EUROPESE JUSTITIELE ATLAS VOOR BURGERLIJKE ZAKEN

Nederlands (nl)

Europese Commissie > Justitiële Atlas > ... > Formulieren F.2.
Start

Contact | Zoeken op EUROPA
Formulieren Invullen Links Wat is nieuw?

Bevoegde Gerechten | Rechtsbijstand | Betekening en Kennisgeving van Stukken | Europees betalingsbevel | Geringe vorderingen | Bewijsopname | Erkenning en Tenuitvoerlegging van Beslissingen | Schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven

Europees betalingsbevel >>> Formulier B - Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren

- Informatie
- Gerechten en instanties
  - Bevoegde gerechten
  - Gerechten voor heroverweging
- Kennisgevingen tussen lidstaten
- Formulieren (1 t/m 7)
- Stukken

Get Acrobat Reader

Verzoek aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel aan te vullen en/of te corrigeren
Formulier B
Artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht
Rechtbank eerste aanleg Brussel
Adres
Quatre Brasstraat 13
Postcode
1000
Stad
Brussel
Land
België

Zaaknummer
A.R. 10/1292/B
Gedaan te
Brussel
Datum (dag/maand/jaar)
12/03/2010
Handtekening en/of stempel
Vanwinsen A., Ondervoorzitter

SCHRIFT afgeleverd aan
Dockers A.
(vrij: art. 260, 2è wb. registratie)
(G.W. art. 792-1030)

bij gestaan door
J. Beechman
griffier-hoofd van dienst.

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes:

01 Eiser	02 Verweerder	03 Vertegenwoordiger van de eiser *
04 Vertegenwoordiger van de verweerder *	05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **	06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	01
Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	[redacted]
Identificatiecode (indien van toepassing)	[redacted]
Adres	[redacted]
Postcode	[redacted]
Stad	[redacted]
Land	Nederland
Telefoon ***	
Fax ***	
e-Mail ***	
Activiteit ***	
Andere gegevens ***	

www.ipr.be www.dipr.be

Code	03
Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	DOCKERS Alex
Identificatiecode (indien van toepassing)	
Adres	Molenstraat 72
Postcode	8790
Stad	Waregem
Land	België
Telefoon ***	
Fax ***	
e-Mail ***	
Activiteit ***	
Andere gegevens ***	
Code	[redacted]
Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	[redacted]
Identificatiecode (indien van toepassing)	
Adres	[redacted]
Postcode	[redacted]
Stad	[redacted]
Land	België
Telefoon ***	
Fax ***	
e-Mail ***	
Activiteit ***	
Andere gegevens ***	
Code	
Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	
Identificatiecode (indien van toepassing)	
Adres	
Postcode	
Stad	
Land	
Telefoon ***	
Fax ***	
e-Mail ***	
Activiteit ***	
Andere gegevens ***	

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel wordt u verzocht het bijgevoegde verzoek zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 12/04/2010 **op onderstaande wijze aan te vullen en/of te corrigeren**

Uw oorspronkelijke verzoek moet worden aangevuld en/of gecorrigeerd in de taal of in één van de talen van het aangezochte gerecht.

Het gerecht zal, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, het verzoek afwijzen indien u het verzoek niet binnen de bovengenoemde termijn aanvult en/of corrigeert.

Uw verzoek is niet in de juiste taal gesteld. Gelieve één van de volgende talen te gebruiken:

www.ipr.be www.dipr.be

01 Tsjechisch	02 Duits
03 Ests	04 Spaans
05 Grieks	06 Frans
07 Italiaans	08 Lets
09 Litouws	10 Hongaars
11 Maltees	12 Nederlands
13 Pools	14 Portugees
15 Slowaaks	16 Sloveens
17 Fins	18 Zweeds
19 Engels	20 andere (op te geven)
Taalcode	
Opgave van de taal (alleen voor code 20)	

De volgende punten moeten worden aangevuld en/of gecorrigeerd:

Codes:

01 Partijen en hun vertegenwoordigers	02 Gronden voor de rechterlijke bevoegdheid
03 Grensoverschrijdend karakter van de zaak	04 Bankgegevens
05 Hoofdsom	06 Rente
07 Contractuele boetes	08 Kosten
09 Bewijs	10 Aanvullende verklaringen
11 Handtekening	

Code	01
Gelieve te specifiëren	Op welke wettelijke basis
Code	wordt U vertegenwoordigd
Gelieve te specifiëren	door een gerechtsdeurwaarder cfr. art 728 Ger.W
Code	08
Gelieve te specifiëren	welk is de grondslag van de
Code	535 euro incassokosten
Gelieve te specifiëren	
Code	
Gelieve te specifiëren	

Formulieren vertalen in het
○ de ◉ fr ○ nl

www.ipr.be www.dipr.be

Vredegerecht te Borgerhout, formulier C van 30 maart 2010

Voorstel aan de eiser om een verzoek om een Europees betalingsbevel te wijzigen

Formulier C — Artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht: VREDEGERECHT 9e kanton
Adres: TURNHOUTSEBAAN 92
Postcode: 2140 | Stad: BORGERHOUT | Land: BELGIE

Zaaknummer: 10 B 30
Gedaan te: Borgerhout
Datum (dag/maand/jaar): 30 maart 2010
Handtekening en/of stempel

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Identificatiecode (indien van toepassing)
01	[redacted]	[redacted]
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted] Stad: [redacted] Land: NEDERL.
	Telefoon ***:	Fax ***: e-Mail ***:
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:
01	[redacted]	[redacted]
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted] Stad: [redacted] Land: NL
	Telefoon ***:	Fax ***: e-Mail ***:
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***:
03	DOCKERS Alex	
	Adres: MOLENSTRAAT 72	Postcode: 8790 Stad: WARESEM Land: B
	Telefoon ***:	Fax ***: e-Mail ***:
	Activiteit ***: gerechtsdeurwaarder	Andere gegevens ***: RE 091093
02	[redacted]	
	Adres: [redacted]	Postcode: [redacted] Stad: [redacted] Land: B
	Telefoon ***:	Fax ***: e-Mail ***:
	Activiteit ***:	Andere gegevens ***: [redacted]

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Na onderzoek van uw verzoek om een Europees betalingsbevel is het gerecht van mening dat uitsluitend voor een deel van het verzoek aan de gestelde eisen is voldaan. Het gerecht stelt derhalve volgende wijziging in het verzoek voor:

- beperking van de vordering tot de hoofdvordering van 1033,65 euro (6) en de rente aan 14,55% per jaar (7) en de kosten rolzetting van 27 euro (9)
- de incassokosten van 357 euro en de kosten van de gerechtsdeurwaarder van 75 euro hebben geen rechtsgrond. Wij stellen voor die uit de vordering te laten.

20 april 2010

Gelieve uw antwoord zo spoedig mogelijk en in elk geval uiterlijk op / aan het gerecht toe te zenden.
Indien u uw antwoord niet binnen de bovengenoemde termijn aan het gerecht toezendt, of indien u dit voorstel weigert, wijst het gerecht, onder de in de verordening vastgestelde voorwaarden, uw verzoek om een Europees betalingsbevel volledig af.
Indien u dit voorstel aanvaardt, vaardigt het gerecht voor dit deel van het verzoek een Europees betalingsbevel uit. Of u in een verdere procedure het resterende deel van uw oorspronkelijke verzoek, dat niet onder het Europees betalingsbevel valt, kunt invorderen, hangt af van het nationaal recht van de lidstaat waar de zaak bij het gerecht aanhangig is gemaakt.

☒ Ik aanvaard het bovengenoemde voorstel van het gerecht		☐ Ik weiger het bovengenoemde voorstel van het gerecht
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)	Naam, voornaam
Waregem	01/04/2010	Docken Alex Voor akkoord Handtekening en eventueel stempel

Gerechtsdeurwaarder Alex DOCKENS - WAREGEM

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, formulier D van 18 januari 2010

AFSCHRIFT

RECHTBANK VAN 1e AANLEG - ANTWERPEN

F° 223

Beslissing tot afwijzing van het verzoek om een Europees betalingsbevel

Formulier D Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Rechtbank eerste aanleg

Adres Bolivarplaats 20 bus 1

Postcode	Stad	Land
2000	Antwerpen	België

Zaaknummer	09/4000/B - 1B
Gedaan te	Datum (dag/maand/jaar)
Antwerpen	18/01/2010
Handtekening en/of stempel	de griffier de Voorzitter

K. BEYERS

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
01	[redacted]			
	Adres	Postcode	Stad	Land
	[redacted]	[redacted]	[redacted]	Nederland
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
03	Dockers Alex			
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Molenstraat 72	8790	Waregem	België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
	gerechtsdeurwaarder	ref.: RE 090680		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
02	[redacted]			
	Adres	Postcode	Stad	Land
	[redacted]	[redacted]	[redacted]	België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***	Andere gegevens ***		

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

Het gerecht heeft uw verzoek om een Europees betalingsbevel onderzocht overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1896

01 Het verzoek valt niet onder de werkingssfeer van artikel 2 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a).
02 Het verzoek heeft geen betrekking op een grensoverschrijdende zaak in de zin van artikel 3 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
03 Het verzoek heeft geen betrekking op een geldvordering die opeisbaar is geworden zoals bedoeld in artikel 4 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
04 Het gerecht is niet bevoegd overeenkomstig artikel 6 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
05 Het verzoek voldoet niet aan de vereisten als bedoeld in artikel 7 van de Verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
06 Het verzoek is kennelijk ongegrond (Artikel 11, lid 1, punt b)).
07 Het verzoek werd niet aangevuld of gecorrigeerd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 9, lid 2, en artikel 11, lid 1, punt c)).
08 Het verzoek werd niet gewijzigd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 10 en artikel 11, lid 1, punt d)).

Redenen voor de afwijzing (gelieve de code te gebruiken)

Code	Nadere informatie, indien nodig
05	onduidelijke / dubbelzinnige grondslag van de vordering en bedrag
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig

Tegen deze afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. Een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of enige andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet, blijft echter mogelijk.

Rechtbank van koophandel te Turnhout, formulier E van 8 maart 2010

AFSCHRIFT Rep. n. 10/1696 bis

Europees betalingsbevel

Formulier E Artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht RECHTBANK VAN KOOPHANDEL

Adres De Merodelei 11-13

Postcode	Stad	Land
2300	TURNHOUT	BELGIE

Zaaknummer	B/10/00052
Gedaan te: TURNHOUT	Datum (dag/maand/jaar): 08/03/2010
Handtekening en/of stempel	

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser; 02 Verweerder; 03 Vertegenwoordiger van de eiser *; 04 Vertegenwoordiger van de verweerder *; 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser **; 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code 01	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing) [redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land NEDERLAND
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code 02	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing) [redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land BELGIE
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens *** [redacted]	
Code 03	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam Mr. Frederique VANRYCKEGHEM		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres Fr. Rooseveltlaan 64	Postcode 8790	Stad WAREGEM	Land BELGIE
	Telefoon *** 32(0)56 323097	Fax *** 32(0)56 323099	e-Mail *** cc@pc-advocaten.be	
	Activiteit *** advocaat		Andere gegevens ***	
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	

* bv. advocaat ** bv. ouder, voogd, directeur *** facultatief

EUR	Euro	CYP	Cyprisch pond	CZK	Tsjechische kroon	EEK	Estlandse kroon	GBP	Brits pond
HUF	Hongaarse forint	LTL	Litouwse litas	LVL	Letse lati	MTL	Maltese lira	PLN	Poolse zloty
SEK	Zweedse kroon	SIT	Sloveense tolars	SKK	Slovaakse kroon	Andere (volgens internationale bankingcode)			

Overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 1896/2006* van het Europees Parlement en de Raad heeft het gerecht dit Europees betalingsbevel uitgevaardigd op basis van bijgaand verzoek. Bij deze beslissing wordt u gelast aan de eiser het volgende bedrag te betalen:

Verweerder 1 Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar)
[redacted]			10/02/2010
Hoofdsom	EUR	15.727,92	
Rente (vanaf)	EUR	679,10	
Contractuele boetes	EUR	0,00	
Kosten	EUR	1.052,00	
Totaal bedrag	EUR	17.459,02	
Verweerder 2 Naam, voornaam / Bedrijfsnaam	Munteenheid	Bedrag	Datum (dag/maand/jaar)
Hoofdsom			
Rente (vanaf)			
Contractuele boetes			
Kosten			
Totaal bedrag			
☐ **Gezamenlijke aansprakelijkheid**			

De hoofdgriffier — De rechters in handelszaken — De voorzitter

L. Coomans — J. Smans — H. Van Brecht — J. Maes

BELANGRIJKE INFORMATIE VOOR DE VERWEERDER

U wordt hierbij het volgende meegedeeld:

a. u kunt hetzij:

i. het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser betalen; hetzij

ii. verweer voeren tegen het bevel door bij het gerecht dat dit bevel heeft uitgevaardigd, binnen de onder b) gestelde termijn een verweerschrift in te dienen;

b. het verweerschrift moet worden toegezonden binnen 30 dagen nadat het bevel aan u is betekend of ter kennis gebracht. Deze termijn van 30 dagen gaat in op de dag volgend op de datum waarop dit bevel is betekend of ter kennis gebracht. Deze termijn omvat zaterdagen, zondagen en feestdagen. Indien de laatste dag van een dergelijke termijn een zaterdag, zondag of feestdag is, loopt de termijn af op de daaropvolgende werkdag (zie Verordening (EEG, Euratom) nr. 182/71 van de Raad van 3 juni 1971*). De in aanmerking te nemen feestdagen zijn die van de lidstaat waar het gerecht gelegen is;

c. dit bevel is uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie uitgevaardigd, en is niet door het gerecht geverifieerd;

d. dit bevel wordt uitvoerbaar, tenzij binnen de onder b) gestelde termijn bij het gerecht een verweerschrift is ingediend;

e. ingeval er een verweerschrift wordt ingediend, wordt de procedure voor de bevoegde gerechten van de lidstaat waar dit bevel is uitgevaardigd, voortgezet volgens de regels van een gewone civiele procedure, tenzij de eiser uitdrukkelijk heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

* PB L 124 van 8 juni 1971, blz. 1 (de, fr, it, nl)
Bijzondere uitgave in het Fins: Hoofdstuk 1 Deel 1 blz. 0071
Bijzondere uitgave in het Zweeds: Hoofdstuk 1 Deel 1 blz. 0071
Bijzondere uitgave in het Engels: Serie I Hoofdstuk 1971(II) blz. 0354
Bijzondere uitgave in het Grieks: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0131
Bijzondere uitgave in het Spaans: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0149
Bijzondere uitgave in het Portugees: Hoofdstuk 01 Deel 1 blz. 0149
Bijzondere uitgave in het Ests, Hongaars, Lets, Litouws, Maltees, Pools, Slovaaks, Sloveens, Tsjechisch: Hoofdstuk 01 Deel 1, blz. 51.

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TURNHOUT

Voor eensluidend niet getekend afschrift vrijgesteld van griffierecht afgeleverd in toepassing van art. 1030 Ger.W. - Verordening 1896/2006 EG – Europees Betalingsbevel

www.ipr.be www.dipr.be

Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 29 maart 2010

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE BRUSSEL

Brussel, 29/03/2010

Kabinet
van de
Hoofdgriffier

Meester DOCKERS Alex
Molenstraat 72
8790 Waregem

Geachte Meester DOCKERS,

Betreft: [redacted]

O/ref: B/2010/00071

Onze diensten hebben U op 08/03/2010 een formulier G in origineel toegestuurd (uitvoerbaar verklaring EBV).

Gelieve een afschrift hiervan te vinden in bijlage.

Er wordt geen verdere procedure toegepast (geen aflevering van expeditie niet voorzien in de verordening)

Met hoogachting,

J.M. Eylenbosch

Regentschapsstraat, 4 - B-1000 Brussel
Tel. 32-2-519.86.75 - Fax 32-2-508.66.71

Rechtbank van koophandel te Kortrijk, formulier D van 3 mei 2010

Beslissing tot afwijzing van het verzoek om een Europees betalingsbevel

Formulier D — Artikel 11, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure

1. Gerecht

Gerecht Rechtbank van koophandel

Adres Beheerstraat 41

Postcode	Stad	Land
8500	Kortrijk	België

Zaaknummer	RV 114/10
Gedaan te Kortrijk	Datum (dag/maand/jaar) 03/05/2010
Handtekening en/of stempel	RECHTBANK VAN KOOPHANDEL KORTRIJK

2. Partijen en hun vertegenwoordigers

Codes: 01 Eiser — 02 Verweerder — 03 Vertegenwoordiger van de eiser * — 04 Vertegenwoordiger van de verweerder * — 05 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de eiser ** — 06 Wettelijk gemachtigde vertegenwoordiger van de verweerder **

Code 01	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing) [redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land Frankrijk
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code 02	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam [redacted]		Identificatiecode (indien van toepassing) [redacted]	
	Adres [redacted]	Postcode [redacted]	Stad [redacted]	Land België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	
Code 03	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam DOCKERS Alex		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres Molenstraat 72	Postcode 8790	Stad Waregem	Land België
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit *** gerechtsdeurwaarder		Andere gegevens *** referentie [redacted]	
Code	Naam, voornaam / Bedrijfsnaam		Identificatiecode (indien van toepassing)	
	Adres	Postcode	Stad	Land
	Telefoon ***	Fax ***	e-Mail ***	
	Activiteit ***		Andere gegevens ***	

* bv. advocaat — ** bv. ouder, voogd, directeur — *** facultatief

Rechtbank v. Koophandel zevende blad GRIFFIE KORTRIJK

Het gerecht heeft uw verzoek om een Europees betalingsbevel onderzocht overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1896/2006* van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure, en heeft het om de volgende reden(en) afgewezen:

01 Het verzoek valt niet onder de werkingssfeer van artikel 2 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a).
02 Het verzoek heeft geen betrekking op een grensoverschrijdende zaak in de zin van artikel 3 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
03 Het verzoek heeft geen betrekking op een geldvordering die opeisbaar is geworden zoals bedoeld in artikel 4 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
04 Het gerecht is niet bevoegd overeenkomstig artikel 6 van de verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
05 Het verzoek voldoet niet aan de vereisten als bedoeld in artikel 7 van de Verordening (Artikel 11, lid 1, punt a)).
06 Het verzoek is kennelijk ongegrond (Artikel 11, lid 1, punt b)).
07 Het verzoek werd niet aangevuld of gecorrigeerd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 9, lid 2, en artikel 11, lid 1, punt c)).
08 Het verzoek werd niet gewijzigd binnen de door het gerecht vastgestelde termijn (Artikel 10 en artikel 11, lid 1, punt d)).

Redenen voor de afwijzing (gelieve de code te gebruiken)

Code	Nadere informatie, indien nodig
04	forumbeding met exclusieve werking (art. 23.1 EEX-Verordening) voor de rechtbank te Straatsburg
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig
Code	Nadere informatie, indien nodig

Tegen deze afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. Een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of enige andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet, blijft echter mogelijk.

Voor gelijkvormige kopie
Kortrijk, 04 MEI 2010
De griffier,

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL KORTRIJK

P. VANWETTERE

Rechtbank v. Koophandel
GRIFFIE
KORTRIJK

Michael Traest - Quelques aspects concernant l'application dans l'espace du nouveau règlement européen 4/2009 en matière d'obligations alimentaires[1]

1. Quand on doit appliquer des règlements européens en matière de droit international privé, il importe toujours d'avoir égard à leur application territoriale. En effet, les différents règlements européens de droit international privé ne connaissent pas une même application territoriale égale que les mesures européennes adoptées par l'Union européenne dans d'autres matières relevant de ses compétences. Comme on le verra plus tard, ceci n'est pas différent en ce qui concerne le règlement CE n° 4/2009 du Conseil du 18 décembre 2008 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions et la coopération en matière d'obligations alimentaires[2].

2. Comme on le sait, depuis l'entrée en vigueur du Traité de Lisbonne – notamment le 1er décembre 2009 - c'est l'article 81 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne[3] qui constitue la base juridique de la compétence législative de l'Union européenne en matière de droit international privé. Auparavant, c'était l'article 65 du Traité instituant les Communautés européennes tel qu'introduit par le Traité d'Amsterdam[4] signé le 2 octobre 1997 et entré en vigueur le 1er mai 1999 qui régissait la matière. En effet, l'article 65 prévoyait que la Communauté européenne pouvait légiférer dans le domaine de la coopération judiciaire dans les matières civiles ayant une incidence transfrontière dans la mesure nécessaire au bon fonctionnement du marché intérieur, visant entre autres à: a) améliorer et simplifier: le système de signification et de notification transfrontière des actes judiciaires et extrajudiciaires; la coopération en matière d'obtention des preuves; la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, y compris les décisions extrajudiciaires; b) favoriser la compatibilité des règles applicables dans les États membres en matière de conflits de lois et de compétence; c) éliminer les obstacles au bon déroulement des procédures civiles, au besoin en favorisant la compatibilité des règles de procédure civile applicables dans les États membres. On peut remarquer que cet article 65 a été repris avec quelques modifications à l'article 81 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne[5].

3. Or, en application du Protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande adopté dans le cadre du Traité d'Amsterdam[6] mais toujours valable après le Traité de Lisbonne[7], ces deux pays ne participent en principe pas à l'adoption de mesures relevant du Titre IV du Traité (c'est-à-dire depuis le Traité de Lisbonne la troisième partie du Titre V du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne). Ils ne participent donc pas à l'adoption des mesures proposées sur la base de l'ancien article 65 du Traité, actuellement l'article 81 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne. Il s'ensuit que les mesures européennes de droit international privé adoptées sur cette base légale, ne s'appliquent en principe pas au Royaume-Uni et à l'Irlande. Toutefois, on sait que ces deux pays ont la possibilité de notifier dans un délai de trois mois à compter de la présentation au Conseil d'une proposition ou d'une initiative en application du titre IV du traité instituant la Communauté européenne – troisième partie, titre V du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne - leur

[1] Ce texte est issu d'un exposé fait le 16 avril 2010 lors de la formation « Droit familial sans frontières » organisée par l'Institut de Formation Judiciaire à Anvers.
[2] *JO* L 7 du 10 janvier 2009.
[3] *JO* C 306 du 17 décembre 2007. Voy. la version consolidée du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, *JO* C 115 du 9 mai 2008.
[4] *JO* C 340 du 10 novembre 1997.
[5] H. MANSEL, K. THORN et R. WAGNER, "Europäisches Kollisionsrecht 2009: Hoffnungen durch den Vertrag von Lissabon", *IPRax* 2010, (1) 25.
[6] Voy. *JO* C 115 du 9 mai 2008, p. 295.
[7] Dénommé désormais: Protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande à l'égard de l'espace de liberté, de sécurité et de justice.

souhait de participer à l'adoption et à l'application de la mesure proposée, à la suite de quoi cet État y est habilité. En vertu de cette possibilité – qu'on peut qualifier d'*opt-in*[8] – ces deux pays ont toujours participé à l'adoption de mesures européennes de droit international privé adoptées sur la base de l'ancien article 65 du Traité CE. D'ailleurs, lors du Conseil Justice et Affaires intérieures du 12 mars 1999 le Royaume-Uni et l'Irlande ont marqué leur intention de participer le plus que possible à l'adoption des mesures sur le terrain de la coopération judiciaire en matière civile[9]. On doit en effet constater que la pression politique pour participer à l'adoption des mesures de droit international privé était très grande[10].

4. En plus, en application de la déclaration de l'Irlande relative à l'article 3 du protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande, formulée lors du Traité d'Amsterdam, ce dernier pays a déclaré qu'elle avait l'intention d'exercer le droit que lui confère l'article 3 du protocole de participer à l'adoption de mesures dans la mesure maximale compatible avec le maintien de sa zone de voyage commune avec le Royaume-Uni. Lors du Traité de Lisbonne, cette déclaration est formulée comme suit: "*L'Irlande se déclare attachée à l'Union en tant qu'espace de liberté, de sécurité et de justice dans le respect des droits fondamentaux et des différents systèmes et traditions juridiques des États membres à l'intérieur duquel les citoyens jouissent d'un niveau élevé de sécurité. En conséquence, l'Irlande fait part de sa ferme intention d'exercer le droit qui lui est conféré, en vertu de l'article 3 du protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande à l'égard de l'espace de liberté, de sécurité et de justice, de prendre part, autant que possible, à l'adoption de mesures relevant du titre V de la troisième partie du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne. En particulier, l'Irlande participera autant que possible aux mesures dans le domaine de la coopération policière. En outre, l'Irlande rappelle que, conformément à l'article 8 du protocole, elle peut notifier par écrit au Conseil son souhait de ne plus relever des dispositions du protocole. L'Irlande a l'intention de revoir le fonctionnement de ces dispositions dans un délai de trois ans à compter de l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne.*[11]" On doit en effet constater que chaque mesure de droit international privé – adopté sur base du Titre IV du Traité CE – a été adoptée avec la participation de l'Irlande. En d'autres mots, la position particulière de l'Irlande n'avait en soi rien à voir avec le droit international privé mais était liée à des autres motifs d'ordre politique.

5. Pour ce qui est du Danemark, en application du Protocole sur la position du Danemark adopté aussi dans le cadre du Traité d'Amsterdam, ce pays ne participait non plus à l'adoption par le Conseil de mesures relevant du Titre IV du Traité CE et, partant, à l'adoption des mesures de droit international privé sur base de l'article 65 du Traité CE. Or, à la différence du Royaume-Uni et de l'Irlande, le protocole sur la position du Danemark ne prévoyait pas de possibilité pour ce pays de notifier son intention de participer à l'adoption des mesures proposées; ce pays ne disposait donc pas d'un *opt-in*. Il en découlait que toutes les mesures de droit international privé adoptées sur la base de l'ancien article 65 du Traité CE, ne sont pas applicables au Danemark. Ce n'est que par le biais d'accords bilatéraux entre le Danemark et la Communauté européenne qu'on a pu étendre au Danemark l'application de certaines règles de droit international privé. Il s'agit notamment de l'accord du 19 octobre 2005 entre la Communauté européenne et le Royaume de Danemark sur la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale[12] et de l'accord du 19 octobre 2005 entre la Communauté européenne et le Royaume de Danemark sur la

[8] Il a été remarqué à juste titre qu'il s'agit plutôt d'une "communication *opt-in*". Voy. K. HAILBRONNER et C. THIERY, "Amsterdam – Vergemeinschaftung der Sachbereiche Freier Personenverkehr, Asylrecht und Einwanderung sowie Überführung des Schengen-Besitzstands auf EU-ebene", *EuR* 1998, (583) 598.

[9] Voy. entre autres: J. BASEDOW, "The Communautarization of the Conflict of Laws under the Treaty of Amterdam", *CML Rev. 2000*, (687) 696; A.M. DE MATOS, "Consommation transfrontière: d'un espace cloisonné à un espace judiciaire européen", *REDC* 2000, (151) 181; B. HEß, "Die Europäisierung des internationalen Zivilprozessrechts durch den Amsterdamer Vertrag – Chancen und Gefahren", *NJW* 2000, (28); S. LEIBLE et A. STAUDINGER, "Article 65 of the EC Treaty in the EC System of Competencies", *ELF* 2000/01, (225) 226; M. TRAEST, *De Europese Gemeenschap en de Haagse Conferentie voor het Internationaal Privaatrecht*, Anvers, Maklu, 2003, n° 140.

[10] *Cfr*. P. NORTH, "Private International Law: Change or Decay?", *ICLQ* 2001, (477) 504.

[11] *JO* C 115 du 9 mai 2008, p. 356-357.

[12] *JO* L 299 du 16 novembre 2005.

www.ipr.be www.dipr.be

signification et la notification des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile et commerciale[13]. Remarquons tout de même que le Protocole sur la position du Danemark tel que modifié par le Traité de Lisbonne, prévoit désormais la possibilité pour cet Etat une participation au cas par cas sur le modèle de l'*opt-in* britannique et irlandais[14].

6. En ce qui concerne le règlement (CE) n° 4/2009 du Conseil relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions et la coopération en matière d'obligations alimentaires[15], adopté le 18 décembre 2008, l'Irlande a indiqué dès le début qu'elle voulait participer à l'adoption de ce règlement. Ceci était d'ailleurs en conformité avec les déclarations que ce pays avait faites dans le cadre du Traité d'Amsterdam et lors du Conseil Justice et Affaires intérieures du 12 mars 1999. Par contre, pour la première fois le Royaume-Uni n'a pas participé à l'adoption d'une mesure de droit international privé sur la base de l'ancien article 65 du Traité CE. La raison pour laquelle le Royaume-Uni ne voulait pas – au moins dès le début – participer à la coopération en matière d'aliments, tenait au chapitre proposé relatif à la loi applicable. En effet, cet élément de droit applicable contraignait le Royaume-Uni à ne pas participer et donc à ne pas faire usage de sa possibilité d'*opt-in* dès le début[16]. Le chapitre concernant le droit applicable présentait un problème pour ce pays qui n'applique normalement pas un droit étranger en matière d'aliments à cause du coût élevé occasionné par la preuve du contenu du droit étranger par rapport à la valeur généralement limitée des demandes d'aliments[17]. En effet, les pays du *Common Law* appliquent systématiquement la loi du for en matière d'aliments[18].

7. Un compromis a quand-même permis au Royaume-Uni d'accepter le règlement après son adoption. En effet, le règlement lui-même ne contient finalement pas de règles de droit applicables mais se réfère seulement au Protocole de La Haye sur la loi applicable aux obligations alimentaires. C'est ainsi que le chapitre III du règlement concernant la loi applicable ne contient qu'un seul article 15 qui dispose: "*La loi applicable en matière d'obligations alimentaires est déterminée conformément au protocole de La Haye du 23 novembre 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires (ci-après dénommé «le protocole de La Haye de 2007») pour les États membres liés par cet instrument*." Grâce à cette référence au Protocole sur la loi applicable aux obligations alimentaires et à l'absence de règles de droit applicable dans le règlement lui-même, le Royaume-Uni était donc en mesure d'y participer sans toutefois être obligé d'appliquer des règles de conflits de lois en matière d'aliments qui pourraient mener à l'application d'un droit étranger, ce que le Royaume-Uni ne voulait pas. En conséquence de ce compromis, le Royaume-Uni a indiqué seulement quelques jours après la publication du règlement n° 4/2009 dans le Journal Officiel son intention d'adopter le règlement. En effet, par lettre du 15 janvier 2009, reçue à la Commission le 17 janvier 2009, le Royaume-Uni a notifié son intention d'accepter le règlement n° 4/2009, ceci en application de l'article 4 du Protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande. Le 21 avril 2009 la Commission a transmis un avis favorable au Conseil[19]. Il en découlait finalement la Décision 2009/451/CE du 8 juin 2009 sur

---

[13] *JO* L 300 du 17 novembre 2005.

[14] D. SORASIO et B. JÉSUS-GIMENO, "L'apport du Traité de Lisbonne dans les domaines justice, liberté et sécurité", *Gazette du Palais* 18-19 juin 2008, (42) 49. Voy. en effet la nouvelle annexe ajouté au Protocole sur la position du Danemark, *JO* C 115 du 9 mai 2008, p. 302. Comp.: I. BARRIÈRE BROUSSE, "Le Traité de Lisbonne et le droit international privé", *Clunet* 2010, (3) 6.

[15] *JO* L 7 du 10 janvier 2009.

[16] *Cfr*. D. EAMES, "Maintenance Enforcement: The 2007 Hague Convention and the EC Regulation", *IFL* 2009, (47) 47.

[17] Voy. P. BEAUMONT, "International Family Law in Europe – the Maintenance Project, the Hague Conference and the EC: A Triumph of Reverse Subsidiarity", *RabelsZ* 2009, (509) 515-516. Comp. avec: D. EAMES, "Maintenance Enforcement: The 2007 Hague Convention and the EC Regulation", *IFL* 2009, (47) 47; H. MANSEL, K. THORN et R. WAGNER, "Europäisches Kollisionsrecht 2009: Hoffnungen durch den Vertrag von Lissabon", *IPRax* 2010, (1) 13. Ainsi, un auteur français a écrit que "*nos amis d'outre-manche*" étaient "*irrémédiablement fâchés avec le protocole sur la loi applicable*". Voy. C. NOURISSAT, "Le règlement (CE) n° 4/2009 du Conseil du 18 décembre 2008 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions et la coopération en matière d'obligations alimentaires", *Procédures – Jurisclasseur* juin 2009, (7) 9.

18 D. VAN ITERSON, "IPR-aspecten van de nieuwe mondiale en Europese regelgeving op het gebied van alimentatie", *FJR* 2009, (246) 250. Comp. P. VLAS, "Alimentatie uit Brussel met een Haagse randje", *WPNR* 2009, n° 6794, (293) 294.

19 COM(2009)181 def.

www.ipr.be www.dipr.be

l'intention du Royaume-Uni d'accepter le règlement (CE) n° 4/2009 du Conseil relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions et la coopération en matière d'obligations alimentaires[20]. Selon l'article 1er de cette décision, le règlement n° 4/2009 est applicable au Royaume-Uni conformément à l'article 2 qui dispose que le règlement entre en vigueur au Royaume-Uni le 1er juillet 2009, que l'article 2, paragraphe 2, l'article 47, paragraphe 3, ainsi que les articles 71, 72 et 73 du règlement s'appliquent à compter du 18 septembre 2010 et que les autres dispositions du règlement s'appliquent à compter du 18 juin 2011, sous réserve que le protocole de La Haye de 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires soit applicable dans la Communauté à cette date. À défaut, le règlement s'applique à compter de la date d'application dudit protocole dans la Communauté.

8. Ce qui précède explique évidemment aussi pourquoi le Royaume-Uni n'a pas participé à la Décision 2009/941/CE du Conseil du 30 novembre 2009 relative à la conclusion, par la Communauté européenne, du Protocole de La Haye du 23 novembre 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires[21]. L'article 24 du protocole autorise en effet les organisations régionales d'intégration économique telles que la Communauté à signer, accepter ou approuver le protocole, ou à y adhérer et, vu l'avis 1/03 de la Cour de justice du 7 février 2006[22], la Communauté dispose d'une compétence exclusive pour toutes les questions régies par le protocole, ce qui n'affecte d'ailleurs en rien les positions des États membres qui ne sont pas liés par cette décision ni soumis à son application[23]. Il s'agit du Danemark d'une part et du Royaume-Uni d'autre part. Lors de la conclusion du protocole, notamment la déclaration suivante a été formulée en application de l'article 24 du protocole: "*La Communauté européenne déclare, conformément à l'article 24 du protocole, qu'elle a compétence pour toutes les matières régies par celui-ci. Ses États membres seront liés par le protocole du fait de sa conclusion par la Communauté européenne. Aux fins de la présente déclaration, l'expression "Communauté européenne" ne comprend pas le Danemark, en vertu des articles 1 er et 2 du protocole sur la position du Danemark annexé au traité sur l'Union européenne et au traité instituant la Communauté européenne, ni le Royaume-Uni, en vertu des articles 1 er et 2 du protocole sur la position du Royaume-Uni et de l'Irlande annexé au traité sur l'Union européenne et au traité instituant la Communauté européenne*[24]." Ceci n'empêche toutefois pas le Danemark de ratifier lui-même le protocole de La Haye[25].

9. En raison de ce qui précède, notamment le fait que le Royaume-Uni a décidé de participer au règlement n° 4/2009 sans toutefois être lié par les règles de conflit de lois du protocole de La Haye auquel l'article 15 du règlement se réfère, il conviendra de distinguer aux fins de la reconnaissance, de la force exécutoire et de l'exécution, deux systèmes selon que les États membres de l'Union européenne sont ou ne sont pas liés par le protocole de La Haye. En effet, les garanties apportées par l'application des règles de conflit de lois devraient justifier que les décisions en matière d'obligations alimentaires rendues dans un État membre lié par le protocole de La Haye de 2007 soient reconnues et jouissent de la force exécutoire dans tous les autres États membres sans qu'aucune procédure ne soit requise et sans qu'aucune forme de contrôle sur le fond ne soit effectuée dans l'État membre d'exécution (articles 17 à 22)[26]. Par contre, pour les décisions rendues dans un État membre non lié par le protocole de La Haye de 2007, le règlement prévoit une procédure de reconnaissance et de déclaration constatant la force exécutoire, procédure qui s'inspire de la procédure et des motifs de refus de reconnaissance prévus par le règlement (CE) n° 44/2001 (articles 23 à 38)[27]. Cette dernière

[20] *JO* L 149 du 12 juin 2009.
[21] *JO* L 331 du 16 décembre 2009.
[22] *Jur.* 2006, I-1145.
[23] Voy. les considérants 4 et 5.
[24] Voy. l'article 3 de la décision du Conseil du 30 novembre 2009.
[25] Comp. H. MANSEL, K. THORN et R. WAGNER, "Europäisches Kollisionsrecht 2009: Hoffnungen durch den Vertrag von Lissabon", *IPRax* 2010, (1) 8 et 13.
[26] Voy. le considérant 24 du règlement n° 4/2009.
[27] Voy. le considérant 26 du règlement n° 4/2009.

www.ipr.be www.dipr.be

procédure a été qualifiée d'exequatur "light" modelé d'après le règlement de Bruxelles I[28] par rapport à la suppression de principe de l'exequatur pour les décisions rendues dans les Etats membres liés par le protocole qui revient en réalité à l'introduction d'un titre exécutoire européen en matière d'obligations alimentaires bien que la suppression de l'exequatur soit, en comparaison au règlement 805/2004[29], davantage complète puisque même la certification du titre dans l'État membre d'origine n'est plus requise[30].

10. Le système de la reconnaissance et de l'exécution selon le modèle du règlement Bruxelles I qui est rendu applicable aux décisions rendues dans un Etat membre non lié par le protocole de La Haye, semble – selon le texte du règlement – seulement applicable aux décisions originaires de ces Etats mais non pas aux décisions qui devront être exécutées sur le territoire des pays non liés par le Protocole de La Haye. En effet, il a été remarqué qu'une lecture littérale du règlement permet probablement de tirer une telle conclusion: "*Entscheidungen aus Mitgliedstaaten, die zwar an die EuUnterhVO, aber nicht an das Haager Protokoll gebunden sind, - voraussichtlich also aus dem Vereinigten Köningreich, ggf. auch aus Dänemark – werden nach Regeln anerkannt und vollstreckt die sich an die entsprechenden Vorschriften der EuGVVO anlehnen (Art. 23 ff. EuUnterhVO). Die Anerkennung kann in Einzelfall versagt werden (Art. 24 EuUnterhVO); die Vollstreckung setzt voraus, dass sie im Vollstreckungsmitgliedstaat für vollstreckbar erklärt wird (Art. 26 EuUnterhVO). Die erhöhten Anforderungen gelten nach dem Wortlaut nur für Entscheidungen aus den genannten Mitgliedstaaten. Demgegenüber gelten ihrem Wortlaut nach die anerkennungs- und vollstreckungsfreundlicheren Regeln des Art. 17 ff. EuUnterhVO auch dann, wenn z.B. eine deutsche Entscheidung (zukünftig) in dem nicht an das Haager Protokoll gebundenen Vereinigten Königreich anerkannt und vollstreckt werden soll*.[31]" Par conséquent, il s'ensuivra que le Royaume-Uni devra appliquer la procédure des articles 17 et suivants du règlement – c'est-à-dire la suppression de l'exequatur – aux décisions rendues par exemple en Belgique ou en France, pays qui seront liés par le Protocole de La Haye. Le résultat final est donc que le Royaume-Uni devra appliquer la procédure de suppression de l'exequatur aux décisions rendues dans les Etats membres liés par le Protocole. Les mêmes règles des articles 17 et suivants seront pareillement applicables à l'exécution d'une telle décision française ou belge au Danemark, ceci en vertu de la notification que le Danemark a faite le 14 janvier 2009[32].

11. Il faut en effet noter que le Danemark sera touché en partie par le règlement n° 4/2009. Le règlement n° 4/2009 prévoit à son article 68 que, sous réserve des dispositions transitoires arrêtées à l'article 75, paragraphe 2, il modifie le règlement (CE) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000 concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale. Or, conformément à l'article 3, paragraphe 2, de l'accord du 19 octobre 2005 entre la Communauté européenne et le Royaume de Danemark sur la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale conclu par la décision 2006/325/CE du Conseil, lorsque des modifications du règlement (CE) n° 44/2001 sont adoptées, le Danemark notifie à la Commission sa décision d'en appliquer ou non le contenu. C'est ainsi que, le Danemark a, par lettre du 14 janvier 2009, notifié à la Commission sa décision d'appliquer le contenu du règlement (CE) n° 4/2009 dans la mesure où ledit règlement modifie le règlement (CE) n° 44/2001. Il en résulte que les dispositions du règlement n° 4/2009 seront appliquées aux relations entre la Communauté et le Danemark à l'exclusion des dispositions prévues aux chapitres III et VII, qui concernent respectivement la loi applicable d'une part et la coopération entre autorités centrales d'autre part. Toutefois, les dispositions de l'article 2 et du chapitre IX du règlement ne seront applicables que dans

[28] Mais avec des délais plus strictes. *Cfr.* P. BEAUMONT, "International Family Law in Europe – the Maintenance Project, the Hague Conference and the EC: A Triumph of Reverse Subsidiarity", *RabelsZ* 2009, (509) 515-516; D. EAMES, "Maintenance Enforcement: The 2007 Hague Convention and the EC Regulation", *IFL* 2009, (47) 50.
[29] Règlement (CE) n° 805/2004 du Parlement européen et du Conseil du 21 avril 2004 portant création d'un titre exécutoire européen pour les créances incontestées, *JO* L 143 du 30avril 2004.
[30] I. BAMBUST, "Le règlement européen 4/2009 en matière d'obligations alimentaires", *JT* 2009, (381) 386.
[31] U.P. GRUBER, "Die neue EG-Unterhaltsverordnung", *IPRax*2010, (128) 138.
[32] Voy. le paragraphe 10.

www.ipr.be www.dipr.be

la mesure où elles portent sur la compétence judiciaire, la reconnaissance, la force exécutoire et l'exécution des décisions, ainsi que sur l'accès à la justice[33].

12. En raison de la référence que l'article 15 du règlement n° 4/2009 a faite au protocole de La Haye, s'est posée la question de la possibilité pour les juges des Etats membres de l'Union européenne de poser des questions préjudicielles à la Cour de justice de Luxembourg concernant le protocole de La Haye. En effet, selon BOELE-WOELKI, la référence au protocole implique que ce protocole devient désormais du droit communautaire, ce qui permet la Cour de justice de répondre à des questions préjudicielles à cet égard. VLAS avait, quant à lui, des doutes si la simple référence au protocole suffisait pour que la Cour de justice devienne compétente pour répondre à des questions préjudicielles concernant l'interprétation du protocole[34]. Quoi qu'il en soit, la décision 2009/941/CE du Conseil du 30 novembre 2009 relative à la conclusion, par la Communauté européenne, du Protocole de La Haye du 23 novembre 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires[35] implique que ce protocole deviendra partie intégrante du droit de l'Union européenne[36]; il en découle une compétence pour la Cour de justice de Luxembourg de répondre à des questions préjudicielles posées à cet égard par les juges des Etats membres. Toutefois, cette dernière conclusion ne s'imposera vraisemblablement pas aux juges britanniques et danois: en effet, à cause de la non-participation du Royaume-Uni d'une part et du Danemark d'autre part à la décision 2009/941/CE du Conseil du 30 novembre 2009 relative à la conclusion, par la Communauté européenne, du Protocole de La Haye du 23 novembre 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires, ce protocole ne devra pas être considéré dans ces deux pays comme faisant partie du droit de l'Union européenne. Il en découle que les juges de ces pays ne pourront pas poser des questions préjudicielles à la Cour de justice de Luxembourg concernant le protocole de La Haye.

13. D'ailleurs, en ce qui concerne la compétence de la Cour de justice de Luxembourg de répondre des questions préjudicielles concernant les règlements de droit international privé, il importe de souligner que depuis l'entrée en vigueur du Traité de Lisbonne, tous les juges sont désormais compétents pour saisir la Cour de justice. En effet, après le Traité d'Amsterdam, l'article 68.1 du Traité CE disposait que l'article 234 – qui concernait la procédure préjudicielle en général – était applicable au Titre IV dans les circonstances et conditions suivantes: *"Lorsqu'une question sur l'interprétation du présent titre ou sur la validité et l'interprétation des actes pris par les institutions de la Communauté sur la base du présent titre est soulevée dans une affaire pendante devant une juridiction nationale dont les décisions ne sont pas susceptibles d'un recours juridictionnel de droit interne, cette juridiction, si elle estime qu'une décision sur ce point est nécessaire pour rendre son jugement, demande à la Cour de justice de statuer sur cette question*." Il en découlait que seules les cours suprêmes étaient compétentes pour poser des questions préjudicielles à la Cour de justice de Luxembourg. Or, cette disposition ne se retrouve plus dans le Traité de Lisbonne. Il s'ensuit que chaque juge – et donc aussi le juge de fait et non pas seulement les cours suprêmes – sera désormais compétent pour poser des questions préjudicielles à la Cour de justice concernant les règlements européens en matière de droit international privé[37], y compris le règlement n° 4/2009 concernant les aliments.

Michael TRAEST
Chargé de cours à l'Université d'Anvers
Référendaire près la Cour de cassation de Belgique

[33] *OJ* L 149 du 12 juin 2009.
[34] Voy. P. VLAS, "Alimentatie uit Brussel met een Haags randje", *WPNR* 2009, n° 6794, (293) 293.
[35] *JO* L 331 du 16 décembre 2009.
[36] K. LENAERTS et P. VAN NUFFEL, *Europees recht in hoofdlijnen*, Anvers, Maklu, 2008, n° 746.
[37] Comp.: I. BARRIÈRE BROUSSE, "Le Traité de Lisbonne et le droit international privé", *Clunet* 2010, (3) 6; G.R. DE GROOT et J.J. KUIPERS, "The New Provisions on Private International Law in the Treaty of Lisbon", *MJ* 2008, (109) 114; J. DEMEYER, "Lagere rechtbank kan zelf prejudiciële vraag over IPR stellen aan Hof van Justitie", *De Juristenkrant* 9 décembre 2009, 6; H. MANSEL, K. THORN et R. WAGNER, "Europäisches Kollisionsrecht 2009: Hoffnungen durch den Vertrag von Lissabon", *IPRax* 2010, (1) 25-26; P. VAN NUFFEL, "Prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie: leidraad voor de rechtspraktijk na het Verdrag van Lissabon", *RW* 2009-10, (1154) 1163.

www.ipr.be www.dipr.be

Karolien Dockers – Het Europees Betalingsbevel EBB – De praktijk en de visie van de gerechtsdeurwaarder

De Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese Betalingsbevelprocedure[1] (genoemd de Verordening) is in België in werking sedert 12 december 2008.

Met deze procedure wil Europa grensoverschrijdende zaken over niet-betwiste geldvorderingen eenvoudiger, sneller en goedkoper maken. Naast allerlei bestaande procedures binnen elke lidstaat van de Europese Unie, wil Europa door de invoering van de Europese Betalingsbevelprocedure een uniforme procedure introduceren. Een procedure die in elke lidstaat[2] op dezelfde wijze wordt gebruikt en toegepast. Dit wordt enerzijds nagestreefd door de invoering van minimumnormen en anderzijds door het gebruik van standaardformulieren. Hierdoor wordt de volledige afschaffing van de exequatur procedure (of intermediaire procedure) bekomen[3]. Het betreft dus een Europese titel die uitvoerbaar is in elke lidstaat, niet een nationale titel die uitvoerbaar kan worden verklaard in een andere Europese lidstaat.

De Verordening wil schuldeiser-vriendelijk zijn en heeft tot doel om op een goedkope, eenvoudige en snelle manier een titel te bekomen die uitvoerbaar is in elke lidstaat. Eenmaal de titel verkregen is, is de uitvoering te vergelijken met de uitvoering krachtens een Europese Executoriale Titel overeenkomstig de EET-Verordening[4]. De weg naar een uitvoerbare EBB-titel is soms een moeilijke weg. Anders dan in onze buurlanden, wordt de EBB-procedure in België reeds frequent toegepast, de titel verleend, en het doel van de Verordening grotendeels bereikt. De snelheid waarmee de procedure wordt afgehandeld en de toepassingsmodaliteiten verschillen in de praktijk, en laten soms nog te wensen over.

Deze Verordening is een Europese Verordening die rechtstreekse werking heeft binnen elke lidstaat. Heel wat aspecten van de procedure worden echter niet duidelijk of onvolledig behandeld in de Verordening. De Verordening voorziet in die gevallen een verwijzing naar het nationale recht[5]. Daar wringt (soms) het mooie schoentje. De Belgische wetgever heeft immers niet voorzien in een implementatiewetgeving[6].

Sinds het najaar van 2009 legden wij meer dan 100 verzoekschriften tot het bekomen van een Europees betalingsbevel neer. We mogen dan ook in alle bescheidenheid stellen dat wij inzake ervaringsdeskundigen zijn geworden. We hebben een groot aantal variaties op dit thema en diverse uitspraken ter beschikking.

---

[1] Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure, *PB L* 399 van 30.12.2006.

[2] De Verordening is niet van toepassing in Denemarken.

[3] De voorgaande verordeningen die zijn uitgevaardigd door het Europees Parlement en de Raad (met onder andere de Brussel I-verordening (EEX-verordening), Brussel IIbis-verordening en de Insolventieverordening) hadden slechts het afbouwen van de exequatur procedure tot doel. De Verordening (EG) 805/2004 tot invoering van de Europees Executoriale Titel voor niet-betwiste schuldvorderingen ging verder door het uniformiseren van de exequatur die in alle landen wordt erkend en kan worden tenuitvoergelegd.

[4] Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen, *PB L* 143 van 30.4.2004.

[5] Artikel 26 van de Verordening: "Niet uitdrukkelijk in deze verordening geregelde procedurekwesties worden beheerst door het nationale recht."

[6] Een verordening is bindend in al haar onderdelen en heeft een rechtstreekse werking in elke lidstaat die de Verordening onderschrijft. Dit betekent dat de Verordening rechtstreeks recht schept, zonder dat de nationale instanties iets hoeven te ondernemen. Maar aangezien er soms onduidelijkheden of toepassingsmoeilijkheden ontstaan, is het toch aan te raden om een implementatiewetgeving uit te werken die de toepassing van de Verordening in het nationale recht uitwerkt.

Territoriale en materiële bevoegdheid

Artikel 2 van de Verordening bepaalt dat de Europese Betalingsbevelprocedure van toepassing is in burgerlijke en handelszaken, in grensoverschrijdende geschillen, ongeacht de aard van het gerecht. Een "grensoverschrijdende zaak" is een geschil waarin ten minste één van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht[7].

Verkoopsvoorwaarden

De territoriale bevoegdheid van het gerecht wordt bepaald conform de EEX-Verordening.[8] Er is een vaak voorkomend probleem bij factuurvoorwaarden die de territoriaal bevoegde rechtbanken bepalen.

De Belgische rechtspraak zegt heel duidelijk dat wanneer verkoopsvoorwaarden voorzien in de territoriale bevoegdheid van een bepaalde rechtbank, hiervan niet eenzijdig kan worden afgeweken[9].

Wanneer in consumentenzaken de factuurvoorwaarden bijvoorbeeld stipuleren dat het Nederlandse gerecht bevoegd is, maar de consument woonachtig is in België, zijn dan overeenkomstig artikel 6 van de EEX-Verordening niet de Belgische Vredegerechten bevoegd[10]? Of zijn de factuurvoorwaarden bindend en is het Nederlandse gerecht bevoegd? Artikel 6 lid 2 van de Verordening[11] bepaalt uitdrukkelijk dat indien de vordering betrekking heeft op een overeenkomst gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet-bedrijfsmatig of niet-beroepsmatig kan worden beschouwd, en de consument de verweerder is, de gerechten van de lidstaat waar de verweerder woonplaats heeft bij uitsluiting bevoegd zijn. Hier primeert aldus de bepaling van de Verordening boven de contractuele voorwaarden.

Wanneer in handelszaken de factuurvoorwaarden bijvoorbeeld stipuleren dat het gerecht van Nederland bevoegd is, maar de handelaar is woonachtig in België, zijn dan overeenkomstig artikel 23 van de EEX-Verordening de factuurvoorwaarden bindend en het Nederlandse gerecht bevoegd, of gelden dan toch de algemene regels van de territoriale bevoegdheid van de woonplaats van de verweerder?

Bij het indienen van een verzoekschrift tot het bekomen van een Europees Betalingsbevel moet de indiener zelf deze afweging maken. Normaliter dienen overeenkomstig de Verordening de verantwoordingsstukken niet te worden neergelegd. Hoe kan het gerecht zijn territoriale bevoegdheid dan nagaan als deze is bepaald door factuurvoorwaarden?

Ten gevolge hiervan volgen wij[12] de territoriale bevoegdheid van de woonplaats van de verweerder. Dit is alvast een struikelblok minder. Verder zal blijken dat de Rechtbank van Koophandel te Kortrijk niet akkoord gaat.

---

[7] Artikel 3 van de Verordening: “In deze verordening wordt onder grensoverschrijdende zaak verstaan, een zaak waarin ten minste een van de partijen haar woonplaats of haar gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat dan de lidstaat van het aangezochte gerecht”.

[8] Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, *PB L* 12 van 16.01.2001.

[9] Rechtbank van Koophandel Gent 2 februari 2007, *R.W.* 2007-2008, 324.

[10] Wanneer de vordering betrekking heeft op een overeenkomst gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet-bedrijfsmatig of niet-beroepsmatig kan worden beschouwd, en de consument de verweerder is, zijn de gerechten van de lidstaat waar de verweerder woonplaats heeft in de zin van artikel 59 van Verordening (EG) nr. 44/2001 (zie voetnoot 6), bij uitsluiting bevoegd.

[12] Noot van de redactie: het betreft een louter persoonlijk standpunt van de auteur dat ons inziens onverzoenbaar is met de autonome interpretatie van de Brussel I Verordening, die geen afwijking toelaat indien een bevoegdheidsbeding voldoet aan de voorwaarden van artikel 23. Het verleent dan exclusieve bevoegdheid aan de aangewezen rechter.

Een bijkomende reden om de woonplaats van de verweerder te gebruiken als criterium voor de bepaling van de territoriale bevoegdheid is de taal. Op deze wijze worden extra kosten en tijd van de vertaling, vermeden.

Het verzoek om een Europees Betalingsbevel

Formulier A

Artikel 7 van de Verordening bepaalt dat het verzoek tot het bekomen van een Europees betalingsbevel wordt ingediend door middel van het standaardformulier A van bijlage I en het volgende vermeldt:

- naam en adres van de partijen of hun vertegenwoordigers;
- de gegevens van het gerecht waarbij het verzoek wordt ingediend en de gronden voor de bevoegdheid van de rechterlijke instantie;
- het bedrag van de schuldvordering (met inbegrip van de hoofdsom en, in voorkomend geval, de rente, de contractuele boetes en de kosten);
- de grondslag van de rechtsvordering, waaronder een beschrijving van de elementen waarmee de schuldvordering wordt gestaafd en het bewijs tot staving;
- het grensoverschrijdende karakter van de zaak.

Artikel 7 lid 5 van de Verordening bepaalt dat het ondertekende verzoek wordt ingediend op papieren drager, of via elk ander communicatiemiddel (inclusief langs elektronische weg) dat door de lidstaat waarin het Europees betalingsbevel wordt gevraagd ("lidstaat van oorsprong") wordt aanvaard en dat beschikbaar is bij het gerecht dat een Europees betalingsbevel verleent ("gerecht van oorsprong"). In België moeten we er vooralsnog niet aan denken om het verzoekschrift langs elektronische weg neer te leggen.

Ondertekening van het verzoekschrift

Artikel 7 lid 6 van de Verordening[13] bepaalt wie het verzoekschrift kan ondertekenen. Dit kan gebeuren ofwel door de verzoeker zelf ofwel door een vertegenwoordiger. Artikel 24 van de Verordening[14] bepaalt dat de vertegenwoordiging in rechte door een advocaat of een andere beoefenaar van een juridisch beroep niet verplicht is. Aldus kan ons inziens overeenkomstig artikel 24 van de Verordening de gerechtsdeurwaarder het verzoekschrift indienen. Een Europese Verordening staat immers hoger in de hiërarchie der normen dan de Belgische wetgeving inzake vertegenwoordigingsbevoegdheid. Artikel 26 van Verordening stelt dat procedurele materies die niet uitdrukkelijk door de Verordening worden geregeld, beheerst worden door het nationale procesrecht (en dus énkel deze kwesties.). Artikel 24 van de Verordening handelt over de vertegenwoordiging van de verzoekende partij. Na samenlezing van beide artikelen kan slechts geconcludeerd worden dat het vraagstuk van de vertegenwoordigingsbevoegdheid door de Verordening is behandeld[15].

Artikel 24 van de Verordening noemt de andere beoefenaars van een juridisch beroep in één adem met advocaten. De Verordening kiest voor een niet-limitatieve en open kwalificatie van de categorie vertegenwoordigers, in tegenstelling tot ons nationale recht.

[13] Artikel 7 lid 6 van de Verordening: “Het verzoek wordt door de eiser of, in voorkomend geval, door zijn vertegenwoordiger ondertekend.”
[14] Artikel 24 van de Verordening: “Vertegenwoordiging door een advocaat of een andere beoefenaar van een juridisch beroep is niet verplicht.”
[15] Noot van de redactie: het betreft een louter persoonlijk standpunt van de auteur dat ons inziens onverzoenbaar is met een logische lezing van artikel 24.

Het Vredegerecht van het Kanton Tongeren-Voeren, zetel Tongeren is het daar niet mee eens en heeft een formulier D afgeleverd[16]. De Vrederechter is de mening toegedaan dat de gerechtsdeurwaarder een niet rechtsgeldige vertegenwoordiger is naar Belgisch recht (art. 26 Europees Betalingsbevel Verordening[17]).

Ook de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen en de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout aanvaarden de neerlegging van het verzoekschrift door een gerechtsdeurwaarder niet. De beide Rechtbanken zijn van mening dat artikel 728 van het Gerechtelijk Wetboek artikel 24 van de Verordening buiten werking zou stellen. Artikel 728 Ger. W. heeft betrekking op de verschijning van partijen na dagvaarding. De Federale Overheidsdienst van Justitie bevestigde intussen dat het verzoekschrift tot het bekomen van een Europees Betalingsbevel gelijkgesteld wordt met een eenzijdig verzoekschrift, waardoor de toepassing van artikel 728 Ger. W. zeker niet aan de orde is.

In een schrijven uitgaand van de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel van Turnhout, heeft hij het volgende standpunt verdedigd. Artikel 24 van de Verordening heeft voorrang op artikel 1026, 5° lid van het Gerechtelijk Wetboek en stelt dit dus buiten werking. Artikel 24 van de Verordening bepaalt echter niet wie wel in aanmerking komt voor het indienen van een formulier A. Derhalve blijft volgens de Heer Voorzitter Maes artikel 728 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing: partijen verschijnen in persoon of bij advocaat. Dit artikel voorziet verder nog wel heel wat uitzonderingen, maar de gerechtsdeurwaarder staat daarin nergens vermeld. Zoals hierboven aangehaald, is niet het artikel 728 Ger. W. van toepassing, maar moet er toepassing worden gemaakt van het artikel 1026,5° Ger. W. waarin duidelijk bepaald wordt dat het ontbreken van de handtekening van de advocaat van de partij een nietigheidsgrond is, tenzij de wet anders bepaalt. De Verordening bepaalt door middel van artikel 24 dat niet enkel de advocaat de enige vertegenwoordiger kan zijn.

Alle andere Rechtbanken waar reeds een verzoekschrift tot een Europees betalingsbevel werd neergelegd, volgen wel artikel 24 van de Verordening en laten toe dat de gerechtsdeurwaarder het verzoekschrift (Formulier A) indient.

Wat mogelijkerwijze een andere toepassingsmogelijkheid is, maar wat tot op heden nog niet werd geprobeerd, is het neerleggen van het formulier A ondertekend door de verzoekende partij maar waarbij de gerechtsdeurwaarder toch als vertegenwoordiger wordt opgegeven. De bepaling van artikel 7 lid 6 van de Verordening wordt dan perfect nageleefd (ondertekening door eiser). De opvolging van de bijkomende briefwisseling en het verloop van de procedure zouden dan kunnen gebeuren door de vertegenwoordiger.

Liquide en opeisbare geldvorderingen

De beoogde geldvorderingen dienen liquide en opeisbaar te zijn op het tijdstip waarop het verzoek om een Europees betalingsbevel wordt ingediend.

Het formulier A voorziet voldoende plaats om de nodige toelichting te geven voor de gevraagde hoofdsommen, rente en contractuele schadebedingen. Wanneer echter reeds een afkorting is gebeurd, wordt het moeilijk om een correct formulier A in te vullen. Deze deelbetaling door de verwerende partij beïnvloedt immers de intrestberekening. Hiervoor werd geen plaats voorzien. Moet dan de oorspronkelijke hoofdsom gevraagd worden, evenwel met de vermelding van de reeds tussengekomen deelbetaling, of moet dan de nog openstaande hoofdsom gevraagd worden, evenwel met een zeer moeilijke intrestberekening?

[16] Vredegerecht te Tongeren, formulier D van 27 november 2009.
[17] Zie voetnoot 5.

Griffierechten

Omtrent de griffierechten bestonden er in het begin van de toepassing van de Verordening heel wat verschillen. Zo werd bijvoorbeeld door het Vredegerecht van Tongeren een griffierecht van 25,00 EUR gevraagd en ook betaald. In het formulier E werd wel een griffierecht van 27,00 EUR begroot[18]. Het Vredegerecht van Maasmechelen had eerst mondeling een griffierecht van 35,00 EUR gevraagd. Na het voorleggen van de richtlijn W. Vande Velde[19], directeur van de Federale Overheidsdienst Financiën opgesteld in datum van 22.06.2009 werd ook het correcte griffierecht van 27,00 EUR gevraagd door middel van een Formulier B[20]. Nu worden door alle rechtbanken de voorgeschreven griffierechten gevolgd, zijnde 27,00 EUR voor het Vredegerecht en 52,00 EUR bij de Rechtbanken van Eerste Aanleg en Koophandel.

Het Formulier A wordt in tweevoud neergelegd, zodat de griffier een ondertekende en gedateerde kopie van het formulier A kan terugzenden aan de verzoekende partij of haar vertegenwoordiger. In de praktijk wordt door de meeste Rechtbanken spoedig (binnen de drie dagen) een kopie aan de verzoekende partij teruggezonden.

Het verzoek om een Europees betalingsbevel in behandeling nemen of afwijzen

Het gerecht waarbij een verzoek om een Europees betalingsbevel is ingediend, onderzoekt zo spoedig mogelijk of aan de gestelde eisen van ontvankelijkheid voldaan is (grensoverschrijdend karakter van de betwisting, in burgerlijke en handelszaken, bevoegdheid van het aangezochte gerecht, en dergelijke) en of de vordering gegrond lijkt overeenkomstig artikel 8 van de Verordening.

Formulier B

Artikel 9 van de Verordening bepaalt dat wanneer het aanvraagformulier niet alle benodigde elementen bevat, het gerecht de eiser in staat stelt het verzoek binnen een bepaalde termijn aan te vullen of te corrigeren, tenzij dit kennelijk ongegrond of niet-ontvankelijk is. Hiertoe kent de verordening het standaardformulier B van bijlage II.

In de praktijk gebruiken verschillende Rechtbanken het formulier B om ofwel mede te delen dat zij het neerleggen van het verzoekschrift door de gerechtsdeurwaarder niet aanvaarden ofwel het neerleggen van de bewijsstukken te vragen (ook al voorziet de Verordening dit niet).

Het staat het gerecht toe om zelf een termijn te bepalen waarbinnen het antwoord op het Formulier B moet worden neergelegd[21]. In de praktijk wordt deze termijn meestal bepaald op maximum één maand. Maar de manier van antwoorden is echter door de Verordening niet bepaald. Moet er opnieuw een aangepast Formulier A worden neergelegd, of kunnen de aanvullingen en correcties gebeuren bij gewone brief of op het formulier B zelf, door dit ingevuld terug te sturen?

Meerdere eiseres, meerdere verweerders

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen[22] heeft via het formulier B aangeklaagd dat er twee eisers waren (waardoor de Rechtbank niet kon uitmaken welke hoofdsom aan welke eiser toekomt), heeft een attest van woonst opgevraagd van de verwerende partij en heeft bovendien inhoudelijke

[18] Vredegerecht te Tongeren, formulier E van 9 december 2009

[19] Richtlijn dd. 22.06.2009 van de Heer Walter Vande Velde, Directeur van de FOD Financiën bepaalt dat artikel 269²,1° W. Reg. van toepassing is.

[20] Vredegerecht te Maasmechelen, formulier B van 2 februari 2010.

[21] Artikel 9 lid 2 van de Verordening: "Wanneer het gerecht de eiser vraagt zijn verzoek aan te vullen of te corrigeren, geeft het aan welke termijn het in de gegeven omstandigheden passend acht. Het gerecht kan deze termijn naar eigen goeddunken verlengen."

[22] Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Formulier B van 7 december 2009.

www.ipr.be www.dipr.be

vragen gesteld omtrent de hoofdsom die onduidelijk en dubbelzinnig zou zijn. De verordening spreekt enkel over één schuldeiser en één verweerder. In de praktijk is er echter veelvuldig sprake van meerdere schuldeisers en meerdere verweerders. Artikel 11 van de Verordening dat de redenen van afwijzing limitatief opsomt, maakt hiervan geen melding. Hierdoor is het eerste bezwaar van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen ongegrond. De richtsnoeren voor het invullen van het Formulier A bepalen dat in het Vak 11 er plaats wordt voorzien voor aanvullende verklaringen en nadere informatie (indien nodig). Er stelt zich een probleem indien er twee eisende partijen zijn, een vertegenwoordiger en twee verweerders. In het Formulier A kan de tweede verweerder worden ingevuld in het vak 11. Het formulier E voorziet echter slechts plaats voor vier partijen.

Intrestberekening

In een ander dossier waar een verzoekschrift tot het bekomen van een Europees betalingsbevel werd neergelegd bij de Rechtbank van Koophandel te Anwerpen door een advocaat (na telefonisch onderhoud heeft de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen het verzoekschrift neergelegd door een gerechtsdeurwaarder niet aanvaard en onbeantwoord teruggezonden), heeft het gerecht een Formulier B uitgevaardigd waarbij het verzocht het totale bedrag van de intresten mede te delen.

Naar onze ervaring is er een grote discrepantie tussen het formulier A en het formulier E wat betreft de intresten. In het formulier A moet bij de intresten worden ingevuld aan welke intrestvoet deze worden berekend, op welk bedrag en vanaf welke datum. Het formulier E daarentegen voorziet enkel in de weergave van het totaal bedrag aan intresten. Het is aldus het gerecht zelf dat het totaal bedrag aan intresten moet uitrekenen. Dit is – ons inziens – in strijd met het doel van de Verordening, nl. het bekomen van een snelle en eenvoudige titel. Het gerecht moet hier immers toch de nodige wiskundige berekeningen maken. Om die reden maken wij reeds het formulier E op met invulling van alle nodige bedragen en voegen het bij het neergelegde formulier A, zodat de Rechtbank geen verdere berekening meer hoeft te maken..

Stavingsstukken

Het Vredegerecht van het Negende Kanton te Antwerpen[23] verzocht via het formulier B om een gedetailleerde uiteenzetting van de vordering en stavingsstukken. Dit is geen toepassing die voorzien is in artikel 9 van de Verordening. Als verzoekende partij heeft men hiertegen echter geen verweer.

De Rechtbank van Koophandel te Brussel had eveneens opmerkingen bij het neergelegde Formulier A, maar heeft geen gebruik gemaakt van het Formulier B, en heeft ons een gewoon schrijven[24] gericht waarin wordt gemeld dat er nog geen gevolg kon worden gegeven aan het verzoek om de volgende redenen: de hoofdgriffier wenste een kopie van alle bewijs- en stavingsstukken en wenste een door de vertegenwoordiger of een door de eiser ondertekende lijst die een aantal gegevens bevatte (het bedrag in hoofdsom, bedrag van de rente, bedrag van de contractuele boetes, bedrag van de kosten en het totaal bedrag) teneinde vergissingen uit te sluiten bij de opmaak van het Formulier E (het betalingsbevel). Ondanks dat de Verordening duidelijk stipuleert dat er geen stavingsstukken noodzakelijk zijn, werden deze overgemaakt, waarna het formulier E werd verkregen.

Een opmerking: België heeft in zijn verklaring[25] "onrechtstreeks" medegedeeld dat voor België de neerlegging van het verzoek om een Europees betalingsbevel via het standaardformulier A en de ter staving dienende stukken kan gebeuren via een rechtstreekse neerlegging of via het aangetekend verzenden van dit verzoek. De vraag blijft natuurlijk of deze mededeling de nodige rechtsgrond verschaft om stavingsstukken te vragen.

[23] Vredegerecht te Antwerpen, formulier B van 8 februari 2010.
[24] Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 19 januari 2010. Brief uitgaande van het kabinet van de Hoofdgriffier.
[25] Elk lidstaat dient naar aanleiding van de Verordening bepaalde verklaringen/kennisgevingen af te leggen omtrent onder andere de aanvaarde communicatiemiddelen en de aanvaarde talen.

www.ipr.be www.dipr.be

Ook de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout[26] verzocht via een Formulier B om de bewijsstukken neer te leggen.

Vertegenwoordigingsbevoegdheid

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel[27] vroeg via een formulier B eveneens verduidelijking omtrent het neerleggen van een verzoekschrift door een gerechtsdeurwaarder. De voorafgaandelijke redenering werd hen medegedeeld. Wij zijn nog steeds (ook al is de 30 dagen-termijn reeds overschreden) in afwachting van hun oordeel.

Formulier C

Het gerecht kan de eiser een voorstel tot wijziging van zijn verzoek toezenden indien dit slechts aan een deel van de vereiste voorwaarden voldoet. De verordening kent hiertoe in artikel 10 van de Verordening het standaardformulier C van bijlage III. De eiser wordt verzocht een voorstel voor een Europees betalingsbevel voor het door het gerecht gespecificeerde bedrag te aanvaarden of te weigeren. Hij wordt van de gevolgen van zijn besluit in kennis gesteld. De eiser antwoordt door standaardformulier C terug te sturen.

Het Vredegerecht van het Negende Kanton te Antwerpen zond na het voornoemde formulier B een Formulier C[28]. De gevraagde voorafgaandelijke incassokosten (volgens Nederlandse toegestane wetgeving) gemaakt door verzoekende partij werden niet toegestaan.

Indien eiser het voorstel van het gerecht aanvaardt, vaardigt het gerecht een Europees betalingsbevel uit voor het door de eiser aanvaarde deel van het verzoek. De gevolgen met betrekking tot het resterende deel van het verzoek worden beheerst door het nationale recht[29].

Indien de eiser zijn antwoord niet toezendt binnen de door het gerecht gestelde termijn of het voorstel van het gerecht weigert, wordt het verzoek geheel afgewezen en is de procedure beëindigd[30].

Formulier D

Artikel 11 van de Verordening bepaalt dat het gerecht het verzoek afwijst indien (limitatief bepaald):

- de gestelde eisen niet vervuld zijn;
- de vordering kennelijk ongegrond is;
- eiser zijn verzoek niet binnen de gestelde termijn aangevuld of gecorrigeerd heeft toegezonden;
- eiser zijn antwoord niet binnen de gestelde termijn heeft toegezonden of het voorstel van het gerecht weigert.

Het gerecht stelt de eiser door middel van het standaardformulier D van bijlage IV in kennis van de redenen voor de afwijzing. Tegen de afwijzing staan geen rechtsmiddelen open. De afwijzing belet de eiser niet om zijn vordering geldend te maken door middel van een nieuw verzoek om een Europees betalingsbevel of door middel van een andere procedure waarin het recht van een lidstaat voorziet.

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen[31] heeft – na de voornoemde bijkomende inlichtingen die werden gevraagd door middel van een Formulier B – toch een Formulier D uitgevaardigd wegens

[26].Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Formulier B van 26 januari 2010.
[27] Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, formulier B van 12 maart 2010.
[28] Vredegerecht te Borgerhout, formulier C van 30 maart 2010.
[29] Artikel 10 lid 2 van de Verordening.
[30] Artikel 10 lid 3 van de Verordening.

www.ipr.be www.dipr.be

“onduidelijke/dubbelzinnige grondslag van de vordering en bedrag”. Artikel 8 van de Verordening bespreekt hoe de behandeling van een verzoek moet gebeuren. Het gerecht moet zo spoedig mogelijk op basis van het aanvraagformulier nagaan of de vordering gegrond lijkt. Bijgevolg is het gerecht niet bevoegd om een onderzoek ten gronde te doen en was het afgeleverde Formulier D geenszins verantwoord[32].

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout[33] heeft – na het voornoemd Formulier B waarbij de bewijsstukken werden gevraagd – toch een Formulier D uitgevaardigd. De Rechtbank oordeelt dat de gerechtsdeurwaarder niet bevoegd is om een verzoekschrift neer te leggen. Het is een raadsel waarom deze opmerking dan niet werd medegedeeld in het Formulier B, zodat de procedure nog kon worden hersteld, door het herindienen van het formulier A met ondertekening door de eiser zelf of een advocaat.

Bij de Gerechten waar de neerlegging van een verzoekschrift door een gerechtsdeurwaarder niet werd aanvaard, lieten wij overgaan tot neerlegging van het verzoekschrift door een advocaat. In de meeste gevallen werd het Europees Betalingsbevel dan wel uitgevaardigd.

De Rechtbank van Koophandel te Kortrijk heeft eveneens een formulier D uitgevaardigd[34]. In dit dossier werd een verzoekschrift neergelegd lastens een handelaar, bij de Rechtbank van Koophandel van zijn woonplaats, ondanks het feit dat de verkoopsvoorwaarden uitdrukkelijk de bevoegdheid voor het gerecht in Strassbourg (Frankrijk) bepaalden. De Rechtbank van Koophandel had voorafgaandelijk meegedeeld dat indien een verzoekschrift werd neergelegd, de nodige stavingsstukken noodzakelijk zijn. De Rechtbank van Koophandel heeft zich op basis van de stavingsstukken onbevoegd verklaard overeenkomstig artikel 6 van de Verordening. De Rechtbank stelt dat het forumbeding, met exclusieve werking voor de rechtbank van Strassbourg, moet worden gevolgd (artikel 23,1 EEX-Verordening).

Het uitvaardigen binnen dertig dagen van een Europees betalingsbevel

Formulier E

Indien de voorwaarden voor het indienen van een verzoek om een Europees betalingsbevel zijn vervuld, vaardigt het gerecht overeenkomstig artikel 12 van de Verordening zo spoedig mogelijk en normaliter binnen dertig dagen na de indiening van het verzoek een Europees betalingsbevel uit. De termijn van dertig dagen omvat niet de tijd die de eiser nodig heeft om zijn verzoek aan te vullen, te corrigeren of te wijzigen. Het Europees Betalingsbevel wordt uitgevaardigd door middel van het standaardformulier E van bijlage V met een afschrift van het verzoekschriftformulier A, zonder de in de aanhangsels 1 en 2 bij formulier A verstrekte informatie[35]. Opmerkelijk is dat er geen sanctie voorzien werd op het overschrijden van de termijn van dertig dagen om het Europees Betalingsbevel uit te vaardigen.

Dertig dagen-termijn

De termijn voor het afleveren van een formulier E is zeer variabel. Het Vredegerecht van Waregem, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Neufchâteau en de Rechtbank van Koophandel te Brugge zijn zeer vlot in het afleveren van het Formulier E. Dit gebeurt normaliter binnen de vier dagen na neerlegging van het verzoekschrift.

---

[31] Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, formulier D van 18 januari 2010.

[32] Bovendien bepaalt artikel 12, 4° van de Verordening dat bij de uitvaardiging van een Europees Betalingsbevel de verweerder ervan in kennis wordt gesteld dat het bevel uitsluitend op basis van de door de eiser verstrekte informatie is uitgevaardigd en niet door het gerecht is geverifieerd. Dit bevestigt de ongegrondheid van het afgeleverde Formulier D.

[33] Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, formulier D van 12 februari 2010.

[34] Rechtbank van koophandel te Kortrijk, formulier D van 3 mei 2010.

[35] Artikel 12,2° van de Verordening.

www.ipr.be www.dipr.be

De Rechtbank van Koophandel te Brussel heeft ook na ontvangst van de stavingsstukken binnen de vier dagen het Formulier E uitgevaardigd.

Ondanks het uitdrukkelijk verzoek om een kopie van het Formulier E te bezorgen, heeft de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tongeren onmiddellijk een Formulier G afgeleverd. Het Formulier E, waarvan een ontwerp was meegestuurd, was niet ondertekend, noch gedateerd door de Rechtbank. Het Formulier E is de "beschikking" en deze moet worden voorzien van een datum en handtekening van de rechter die het Formulier E heeft uitgevaardigd. Daardoor heeft het meer dan vier maanden geduurd vooraleer het Formulier G werd afgeleverd. Het formulier E is gewoonweg niet afgeleverd en niet opgemaakt, de dertig dagen-termijn werd aldus niet gerespecteerd.

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt doet het daarentegen perfect. De griffier stuurt aan de eisende partij het ondertekende en gedateerde formulier A, het ondertekende en gedateerde formulier E en een kopie van de kennisgeving bij gerechtsbrief aan verwerende partij terug. Hierdoor weet de eisende partij en/of vertegenwoordiger perfect de stand van zaken en kan deze ook te gepasten tijde het formulier G opvragen.

Uitgevaardigd door het gerecht

De Rechtbank van Koophandel te Turnhout[36] heeft het Formulier E laten ondertekenen door drie rechters. Het formulier E werd ondertekend door de voorzitter, twee rechters in handelszaken en de hoofdgriffier. Artikel 12, lid 1 van de Verordening bepaalt dat "het gerecht" het standaardformulier E uitvaardigt. Moeten de Rechtbank van Koophandel en de Rechtbank van Eerste Aanleg de zaak behandelen met drie rechters? Gezien het Formulier A moet worden aangezien als een verzoekschrift, moet dit verzoekschrift worden behandeld door de Voorzitter van de Rechtbank en niet door drie rechters.

Het betekenen of kennisgeven aan verweerder van het Europees betalingsbevel

Het Europees betalingsbevel wordt de verweerder betekend of ter kennis gebracht overeenkomstig het nationale recht van de staat waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht. De verordening bevat de minimumnormen waaraan moet worden voldaan bij de betekening of kennisgeving met (artikel 13) of zonder (artikel 14) bewijs van ontvangst door de verweerder. Artikel 27 van de Verordening laat onverlet de toepassing van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken[37].

Desondanks bestaat er discussie omtrent de wijze waarop de kennisgeving of de betekening aan de verweerder moet gebeuren. De Rechtbank van Koophandel te Brugge, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Neufchâteau en te Namur en het Vredegerecht van Waregem wensen dat de betekening van het Formulier E gebeurt door de gerechtsdeurwaarder in toepassing van de Betekeningsverordening.

De Rechtbank van Koophandel te Brussel, de Rechtbank van Koophandel te Turnhout, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent, de Rechtbank van Eerste Aanleg te Tongeren en de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt gaan over tot kennisgeving via gerechtsbrief door de griffie overeenkomstig artikel 1030 Ger. W.

---

[36] Rechtbank van koophandel te Turnhout, formulier E van 8 maart 2010.

[37] Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, *PB L* 160/37 van 30.06.2000 werd vervangen door de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000.

Indien door de gerechtsdeurwaarder wordt overgegaan tot betekening, wordt het Formulier E + A betekend[38]. Het formulier E + A wordt door het Vredegerecht van Waregem afgeleverd als een uittreksel uit de minuten berustende ter griffie (met de nodige griffierechten). Andere griffies bezorgen gewoonweg een kopie van de beide formulieren.

In het Europees betalingsbevel wordt de verweerder medegedeeld dat hij hetzij het in het betalingsbevel vermelde bedrag aan de eiser kan betalen, hetzij zich hiertegen kan verweren. In het laatste geval moet hij bij het gerecht dat het betalingsbevel heeft uitgevaardigd ("het gerecht van oorsprong") een verweerschrift indienen[39]. De termijn hierbij is dertig dagen (en dus geen maand) vanaf de betekening of de kennisgeving van het bevel aan verweerder.

Als gerechtsdeurwaarder mogen wij ons wellicht terecht de vraag stellen of de betekening via exploot niet meer rechtszekerheid biedt dan de kennisgeving per gerechtsbrief. Als de verwerende partij de gerechtsbrief niet heeft ontvangen (bv. omdat hij intussen is verhuisd), en zijn termijn voor verweer is voorbij, wat zijn dan nog de rechten die hij heeft tegen dit bevel aangezien tegen het uitgevaardigde Formulier G geen verweer meer mogelijk is? Deze opmerking zal na betekening via gerechtsdeurwaardersexploot nooit kunnen gemaakt worden.

Formulier F

In onze ervaring werd in drie gevallen door de verweerder gebruik gemaakt van het Formulier F overeenkomstig artikel 16,1° van de Verordening om een verweer in te stellen tegen het uitgevaardigde Europees Betalingsbevel. In één van de gevallen heeft de verweerder persoonlijk op de griffie het Formulier F ingevuld en ondertekend. In de twee andere gevallen werd het Formulier F ingediend met behulp van een advocaat. Vervolgens verloopt de procedure voor de gerechten van de lidstaat van oorsprong volgens het nationale burgerlijk procesrecht, tenzij de eiser heeft verzocht de procedure in dat geval te staken.

Uitvoerbaarverklaring van het Europees betalingsbevel

Formulier G

Indien overeenkomstig artikel 18 van de Verordening binnen de termijn van 30 dagen na betekening of kennisgeving van het Europees betalingsbevel, geen verweerschrift is ingediend, verklaart het gerecht van oorsprong het Europees betalingsbevel onverwijld uitvoerbaar door middel van het standaardformulier G van bijlage VII.

In de Verordening wordt het exequatur afgeschaft[40], d.w.z. het Europees betalingsbevel wordt in de andere lidstaten erkend en ten uitvoer gelegd zonder dat een uitvoerbaarverklaring vereist is en zonder de mogelijkheid van verzet tegen de erkenning. Het nationale recht van de lidstaat waarbinnen de tenuitvoerlegging van het Europees betalingsbevel wordt verzocht ("lidstaat van tenuitvoerlegging")[41] beheerst de procedure van uitvoerbaarheid [42].

Grosse

Het Vredegerecht van Waregem en de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt leveren een grosse van het Formulier G (de uitvoerbaarverklaring) en E (de beschikking) af.

[38] Artikel 12,2° van de Verordening.
[39] Artikel 12, lid 3 van de Verordening.
[40] Artikel 19 van de Verordening.
[41] Artikel 21,1° van de Verordening.
[42] Artikel 21,1° van de Verordening.

www.ipr.be www.dipr.be

De Rechtbank van Koophandel te Brussel is een andere mening toegedaan. De hoofdgriffier zond een formulier G in origineel terug. In zijn schrijven[43] meldt hij dat er geen verdere procedure wordt toegepast en hij gaat niet over tot aflevering van een expeditie. De Hoofdgriffier is van mening dat dit niet wordt voorzien door de Verordening.

Artikel 19 van de Verordening bepaalt uitdrukkelijk dat het Europees betalingsbevel dat in de lidstaat van oorsprong uitvoerbaar is geworden, erkend wordt in alle andere lidstaten en ten uitvoer kan gelegd worden zonder dat een bijkomende uitvoerbaarverklaring vereist is.

Bij ontvangst van een Formulier G dient ons insziens de gerechtsdeurwaarder over te gaan tot betekening van het Formulier G, en bevel (in één en hetzelfde exploot) krachtens het Formulier E + A en het Formulier G. De drie Formulieren vormen de uitvoerbare titel krachtens welke de gerechtsdeurwaarder zijn uitvoering kan vervolgen.

Conclusie

Door de afwezigheid van implementatiewetgeving bestaan er in België grote verschillen in de praktijk van de diverse gerechten. Mede door het gebrek aan eenduidigheid en duidelijkheid vanuit de Belgische wetgever en de Europese wetgever beslist elk gerecht thans autonoom. Een implementatiewetgeving moet er dan ook heel spoedig komen. Dit zou de doelstelling en het gebruik van de Verordening ten goede komen als een zeer werkbaar instrument voor de invordering van grensoverschrijdende vorderingen.

[43] Rechtbank van koophandel te Brussel, brief van 29 maart 2010, brief uitgaande van het kabinet van de Hoofdgriffier.

www.ipr.be www.dipr.be

ACTUALITEIT / ACTUALITÉ

Aankondigingen / Annonces

Boek Henri Storme / Livre Henri Storme

Het doctoraal proefschrift van dr. Henri Storme is verschenen in boekvorm onder de titel "*Relatie tussen territoriale bevoegdheidsverdeling en het conflictenrecht in een federale staat - België en de Verenigde Staten*", bij uitgeverij Larcier.

In het onderzoek staat de vraag centraal of de afbakening van de territoriale toepassingssfeer van de door de gemeenschappen en gewesten binnen België uitgevaardigde rechtsregels volledig kan overgelaten worden aan de (grondwettelijke) bevoegdheidsverdelende regelen, dan wel of daartoe een conflictenrechtelijke inbreng vereist is en hoe die zou kunnen gebeuren. Het onderzoek bevat een belangrijk rechtsvergelijkend luik waarin de relatie tussen de federale grondwet en het interstatelijke conflictenrecht in de Verenigde Staten werd bestudeerd.

Status Haags Protocol onderhoudsverplichtingen / Etat Protocole de la Haye obligations alimentaires

Op 8 april 2010 is het Haagse Protocol van 23 november 2007 inzake de wet die van toepassing is op onderhoudsverplichtingen getekend en geratificeerd door de EG.

Le 8 avril 2010, le Protocole de la Haye du 23 novembre 2007 sur la loi applicable aux obligations alimentaires a été signé et ratifié par l'Union européenne.

Status en rapport verdrag van Lugano 2007 / Etat et rapport Convention de Lugano 2007

Het nieuwe Parallelverdrag van Lugano is in werking getreden op 1 januari 2010 tussen de EG (met inbegrip van Denemarken) en Noorwegen. Zwitserland en IJsland moeten het verdrag nog ratificeren. In Zwitserland zal het verdrag in werking treden op 1 januari 2011.

Zie het toelichtend rapport bij Lugano bis:

Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ondertekend te Lugano op 30 oktober 2007 — Toelichtend rapport door Professor Fausto Pocar (Titularis van de leerstoel internationaal recht aan de Universiteit van Milaan), *Pb. C.* 23 december 2009, afl. 319, 1.

La nouvelle Convention de Lugano est entrée en vigueur le 1er janvier 2010 entre la CE (y compris le Danemark) et la Norvège. La Suisse et l'Islande doivent encore ratifier la Convention. En Suisse la Convention entrera en vigueur le 1er janvier 2011.

Voyez le rapport explicatif relatif à la Convention Lugano bis:

Convention concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale signée à Lugano le 30 octobre 2007 — Rapport Explicatif par M. Fausto Pocar (Professeur de droit international à l'Université de Milan), *JO C* 319 du 23 décembre 2009, p. 1.

Regelgeving / Réglementation

Wet marktpraktijken / Loi pratiques du marché

De wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming bevat onder meer bepalingen inzake rechtskeuzebedingen.

Wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, *BS* 12 april 2010, 20803.

La loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur contient entre autres des dispositions relatives aux clauses de choix de la loi applicable.

Loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur, *MB* 12 avril 2010, 20803.

Verdrag maritieme vorderingen / Convention créances maritimes

België heeft bij wet van 10 september 2009 het Protocol van 1996 bij het LLMC-Verdrag geratificeerd. Het Protocol is in België in werking getreden op 7 januari 2010. Het voorziet in een verhoogde vergoeding en een vereenvoudigde procedure voor de aanpassing van de bedragen van de beperking.

Wet van 10 september 2009 houdende instemming met het Protocol van 1996 tot wijziging van het Verdrag van 1976 inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, gedaan te Londen op 2 mei 1996, *BS* 28 december 2009, 81873.

La Belgique a ratifié par loi du 10 septembre 2009 le Protocole de 1996 modifiant la Convention LLMC. Le Protocole est entré en vigueur pour la Belgique le 7 janvier 2010. Il offre une indemnisation accrue et établit une procédure simplifiée pour la mise à jour des montants de limitation.

Loi du 10 septembre 2009 portant assentiment au Protocole de 1996 modifiant la Convention de 1976 sur la limitation de la responsabilité en matière de créances maritimes, fait à Londres le 2 mai 1996, *MB* 28 décembre 2009, 81873.

Wijziging van de bijlagen bij de Brussel I verordening / Modification des annexes du Règlement Bruxelles I

Verordening (EU) Nr. 416/2010 van de Commissie van 12 mei 2010 tot wijziging van de bijlagen I, II en III bij Verordening (EG) Nr. 44/2001 van de Raad betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, *Pb. L.* 13 mei 2010, afl. 119, 7.

Règlement (UE) N° 416/2010 de la Commission du 12 mai 2010 modifiant les annexes I, II et III du règlement (CE) n° 44/2001 du Conseil concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, *JO L* 119 du 13 mai 2010, p. 7.

Wijziging van de lijsten van insolventie- en liquidatieprocedures en curatoren/Modification des listes des procédures d'insolvabilité, des procédures de liquidation et des syndics

Uitvoeringsverordening van de Raad (EU) Nr. 210/2010 van 25 februari 2010 tot wijziging van de lijsten van insolventie- en liquidatieprocedures en curatoren die zijn opgenomen in de bijlagen A, B en C bij Verordening (EG) Nr. 1346/2000 betreffende insolventieprocedures en houdende codificatie van de bijlagen A, B en C bij die verordening, *Pb. L.* 13 maart 2010, afl. 65, 1.

Règlement d'Exécution (UE) n° 210/2010 du Conseil du 25 février 2010 modifiant les listes des procédures d'insolvabilité, des procédures de liquidation et des syndics figurant aux annexes A, B et C du règlement (CE) n° 1346/2000 relatif aux procédures d'insolvabilité et codifiant les annexes A, B et C de ce Règlement, *JO L* 65 du 13 mars 2010, p. 1.